

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

BURMESE
CLASSIC
.COM

မောင်ကောင်းထိုက်
လက်ရွေးစင်

ဟာသ
ပဒေသာ

အမှတ်(၅၂)

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၄၁/၉၉ (၆)
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၄၄/၉၉ (၈)

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်

(၁၀၀၀)

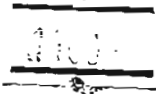

ထုတ်ဝေခြင်း

၂၀၀၁-ပြည့်နှစ်၊ မေလ

တန်ဖိုး

ဦးတင်အုန်း (၀၉၄၃)၊ မိုးမင်းစာပေ
အမှတ်-၉၃၊ ရိပ်သာလမ်း၊ ငှက်ကန်ကျွန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေ၍
ဦးကျော်မိုးစိန်(အောင်သာအောင်စက်) (၀၃၁၃၇)
အမှတ်-၁၇၂၊ ၃၁-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်
မျက်နှာပုံးနှင့် အတွင်းစာသားများကို ပုံနှိပ်သည်။

၁။	ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ ဝက်အူချောင်း	၂၃
၂။	ညံ့တဲ့စီးကရက်	၂၄
၃။	ချီတက်တဲ့ယင်ကောင်	၂၅
၄။	ချူကော့ကား၊ ရေငုပ်သင်္ဘော	၂၅
၅။	တီထွင်မှု	၂၇
၆။	သူ့အဓိပ္ပာယ်နှင့်သူ	၂၇
၇။	ပင်ပန်းတယ်	၂၈
၈။	လေ့လာသူမဟုတ်ပါ	၂၈
၉။	ခူးယူစပီ အင်းဂလစ်ရှ်	၂၉
၁၀။	ညစ်ပတ်တာကိုး	၃၀
၁၁။	ဘယ်သူလဲ	၃၀
၁၂။	ညှော်သည်လာပြီ	၃၀
၁၃။	ချိန်းတွေ့တဲ့ ကိုချူချာ	၃၁
၁၄။	ဉာဏ်ကောင်းသူ	၃၂
၁၅။	အချို့မကြိုက်ဘူး	၃၂
၁၆။	မေ့တတ်တဲ့ ကိုချူချာ	၃၂
၁၇။	ဆိုဖာပေါ်က ကိုချူချာ	၃၃

၁၈။	လည်ပင်းရှည်လှချည်လား	၃၄
၁၉။	ကိုချူချာ လူယုတ်မာ	၃၄
၂၀။	ဆေးတံသောက်တဲ့ ကိုချူချာ	၃၅
၂၁။	လျှာထုတ်ပြတဲ့ ကိုချူချာ	၃၆
၂၂။	မဖြစ်နိုင်တဲ့ ပုံပြင်	၃၆
၂၃။	ကံကောင်းလို့	၃၇
၂၄။	နားမလည်နိုင်ဘူး	၃၈
၂၅။	တစ်စုံတည်းရယ်	၃၉
၂၆။	မေ့မှာစိုးလို့	၃၉
၂၇။	လဲမယ့်သူ မရှိလို့ပါ	၄၀
၂၈။	လန်ဒန်ရောက် ကိုချူချာ	၄၁
၂၉။	ဆေးလိပ်သောက်တဲ့ ဖာရောက်ဘုရင်	၄၂
၃၀။	မဆန်းပါဘူး	၄၂
၃၁။	ဘယ်သူလဲ	၄၃
၃၂။	ဆင်ဆိုတာ	၄၃
၃၃။	မှားဆက်ခြင်း	၄၄
၃၄။	ပစ္စည်းကောင်း	၄၄
၃၅။	လူသားမစားဘူး	၄၄
၃၆။	ဒုက္ခပေးတဲ့ ကိုချူချာ	၄၅
၃၇။	အမှောင်နဲ့အလင်း	၄၆
၃၈။	ဈေးကြီးတဲ့သေတ္တာ	၄၆

၃၉။	နပြောလို့ပါ	၄၇
၄၀။	ဖြစ်စေချင်သည့်ဆန္ဒ	၄၇
၄၁။	ချက်မှာပဲ	၄၇
၄၂။	စောင့်ရတာ ကြာပြီ	၄၈
၄၃။	အန္တရာယ်ကို မလွယ်ထားချင်ဘူး	၅၀
၄၄။	မီးလောင်တာ မဟုတ်သော်လည်း	၅၀
၄၅။	ပထမတော့ သုံးယောက်ထဲပါ	၅၁
၄၆။	ခြိမ်းခြောက်စာ	၅၂
၄၇။	ပြန်မခေါ်ပါနဲ့	၅၂
၄၈။	ရဲဘော်စိတ်	၅၃
၄၉။	အလီဘိုင်	၅၃
၅၀။	ကားမှောက်ရပုံ	၅၄
၅၁။	လူမှားသွားတယ်	၅၄
၅၂။	ပစ်တယ်၊ မထိဘူး	၅၅
၅၃။	ရပ်ဆိုင်းမ	၅၅
၅၄။	ဆေးသေတ္တာ	၅၆
၅၅။	နှစ်ခါမကြည့်ချင်ဘူး	၅၆
၅၆။	မိန်းမကြောက်	၅၇
၅၇။	အလေမလိုက်နဲ့	၅၇
၅၈။	ဖတ်ပါစေ	၅၈
၅၉။	ခြိမ်းခြောက်မှု	၅၈

မာတိကာ

မာတိကာ

၆၀။	ကားသူနီး	၅၈
၆၁။	ဘယ်သူ့ကို လိုချင်တာလဲ	၅၉
၆၂။	ဘုရားမလို့	၆၀
၆၃။	ရှောင်ပါ့မယ်	၆၀
၆၄။	မမူးရင် ဘယ်လုပ်မလဲ	၆၁
၆၅။	မွေးရာပါ	၆၁
၆၆။	ကြိုးစားပါသေးတယ်	၆၂
၆၇။	သူ့ကိုပဲ ပြောပြပါ	၆၂
၆၈။	တစ်ယောက်တည်း စားတာကိုး	၆၃
၆၉။	ရှေ့နေကောင်း	၆၃
၇၀။	သံသယ	၆၄
၇၁။	တွက်ကိန်း	၆၄
၇၂။	ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ဒေါ်လေး	၆၅
၇၃။	များများရချင်တယ်	၆၆
၇၄။	ပထမဦးဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံး	၆၇
၇၅။	ဆံပင်ညှပ်	၆၇
၇၆။	နားရွက်	၆၈
၇၇။	ဆင်နိုင်မင်းသား	၆၉
၇၈။	ဈေးနှုန်း	၇၀
၇၉။	ဖေဖေမိဘ	၇၀
၈၀။	ကစားတာ မဟုတ်ပါ	၇၁

၈၁။	မအားလို့ပါ	၇၁
၈၂။	အတွင်းစကား	၇၂
၈၃။	ဘီးမရှိပါ	၇၂
၈၄။	ဆံပင်	၇၃
၈၅။	အမှားမရှိပါ	၇၃
၈၆။	မယူပါနဲ့ ပေးပါ	၇၄
၈၇။	တွေ့ရမှာကြောက်လို့	၇၄
၈၈။	သိက္ခာဆယ်တဲ့သား	၇၅
၈၉။	လက်တည့်သူ	၇၅
၉၀။	မေးစမ်းပါ	၇၆
၉၁။	မျက်လုံး	၇၆
၉၂။	ကယ်တင်ရှင်	၇၇
၉၃။	အကြောက်တရား	၇၇
၉၄။	အားကြီးချစ်တယ်	၇၈
၉၅။	ယုန်မွေးဦးထုပ်	၇၈
၉၆။	ကွာရှင်းခြင်း	၇၉
၉၇။	လျှပ်စစ်မိတာ	၈၀
၉၈။	စဉ်းစားမိခြင်း	၈၀
၉၉။	ဘယ်ကိုလဲ	၈၁
၁၀၀။	ကြေးနန်းစာ	၈၁
၁၀၁။	သူငယ်ချင်းကောင်း	၈၂

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

၁၀၂။	လမ်ဘာဒါ	၈၂
၁၀၃။	ခြွင်းချက်	၈၃
၁၀၄။	မေးခွန်းဆန်း	၈၄
၁၀၅။	ပုံပြောတဲ့ဖေဖေ	၈၄
၁၀၆။	အရှက်ကွဲချခြင်း	၈၄
၁၀၇။	ကပီပေးသီတယ်	၈၆
၁၀၈။	ယူတော့ယူမယ်	၈၆
၁၀၉။	ဖြစ်တတ်ပါတယ်	၈၇
၁၁၀။	အမြောက်ကြိုက်သူ	၈၇
၁၁၁။	မင်းကိုပဲ ချစ်တယ်	၈၈
၁၁၂။	လက်နက်ကိုယ်စီ ရှိကြသည်	၈၈
၁၁၃။	ကလဲ့စား	၈၉
၁၁၄။	အန်တော့မယ်	၈၉
၁၁၅။	မူးရင် မရမ်းနဲ့	၉၀
၁၁၆။	ဤလည်းတစ်ဒုက္ခ	၉၁
၁၁၇။	ကျိစားတာပါ	၉၃
၁၁၈။	စဉ်းစားလေလေ ယုတ္တိမရှိလေလေ	၉၅
၁၁၉။	အိမ်ထောင်ဦးစီး	၉၆
၁၂၀။	ကောင်းသောအလုပ်	၉၆
၁၂၁။	ဆရာနဲ့တပည့်	၉၇
၁၂၂။	ကြိုက်တာပေး	၉၇

မာတိကာ

၁၂၃။	ဈေးထဲမှာ	၉၈
၁၂၄။	ရှင်းရှင်းလေး	၉၈
၁၂၅။	အကုန်စားသူ	၉၈
၁၂၆။	စားဖိုမှူး	၉၉
၁၂၇။	မမေးနဲ့လေ	၉၉
၁၂၈။	ဘယ်သူ့အတွက်လဲ	၁၀၀
၁၂၉။	ကြိုယူထားမှ	၁၀၀
၁၃၀။	ဆိုရှယ်လစ်လုပ်သားကောင်း	၁၀၀
၁၃၁။	အာဏာရှင် စတာလင်	၁၀၂
၁၃၂။	တာသဘောလဲ	၁၀၂
၁၃၃။	အလူးစိုက်ချိန်	၁၀၃
၁၃၄။	ကောင်းကွက်	၁၀၄
၁၃၅။	ကညာယျိုနဲ့ ဇရာအို	၁၀၄
၁၃၆။	ဘာထူးလို့တုန်း	၁၀၅
၁၃၇။	တော်လှန်ရေး	၁၀၅
၁၃၈။	ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား	၁၀၆
၁၃၉။	ရှေးတုန်းက စကား	၁၀၇
၁၄၀။	သိက္ခာပုဒ်	၁၀၇
၁၄၁။	အရက်သမား	၁၀၈
၁၄၂။	၂၁-ရာစု	၁၀၈
၁၄၃။	စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှား	၁၀၉

၁၄၄။ အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ်
 ၁၄၅။ မပုံးပါနဲ့
 ၁၄၆။ လိပ်ပြာသန့်ပြီ
 ၁၄၇။ ဝင်ခွင့်ရပြီ
 ၁၄၈။ ဖြစ်တတ်ပါတယ်
 ၁၄၉။ ဓာတ်ပုံ
 ၁၅၀။ ခင်သွားကြပြီ
 ၁၅၁။ သတိမထားမိပါ
 ၁၅၂။ မြတ်တယ်
 ၁၅၃။ တောင်းသောက်မလို့
 ၁၅၄။ စိတ်ပျက်ခြင်း
 ၁၅၅။ ကျွန်မပါပဲ
 ၁၅၆။ မှတ်ကရော
 ၁၅၇။ ဝမ်းမနည်းပါဘူး
 ၁၅၈။ သွားဆရာဝန်
 ၁၅၉။ ဘယ်သူ့ဖုံးလဲ
 ၁၆၀။ ဖြတ်ဦးမှာစိုးတယ်
 ၁၆၁။ ယဉ်ကျေးစွာ သတိပေးခြင်း
 ၁၆၂။ ဘာကို ကူညီတာလဲ
 ၁၆၃။ ကံကောင်းတယ်
 ၁၆၄။ မကျေနပ်ချင်ဘူး

၁၁၀
 ၁၁၀
 ၁၁၁
 ၁၁၂
 ၁၁၄
 ၁၁၄
 ၁၁၅
 ၁၁၅
 ၁၁၆
 ၁၁၆
 ၁၁၇
 ၁၁၇
 ၁၁၈
 ၁၁၈
 ၁၁၉
 ၁၁၉
 ၁၂၀
 ၁၂၀
 ၁၂၁
 ၁၂၁
 ၁၂၂

၁၆၅။ အတိုဆုံးသတင်း
 ၁၆၆။ လူမိုက်စကား
 ၁၆၇။ အဖေဖေစတနာ
 ၁၆၈။ ဆိုင်ဖွင့်ချိန်
 ၁၆၉။ နည်းနည်းလေး ပြင်လိုက်ပါ
 ၁၇၀။ ပန်းချီပြပွဲ
 ၁၇၁။ အဖေခြေရာ
 ၁၇၂။ သွားတော့သွားမယ်
 ၁၇၃။ နလပိန်းတုံး
 ၁၇၄။ သွားပုပ်လေလွင့်
 ၁၇၅။ အာဂအဖိုး
 ၁၇၆။ စာတမ်းဖတ်သည့် ကိုချူချာ
 ၁၇၇။ အဖြေပေါ်ပြီ
 ၁၇၈။ သတိမထားမိဘူး
 ၁၇၉။ အခွင့်ကောင်း
 ၁၈၀။ စိတ်ဝင်စားလို့ပါ
 ၁၈၁။ လုပ်နေကျ
 ၁၈၂။ မနက်ဖြန်
 ၁၈၃။ အနုပညာချင်း မတူပါ
 ၁၈၄။ မမှန်ဘူး
 ၁၈၅။ ခြားနားချက်

၁၂၃
 ၁၂၃
 ၁၂၄
 ၁၂၄
 ၁၂၆
 ၁၂၆
 ၁၂၇
 ၁၂၈
 ၁၂၈
 ၁၂၉
 ၁၃၀
 ၁၃၀
 ၁၃၁
 ၁၃၂
 ၁၃၃
 ၁၃၃
 ၁၃၄
 ၁၃၄
 ၁၃၄
 ၁၃၅
 ၁၃၆

မာတိကာ

၁၈၆။	ပထမဦးဆုံးသော ယောက်ျား	၁၃၆
၁၈၇။	စကားပြောမိကြခြင်း	၁၃၇
၁၈၈။	အရူးကား	၁၃၈
၁၈၉။	ကွန်ပျူတာခေတ်	၁၃၈
၁၉၀။	မိုက်မဲသူ	၁၃၉
၁၉၁။	အပြောမတော် တစ်ခွန်း	၁၄၀
၁၉၂။	ဖွင့်ဆိုချက်	၁၄၁
၁၉၃။	အကြံပေးပါရစေ	၁၄၂
၁၉၄။	ကြိုစဉ်းစား	၁၄၃
၁၉၅။	ရှာမရဘူး	၁၄၃
၁၉၆။	လက်မဆေးရသေးဘူး	၁၄၄
၁၉၇။	သူ့အမြင်နဲ့သူ	၁၄၄
၁၉၈။	အတိတ်နှင့်ပစ္စုပ္ပန်	၁၄၄
၁၉၉။	လူ့မလိုင်	၁၄၄
၂၀၀။	ဘယ်နေရာလဲ	၁၄၄
၂၀၁။	သဲကန္တာရက ကြော်ငြာ	၁၄၄
၂၀၂။	ကံဆုံလို့	၁၄၄
၂၀၃။	အလွယ်လေး	၁၄၄
၂၀၄။	စစ်ပြီးတဲ့နေ့	၁၄၄
၂၀၅။	စောင့်ဆို စောင့်ပါမယ်	၁၄၆
၂၀၆။	ကြွပါတော့	၁၄၆

မာတိကာ

၂၀၇။	ငယ်မူပြန်	၁၄၇
၂၀၈။	အိပ်မက်ဆိုး	၁၄၈
၂၀၉။	အဖြေမှားလို့	၁၄၈
၂၁၀။	စားသောက်ဆိုင်ဟာသ	၁၄၉
၂၁၁။	မျှော်မှန်းချက်	၁၅၂
၂၁၂။	ကျေးဇူးရှင်	၁၅၃
၂၁၃။	နိုင်ငံရေးသက်ပြင်း	၁၅၄
၂၁၄။	စဉ်းစားရမယ့်ကိစ္စ	၁၅၄
၂၁၅။	အကြောင်းနှစ်ခု	၁၅၅
၂၁၆။	ဘာကြောင့်လဲ	၁၅၆
၂၁၇။	လျှို့ဝှက်မဲပေးပွဲ	၁၅၇
၂၁၈။	လမ်းချင်းမတူပါ	၁၅၈
၂၁၉။	အကြောင်းရင်း	၁၅၈
၂၂၀။	မဖြစ်နိုင်တာဘဲ	၁၅၉
၂၂၁။	ဘာပြောင်းရမလဲ	၁၆၀
၂၂၂။	ဖြစ်မှဖြစ်ရလော	၁၆၀
၂၂၃။	နိုင်ငံတော် လျှို့ဝှက်ချက်	၁၆၁
၂၂၄။	မကြိုစဖူး	၁၆၂
၂၂၅။	ကြေးနန်းစာ	၁၆၂
၂၂၆။	ငြင်းပါရစေ	၁၆၃
၂၂၇။	တပ်နီရဲဘော် ရာဘင်နီဗစ်ချ်	၁၆၄

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

၂၂၈။	မောင်နမ မဟုတ်ပါ	၁၆၄
၂၂၉။	အလုပ်သမား	၁၆၆
၂၃၀။	တစ်ချောင်းတည်းရယ်	၁၆၆
၂၃၁။	မျှော်လင့်ချက် မရှိဘူး	၁၆၆
၂၃၂။	မရှိလို့ပေါ့	၁၆၇
၂၃၃။	ဘဝတူ	၁၆၈
၂၃၄။	ဘာကို မကျေနပ်တာလဲ	၁၆၈
၂၃၅။	ပြမှ မြင်ပါမယ်	၁၆၈
၂၃၆။	အမတ်လောင်း	၁၆၉
၂၃၇။	အတွေ့အကြုံရှိပါရဲ့	၁၇၀
၂၃၈။	မအိပ်ဘူး	၁၇၁
၂၃၉။	မဆိုးပါဘူး	၁၇၁
၂၄၀။	ဆုံလို့မဖြစ်ပါ	၁၇၂
၂၄၁။	ယုန်ကလေး	၁၇၃
၂၄၂။	အကောင်းဆုံးအကြံ	၁၇၃
၂၄၃။	လေထီးတပ်သား	၁၇၄
၂၄၄။	တစ်ခါဆိုတစ်ယောက်	၁၇၄
၂၄၅။	လိုက်ပါရစေ	၁၇၅
၂၄၆။	အိပ်ခွင့်ပြုပါတော့	၁၇၆
၂၄၇။	အသေဖြောင့်ပြီ	၁၇၆
၂၄၈။	ကလေးကြီး	၁၇၇

မာတိကာ

၂၄၉။	ပျော်၊ ပျော်၊ တို့ပျော်တယ်	၁၇၈
၂၅၀။	ကိုယ်ချင်းစာကြည့်ပါ	၁၇၉
၂၅၁။	မျက်နှာကြက်ကို ထံတွေးထွေးခြင်း	၁၈၀
၂၅၂။	မလူနဲ့	၁၈၀
၂၅၃။	ကြိုမပြောနဲ့	၁၈၀
၂၅၄။	မိန်းမ	၁၈၁
၂၅၅။	ခြားနားချက်	၁၈၁
၂၅၆။	သာမန်ယောက်ျား	၁၈၁
၂၅၇။	အားနည်းချိန်	၁၈၂
၂၅၈။	မိုက်မဲမှု	၁၈၂
၂၅၉။	အိမ်ထောင်	၁၈၂
၂၆၀။	ဘဝပြောင်းခြင်း	၁၈၃
၂၆၁။	ရည်းစားစာ	၁၈၃
၂၆၂။	ကွာခြားချက်	၁၈၄
၂၆၃။	အလှတိုးစေဖို့	၁၈၄
၂၆၄။	ရိုးသားမှု	၁၈၄
၂၆၅။	မေ့ထားပါ	၁၈၄
၂၆၆။	လူနဲ့ခွေး	၁၈၅
၂၆၇။	မခြားနားပါ	၁၈၅
၂၆၈။	အထင်ကြီးအောင်	၁၈၅
၂၆၉။	အကြောင်းရင်း	၁၈၆

မာတိကာ

၂၇၀။ လူပျိုကြီး
 ၂၇၁။ ပုံပြင်နဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်
 ၂၇၂။ မလွယ်ဘူး
 ၂၇၃။ လေးကြိမ်
 ၂၇၄။ ကွာခြားချက်
 ၂၇၅။ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး
 ၂၇၆။ လူမထပ်စေနဲ့
 ၂၇၇။ ယောက်ျား
 ၂၇၈။ သတိမေ့ခြင်း
 ၂၇၉။ အကောင်းမြင်သမား
 ၂၈၀။ မေတ္တာစစ်
 ၂၈၁။ အချစ်
 ၂၈၂။ ပိုကောင်းတယ်
 ၂၈၃။ အမွေ
 ၂၈၄။ မိချောင်းမယား
 ၂၈၅။ အရူး
 ၂၈၆။ နောင်တ
 ၂၈၇။ အကောင်းပဲပြော
 ၂၈၈။ ကာမိကာဇေ
 ၂၈၉။ ကံကောင်းသူ
 ၂၉၀။ ရောဂါကြီးသူ

၁၈၆
 ၁၈၆
 ၁၈၇
 ၁၈၇
 ၁၈၈
 ၁၈၈
 ၁၈၈
 ၁၈၉
 ၁၈၉
 ၁၉၀
 ၁၉၀
 ၁၉၀
 ၁၉၀
 ၁၉၁
 ၁၉၁
 ၁၉၁
 ၁၉၂
 ၁၉၂
 ၁၉၂
 ၁၉၂
 ၁၉၃
 ၁၉၃

၂၉၁။ လုပ်ရမယ့်အလုပ်
 ၂၉၂။ ပခာန
 ၂၉၃။ အံ့ဩအောင်
 ၂၉၄။ စမ်းကြည့်ပါ
 ၂၉၅။ အန္တရာယ်ပိုရှိသူ
 ၂၉၆။ မိန်းမနဲ့စောင်
 ၂၉၇။ မရှိတာယူ
 ၂၉၈။ သစ္စာ
 ၂၉၉။ မယားငယ်
 ၃၀၀။ အခွင့်အလမ်း အမြဲတမ်းရှိတယ်
 ၃၀၁။ ဒါကြောင့်ပါ
 ၃၀၂။ တူလိုက်တာ
 ၃၀၃။ ငထုံကြီး
 ၃၀၄။ မပေါ်ခဲ့သောအတွေး
 ၃၀၅။ ချူချာတို့အကြောင်း
 ၃၀၆။ အိပ်ချင်တယ်
 ၃၀၇။ မကြောက်ပါနဲ့
 ၃၀၈။ စာခြောက်ရုပ်
 ၃၀၉။ လိမ္မာတဲ့ကလေးတွေ
 ၃၁၀။ မေးမှသိမှာပေါ့
 ၃၁၁။ အိပ်မက်ထဲက လှပျိုဖြူ

၁၉၄
 ၁၉၄
 ၁၉၄
 ၁၉၄
 ၁၉၅
 ၁၉၅
 ၁၉၅
 ၁၉၆
 ၁၉၆
 ၁၉၆
 ၁၉၈
 ၁၉၉
 ၂၀၀
 ၂၀၀
 ၂၀၁
 ၂၀၁
 ၂၀၂
 ၂၀၂
 ၂၀၃
 ၂၀၄
 ၂၀၅

၃၁၂။ ကားဆရာ
 ၃၁၃။ မီးတစ်တို့လောက်
 ၃၁၄။ အလွန်အကျွံသည်းခံခြင်း
 ၃၁၅။ ဉာဏ်ကြီးရှင်
 ၃၁၆။ တတိယယောက်ျား
 ၃၁၇။ ကြောင်ကုန်သည်
 ၃၁၈။ သိသွားမှာစိုးတယ်
 ၃၁၉။ အကြံပေးပါရစေ
 ၃၂၀။ လှိုင်စင်ပြန်ပေး
 ၃၂၁။ လန်းဆန်းတဲ့မျက်နှာ
 ၃၂၂။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့
 ၃၂၃။ ရော်ဘင်ဟု
 ၃၂၄။ အဓိကအကျဆုံး
 ၃၂၅။ ဖြစ်ချင်တဲ့အရာ
 ၃၂၆။ ဖိတ်စာ
 ၃၂၇။ ဆရာဝန်ဆီမှာ
 ၃၂၈။ သနားမိတယ်
 ၃၂၉။ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်
 ၃၃၀။ ကတိမတည်ပါလား
 ၃၃၁။ ဆိုင်းဘုတ်
 ၃၃၂။ စိုးရိမ်တယ်

၂၀၆
 ၂၀၆
 ၂၀၈
 ၂၀၈
 ၂၁၁
 ၂၁၁
 ၂၁၃
 ၂၁၄
 ၂၁၅
 ၂၁၆
 ၂၁၆
 ၂၁၇
 ၂၁၇
 ၂၁၉
 ၂၂၀
 ၂၂၀
 ၂၂၁
 ၂၂၁
 ၂၂၂
 ၂၂၂
 ၂၂၃

၃၃၃။ သိပ္ပံပညာ
 ၃၃၄။ ခြားနားချက်
 ၃၃၅။ သေမှသီမယ်
 ၃၃၆။ ရှင်းနေတာပဲ
 ၃၃၇။ မြင်သာမြင်ရ
 ၃၃၈။ ခွင့်မပြုဘူး
 ၃၃၉။ သွားသင့်တဲ့နေရာ
 ၃၄၀။ စည်းကမ်းချက်
 ၃၄၁။ ဖွင့်ဆိုချက်
 ၃၄၂။ ငါနဲ့တူတာ ဇမ္ဗူမှာမရှိ
 ၃၄၃။ စောင့်ကြိုနေမယ်
 ၃၄၄။ နောက်ကျနေပါလား
 ၃၄၅။ အလယ်အလတ်
 ၃၄၆။ ပဒေသာပင်နေ့
 ၃၄၇။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော ဆိုဗီယက်စနစ်
 ၃၄၈။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပထမဆုံး
 ၃၄၉။ ခြိမ်းခြောက်မှု
 ၃၅၀။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ သရုပ်မှန်
 ၃၅၁။ ဆိုဗီယက်စာရေးဆရာ
 ၃၅၂။ အရည်အချင်းသုံးရပ်
 ၃၅၃။ လက်ဦးသူ

၂၂၃
 ၂၂၃
 ၂၂၄
 ၂၂၄
 ၂၂၅
 ၂၂၅
 ၂၂၆
 ၂၂၇
 ၂၂၇
 ၂၂၇
 ၂၂၈
 ၂၂၈
 ၂၂၉
 ၂၂၉
 ၂၃၀
 ၂၃၀
 ၂၃၁
 ၂၃၂
 ၂၃၂
 ၂၃၃
 ၂၃၄

- ၃၅၄။ သိတာကိုး
- ၃၅၅။ မနုမြောပါနဲ့
- ၃၅၆။ လမ်းမှားခြင်း
- ၃၅၇။ ယာယီနဲ့အမြဲတမ်း
- ၃၅၈။ မြင်တာနဲ့သိတယ်
- ၃၅၉။ လာပါဦး
- ၃၆၀။ ဟန်မဆောင်ပါ
- ၃၆၁။ စဉ်းစားမိသည်မှာ

- ၂၃၄
- ၂၃၅
- ၂၃၆
- ၂၃၇
- ၂၃၈
- ၂၃၉
- ၂၄၀
- ၂၄၁

ပြုစုသူ၏အမှာ

ပြောစရာ နှစ်ခုရှိပါသည်။

တစ်ခုမှာ ကလောင်အမည်နှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပါသည်။

“ကျွန်တော်သာ နီးပဒေါရွာမှာ မမွေးခဲ့ရင် လူ့ပြည်တောင် မရောက်ချင်ဘူးဗျာ” ဆိုသော စကားဖြင့် ကိုယ့်မွေးရပ်မြေကို ဂုဏ်တင်နေကြသည့် ရန်ကုန်သားနှင့် မန္တလေးသားတို့ကို အနိုင်ယူခဲ့သူ ‘ဟာသပဒေသာ’ အမှတ်(၇)ပါ မွန်ပြည်နယ်က နီးပဒေါသားကိုလူကြားကို သတိရမိကြလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ မောင်ကောင်းထိုက်သည် နီးပဒေါသားဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မွေးရာဇာတိကို လူတကာ သိစေချင်သည့်ဆန္ဒဖြင့် ကလောင်အမည်ဖြင့်နောက်တွင် ‘နီးပဒေါ’ကို ဖြည့်စွက်လိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်ခုမှာ ‘ဟာသပဒေသာ’ထဲက ရယ်ရွှင်ဖွယ် အချို့ကို ရုပ်ပြစာစောင်အချို့က ဆင်တူယိုးမှားပုံစံဖြင့် ဖော်ပြနေကြသည့် ကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။ ဟာသများမှာ လူထုကြားက ပေါ်ထွက်လာသည်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂလိကပိုင်မဟုတ်၊ ‘ပြည်သူပိုင်’ဖြစ်သည်ဟု

မောင်ကောင်းထိုက်

မောင်ကောင်းထိုက် ခံယူထားပါသည်။ သို့သော်လည်း ဤသတင်းကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ ကြားရသည့်အခါ မည်သို့မှ တုံ့ပြန်လိုစိတ် မရှိသည့်ကြားမှပင် ကြော်ငြာတစ်ခုကို မျက်စိထဲ ပြေးမြင်မိပါသည်။

ပိုလန်၊ ဂျာမနီ၊ ဖင်လန်၊ ဟော်လန်၊ အမေရိကန် စသည့် နိုင်ငံအများအပြားက 'ဗောဓိကာ' အရက်မျိုးစုံကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးနေကြရာ မူလပင်ရင်းဖြစ်သော ရုရှား ဗောဓိကာချက်စက်ရုံက အောက်ပါအတိုင်း ကြော်ငြာပါသည်။

“တပခြင်း ခံရသည့်အတွက် ဂုဏ်ယူပါ၏” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် 'ဟာသပဒေသာ' ကို အခြေပြု၍ ဆင်တူယိုးမှား ဖန်တီးခြင်းသာ မှန်လျှင် မောင်ကောင်းထိုက်လည်း ဂုဏ်ယူချင်သလိုလို ဖြစ်မိပါကြောင်း ...

လေးစားစွာဖြင့်-

မောင်ကောင်းထိုက် (ဒီးပဒေါ)

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၁။ ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ ဝက်အူချောင်း

ကိုချူချာ မော်စကို သို့ ရောက်လာပြီး စုပေါင်း လယ်ယာဈေးသို့ သွားသည်။ ဈေးထဲတွင် လူတစ်ယောက် “ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ ဝက်အူချောင်းကို ဝယ်ကြပါ” ဟု အော်ရောင်းနေသည်။ ကိုချူချာက မေးသည်။

“ဝက်အူချောင်း တစ်ကီလို ဘယ်လောက်ဈေးလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဉာဏ်ကောင်းတယ်လို့ ပြောတာလဲ”

“ဝက်အူချောင်း တစ်ကီလို ဆယ်ရှုဘယ်၊ စားလိုက်တာနဲ့ ဉာဏ်ကောင်းလာမှာမို့ ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ ဝက်အူချောင်းလို့ ပြောရတာပါ”

ကိုချူချာ တစ်ကီလို ဝယ်လိုက်သည်။ ဈေးထဲ ဆက်လျှောက်သည်။

တစ်နေရာတွင် စောစောက ဝက်အူချောင်းမျိုးကိုပင် လူတစ်ယောက်က တစ်ကီလို ငါးရှုဘယ်ဈေးနှင့် ရောင်းနေသည်ကို ကိုချူချာ တွေ့ရသည်။ သို့နှင့် စောစောက လူထံ ပြန်လာပြီး မကျေနပ် စကားပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

“ခင်ဗျား ဝက်အူချောင်းက ဆယ်ရူဘယ်၊ ဟိုတစ်
ယောက်မှာတော့ ငါ့ရူဘယ်ပဲ ပေးရပါလားဗျ”

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြောပြီးပြီပဲ၊ ကျုပ် ဝက်အူ
ချောင်းက ဉာဏ်ကောင်းတယ်လေ၊ အခုကြည့်၊ ခင်ဗျား
စားလိုက်တာနဲ့ ဉာဏ်ကောင်းလာပြီ မဟုတ်လား”

၂။ ညှဲတဲ့ စီးကရက်

မော်စကိုမှ ကိုချူချာ ပြန်လာသည်။ အိမ်နီးချင်းများက
ဝိုင်းမေးကြသည်။

“ဘယ့်နယ်လဲ မော်စကိုမှာ မြေအောက်ရထား
(မက်ထရို) စီးခဲ့ရဲ့လား”

“စီးခဲ့တယ်၊ သိပ်ကြိုက်တာပဲ”

“ကိုကာကိုလာကော သောက်ခဲ့ရဲ့လား”

“သောက်ခဲ့တယ်၊ သိပ်အရသာရှိတာပဲ”

“ဖင်စီခဲနဲ့ စီးကရက်ကော သောက်ခဲ့ရဲ့လား”

“သောက်ခဲ့တယ်၊ မကြိုက်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဖင်စီခဲကို သောက်ရတာ သိပ်မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
ကျန်တာတွေ မစွံဘူး။ အလကားပဲ”

၃။ ချီတက်တဲ့ယင်ကောင်

“တပ်သား ချူချာ ငါက
“သတိ”လို့ အမိန့်ပေးနေ
တဲ့ အချိန်မှာ ဘာဖြစ်လို့
နာခေါင်းကို လက်နဲ့ ပွတ်
နေရတာလဲ”

“နာခေါင်းပေါ် ယင်
ကောင် လာနားလို့ပါ”

“ဒါပေမယ့် ငါ ‘သတိ’လို့ အမိန့်ပေးထားတာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ယင်ကောင်က ဆက်ပြီး ချီတက်
နေလို့ပါ”

၄။ ချူကျော့ကာက ရေငုပ်သင်္ဘော

ရုရှားရေပြင် ပိုင်နက်ထဲသို့ အမည်မသိ ရေငုပ်သင်္ဘော
တစ်စီး ကျူးကျော်ဝင်ရောက်နေကြောင်း ရေဒါတွင် လာပေါ်သဖြင့်
ရုရှားစစ်သင်္ဘော ကပ္ပတိန်က တပ်သား အိဗန်နော့ကို ရေငုပ်
ခိုင်းသည်။ တပ်သား အိဗန်နော့ မကြာမီ ပေါ်လာပြီး အော်ပြော
သည်။

“ကပ္ပတိန်၊ တရုတ် ရေငုပ်သင်္ဘောခင်ဗျ”

“ဘာဖြစ်လို့ မင်း ပြောနိုင်တာလဲ”

“သင်္ဘောမှာ တရုတ်စာတွေ ရေးထားတာ တွေ့လို့ပါ”

“မင်း အတော် ညံ့ပါလား။ အခု သင်္ဘောတိုင်းမှာ တရုတ်စာတွေ ရေးထားတယ်ကွ။ ဆက်တည်း”

အီဗန်နော့ ထပ်တင်သည်။ မကြာမီ ပြန်ပေါ်လာသည်။

“အင်္ဂလိပ်သင်္ဘော ခင်ဗျ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်တော် ချောင်းနားထောင်တော့ အင်္ဂလိပ်စကား ပြောသံ ကြားရလို့ပါ”

“မင်း တော်တော် တုံးပါလား။ အင်္ဂလိပ်စကားဟာ အခုအခါမှာ နိုင်ငံတကာ ဘာသာစကား ဖြစ်နေပြီကွ။ ဆက်တည်း”

အီဗန်နော့ ဆက်တင်သည်။ မကြာမီ ပြန်ပေါ်လာပြီး ကပ္ပတိန် ကို အစီရင်ခံသည်။

“ချူကော့ကာက ရေငုပ်သင်္ဘောခင်ဗျ”

“သေချာရဲ့လား”

“သေချာပါတယ်။ ကျွန်တော် တံခါးခေါက်တော့ သူတို့ ဖွင့်ပေးတယ်”

၅။ ဝီထွင်မှု

နောက်ဆုံးပေါ် အော်တိုမစ်တစ် လေထီး တစ်မျိုးကို ကိုချာချာ တီထွင်လိုက်သည်။

လေထီးသည် မြေကြီးကို ထိသည်နှင့် အလိုအလျောက် ပွင့်လာသည်။

၆။ သူ့အဖိုးရှယ်နှင့်သူ

သုတေသန ဆွေးနွေးပွဲသို့ ကိုချူချာ တက်ရောက်လာသည်။ ကိုယ်စားလှယ်များ ဖြည့်သွင်းရမည့် ပုံစံကို ၎င်းအား ပေးရာ ကိုချာချာက ကြက်ခြေခတ် ငါးခု ခြစ်လိုက်သည်။ ၎င်းကို အံ့ဩတကြီး ဝိုင်းမေးကြသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ကြက်ခြေခတ်ချည်းပဲ ငါးခုတိတိ ခြစ်ရတာလဲခင်ဗျာ”

“ပထမ ကြက်ခြေခတ်က ကျွန်တော့်နားမည်၊ ဒုတိယ ကြက်ခြေခတ်က ကျွန်တော့်အလုပ်ဌာန၊ တတိယ ကြက်ခြေခတ်က ကျွန်တော့်မိန်းမ နားမည်၊ စတုတ္ထ ကြက်ခြေခတ်

က ကျွန်တော့်မွေးရပ်၊ ပဉ္စမ ကြက်ခြေခတ်ကတော့
ကျွန်တော်ရတဲ့ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ကို ညွှန်းတယ်လေ”

ဂ။ ပင်ပန်းတယ်

ပင်လယ်ကမ်းစပ်တွင် ထိုင်ပြီး ကိုချူချာ အသံထွက် ငြီး
နေသည်။

“ချူချာ ဒီနေ့ ပင်ပန်းတယ်၊ အင်း- ပင်ပန်းတယ်”
ဖြတ်သွားသူက မေးသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ပင်ပန်းတာလဲ”

“ဒီနေ့ စဉ်းစားလိုက်ရလို့ပေါ့၊ အင်း အင်မတန်
ပင်ပန်းတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ အင်မတန်တောင် ပင်ပန်းရတာလဲ”

“သုံးခါတိတိ စဉ်းစားလိုက်ရတယ်လေ”

ဃ။ ဂေဟသူမဟုတ်ပါ

ကိုချူချာက ဂုဏ်ယူ ဝံ့ကြွားသံဖြင့် မိတ်ဆွေကို ပြောသည်။

“ကျွန်တော့်ညီ မော်စကိုနိုင်ငံတော် တက္ကသိုလ်ကို
ရောက်နေတယ်ဗျ”

“ဟုတ်လား
သူ ဟိုမှာ ဘာကို
လေ့လာနေတာလဲ”

“သူ မလေ့
လာဘူး၊ သူ့ကို လေ့
လာနေကြတာ”

**င။ ဒူးယူစပီ
အင်းဂလစ်ရှ်**

ချူကျော့ကာ အထက်တန်းကျောင်းတစ်ခုတွင်
အင်္ဂလိပ်စာ ဆရာမက ကျောင်းသား များကို မေးသည်။

“ကိုလျာ၊ ဒူးယူစပီ အင်းဂလစ်ရှ်”

“ဘာပြောတယ်...”

“အင်ဒရေ၊ ဒူးယူစပီ အင်းဂလစ်ရှ်”

“ဘာပြောတယ်...”

“ယူနာဂီ၊ ဒူးယူစပီ အင်းဂလစ်ရှ်”

“အိုင်ဒုန်း စပီ အင်းဂလစ်ရှ်”

“ဘာပြောတယ်...”

၁၀။ ညစ်ပတ်စကား

ရုရှားမကို ကိုချူချာက လက်ထပ်လိုက်သည်။ အိမ်နီးချင်းများက ဝိုင်းမေးကြသည်။

“မင်းရဲ့ ရုရှားမ ဘယ်နယ့်လဲ”

“အင်မတန် တော်တဲ့ မိန်းမ၊ အဲ တစ်ခုပဲ ပြောစရာ ရှိတယ်၊ တော်တော် ညစ်ပတ်တယ်၊ နေ့တိုင်း သူ ရေချိုးရတယ်”

၁၁။ ဘယ်သူလဲ

ကိုချူချာ အရက်မူးပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာသည်။ မှန်ရှေ့ရပ်ပြီး စူးစိုက်ကြည့်သည်။ မိန်းမက မေးသည်။

“ရှင် မှန်ရှေ့ရပ်ပြီး ဘာကြည့်နေတာလဲ”

“ဪ- တို့ဆီကို ဘယ်သူ လာသလဲဆိုတာ ကြည့်နေတာပါ”

၁၂။ ငွေ့သည်လှပြီ

ကိုချူချာ သူ့မိန်းမကို ဆူနေသည်။

“မင်း အတော် အသုံးမကျတဲ့ မိန်းမပါလားကွ”

ဟေ၊ တုံးလိုက်တာမှ တကယ့် သစ်တုံးလို့ပဲ”

ဤသို့ ပြောပြီး စားပွဲကို ‘ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်’ မည်အောင် ခေါက်သည်။ မိန်းမ ချက်ချင်း နေရာမှ ထပြီး ပြောသည်။

“တံခါးခေါက်သံ ကြားတယ်၊ ကျွန်မ သွားဖွင့်လိုက်မယ်”

“ထိုင်နေစမ်း ကောင်မ၊ ငါ သွားဖွင့်မယ်”

၁၃။ ချိန်းတွေ့တဲ့ ကိုချူချာ

ရွာစွန်ရှိ ရည်းစားနှင့် ချိန်းတွေ့မည့် နေရာသို့ ကိုချူချာ အပူချိန်တိုင်း ကိရိယာကို လက်တွင်ကိုင်လျက် ရောက်လာသည်။ အချိန်အတန်ကြာ မောင့်သည်။ ချစ်သူ ရောက်မလာချေ။ ကိုချူချာ မိမိဟာ မိမိ ပြောသည်။

“အနုတ်ဒီဂရီ ၄၀-ရောက်တဲ့အထိ စောင့်မယ်၊ မလာရင်တော့ ပြန်မယ်”

မောင်ကောင်းထိုက်

၁၄။ ဉာဏ်ကောင်းသူ

ရုရှားနှင့် ကိုချူချာတို့ တွေ့ကြသည်။ ကိုချူချာက မေးသည်။

“ဉာဏ်ကောင်းတဲ့လူနဲ့ ဉာဏ်တုံးတဲ့လူ တွေ့ကြပြီး လမ်းခွဲတဲ့အခါမှာ ဘယ်သူ့အရင် စပြီး နှုတ်ဆက်သလဲ”

“ဉာဏ်ကောင်းတဲ့လူပေါ့”

“အဲဒါဆို သွားမယ်နော်၊ တာ့တာ”

၁၅။ အချို့မကြိုက်ဘူး

ရုရှားမိတ်ဆွေထံ ကိုချူချာ အလည်ရောက်လာသည်။ ရုရှားက သူ့ကို လက်ဖက်ရည် ဖျော်တိုက်ရန် ပြင်သည်။ မတိုက်ခင် မေးသည်။

“ကိုချူချာ၊ သကြား ဘယ်နှစ်ဇွန်း ထည့်ရမလဲ”

“အဇွန်း-၂၀၊ ဒါပေမယ့် မမွှေလိုက်နဲ့နော်၊ ကျွန်တော် အချို့မကြိုက်ဘူး”

၁၆။ မေ့တတ်တဲ့ ကိုချူချာ

ဟိုကြည့် သည်ကြည့်နှင့် ကိုချူချာ လမ်းလျှောက်လာသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ လျှောက်လာသော ရုရှားက မေးသည်။

“ဟေ့ ချူချာ၊ ဘာ ရှာနေတာလဲကွ”

“ထီးပျောက်လို့ ရှာနေတာ”

“ဟာ၊ ထီးက မင်းရဲ့ ချိုင်းကြားမှာ ညှပ်ထားတာ မဟုတ်လား”

“ကျေးဇူးပဲ၊

ခင်ဗျားနဲ့သာ မတွေ့ဖြစ်ရင် ကျွန်တော် ထီးမပါဘဲ အိမ်ကို ပြန်ရမှာဗျ”

၁၇။ ဆိုဖာပေါ်က ကိုချူချာ

ရုရှားမိတ်ဆွေ အိမ်နဲ့ နှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖာအသစ် ဝယ်သည်ဆိုသဖြင့် အိမ်အိမ်သို့ ကိုချူချာ ရောက်လာသည်။ ဆိုဖာကို အိမ်နဲ့ပြပြီး မီးဖိုချောင်ဘက် ထွက်သွားသည်။ ဆိုဖာပေါ်ကို ကိုချူချာ တက်ပြီး ကိုယ်ကို စန့်လိုက်သည်။ ခဏချင်း အိပ်ပျော်သွားသည်။ မီးဖိုချောင်မှ ပြန်လာသော ရုရှားက အသေကောင်လို အိပ်ပျော်နေသော ချူချာကို စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် ဆိုဖာပေါ်မှ တွန်းချသည်။ ထို့နောက် မိမိကိုယ်တိုင် ဆိုဖာပေါ် တက်အိပ်သည်။

မောင်ကောင်းထိုက်

မနက် ၂-နာရီလောက်တွင် ကြမ်းပေါ်အိပ်နေသော ကိုချူချာ ထံမှ ပေါ်ထွက်လာသော ကြောက်စရာ အသံဆိုးကြောင့် ရုရှား နိုးလာသည်။

“အိုး အိုး။ ကယ်တော်မူကြပါ။ ဆိုဖာပေါ်က ဆင်းလို့ မရဘူး”

၁၈။ လည်ပင်းရှည်ကုသရန်

ရုရှားရွာတစ်ရွာသို့ ကိုချူချာ ရောက်လာသည်။ ဤရွာ ရောက်မှ ရေတွင်းကို ပထမဆုံး မြင်ဖူးသည့် ကိုချူချာက ရွာသား ရုရှားကို မေးသည်။

“ခင်ဗျား ရေတွင်းကရေ သန့်ချဲ့လားဗျ”

“သိပ်သန့်တာပေါ့၊ ပြီးတော့ ဒီရေတွင်းက ရေကို ကျုပ် အဖိုးကိုယ်တိုင် သောက်ခဲ့တာဗျ”

“ဘာလဲ၊ ခင်ဗျား အဖိုး ဒီလောက်တောင် လည်ပင်း ရှည်သလားဗျဟင်”

၁၉။ ကိုချူချာ လူယုတ်မာ

မြစ်ကြီး၏ ကမ်းတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် ရုရှားနှင့် ချူချာ တို့ ထိုင်နေကြသည်။ ချူချာက လှမ်းအော်ပြောသည်။

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

“ဟေ့ ရစကီ။ ဒီ ဘက်ကမ်းကို ကူးလာခဲ့ ပါလား။ ငါ အရေးကြီးတဲ့ စကားပြောစရာ ရှိလို့”
မြစ်ကို ဖြတ်ပြီး ရုရှား ကူးလာသည်။ ကိုချူ ချာဘက် ရောက်သောအခါ အသက်ကို အနိုင်နိုင် ရှူရင်း မေးသည်။

“ကိုင်း ပြော၊ ဘာအရေးကြီးတဲ့ စကားလဲ”
“ဪ၊ ဒီအပင်က စပျစ်သီးကို မစားနဲ့ သိလား”

၂၀။ ဆေးဖက်ဆေးကုတ် ကိုချူချာ

ကိုချူချာထံ ရုရှားမိတ်ဆွေ အလည်ရောက်လာသည်။ ကိုချူချာ ဆေးတံခဲပြီး နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားသည့်ပုံဖြင့် ကုလား ထိုင်ပေါ် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရာ ရုရှားက မေးသည်။

“မင်း မိန်းမကော၊ မမြင်ပါလား”
“နောက်ဖေးခြံထဲမှာ ထင်း သယ်နေတယ်”
“တယ် ဟုတ်ပါလား။ မင်းကတော့ ဆေးတံခဲလို့”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

မိန်းမလုပ်တဲ့လူက ပင်ပင်ပန်းပန်း ထင်တွေ သယ်နေရတယ်”

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ သူမှ ဆေးတံ မသောက်တတ်တဲ့ ဥစ္စာ”

၂၁။ လျှာထုတ်ပြတ် ကိုချူချာ

ရုရှားနှင့် ကိုချူချာတို့ လမ်းလျှောက်လာကြသည်။ တစ်နေရာတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှလာသော လူတစ်ယောက်ကို ကိုချူချာက လျှာထုတ်ပြလိုက်သည်။ ရုရှားက အံ့သြတကြီး မေးသည်။

“ဟေ့ ချူချာ၊ ဟိုလူကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ လျှာထုတ်ပြရတာလဲ”

“သူက တို့မြို့နယ် ဆရာဝန်လေ၊ လျှာထုတ်ပြတာကို သူ သိပ်သဘောကျတာကလား၊ သူ့ဆီ သွားတိုင်း ‘လျှာထုတ်ပြစမ်း’လို့ အမြဲတမ်း ပြောတယ်”

၂၂။ မဖြစ်နိုင်တဲ့ပုံပြင်

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အံ့သြစရာ အကောင်းဆုံးနှင့် မဖြစ်နိုင်ဆုံး အကြောင်းအရာကို မည်သူက ပြောပြနိုင်သနည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရုရှားနှင့် ကိုချူချာတို့ အလောင်းအစား လုပ်ကြသည်။ ကိုချူချာ

အနည်းငယ် စဉ်းစားပြီး စပြောသည်။

“ဟို၊ ရှေးရှေးတုန်းက အင်မတန် ဉာဏ်ကောင်းပြီး အင်မတန်လည်း ရုပ်ချောတဲ့ ချူချာ တစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်”

ရုရှားက ချက်ချင်း လက်တာပြီး ၎င်း၏ စကားကို ဖြတ်လိုက်သည်။

“ဆက်မပြောနဲ့တော့ မင်း နိုင်သွားပြီ”

၂၃။ ကံကောင်းဂျီ

ကိုချူချာက ရုရှားကို မေးသည်။

“မင်းမွေးနေ့ ဘယ်နေ့လဲ”

“ဖေဖော်ဝါရီ ၂၉-ရက်နေ့”

“ကြည့်စမ်း၊ မင်း အင်မတန် ကံကောင်းတဲ့လူပါလား၊ အင်း၊ ကံသာ မကောင်းရင် မင်း မွေးလာဖို့ မလွယ်ဘူး”

မောင်ကောင်းထိုက်

၂၄။ နားမလည်နိုင်ဘူး

ချူကော့ကာမြို့တော် အာနာဒီးရ်မှ ထွက်ခွါလာသော ခရီးသည်တင် လေယာဉ်သည် ပင်လယ်ပေါ် ဖြတ်၍လာသည်။ ရုတ်တရက် လေယာဉ်စက် ချို့ယွင်းသွားသည်။ ပင်လယ်ထဲ ထိုးကျတော့မည်ဟု လေယာဉ်မှူး သိလိုက်သည်။ သို့နှင့် လေယာဉ်မယ်ကို ခေါ်ပြီး ခရီးသည်များကို အတတ်နိုင်ဆုံး နှစ်သိမ့် ဖျောင်းဖျရန် ပိုင်းလော့က ပြောသည်။

မိုက်ခရိုဖုန်းမှတစ်ဆင့် လေယာဉ်မယ်က ကြေညာသည်။

“ခရီးသည်များရှင်၊ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း မဖြစ်ကြဖို့ လေယာဉ်မှူးက မေတ္တာရပ်ခိုင်းပါတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ကနေ့ ခရီးစဉ်ဟာ စမ်းသပ်မှု ခရီးစဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မကြာခင်အတွင်းမှာ ကျွန်မတို့ဟာ ရေအောက်ကို အချိန် အနည်းငယ်မျှ ကြာအောင် ထိုးဆင်းသွားပါမယ်။ အဲဒီ နောက်မှာ ပုံမှန် ဆက်လက် ပျံသန်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်ရှင်”

မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ပင်လယ်ထဲ လေယာဉ်ပျက်ကျ သည်။ လေယာဉ်တစ်စင်းလုံး အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာ ဖြစ်သွား သည်။ ခဏကြာသော် ခရီးသည် ချူချာနှစ်ယောက် အသက်ရှင် လျက် ရေထဲမှ ပေါ်လာသည်။ တစ်ယောက်က နောက်တစ်ယောက် ကို မေးသည်။

“ငါ နားမလည်နိုင်ဘူး၊ ဘာလဲ၊ ငါတို့ နှစ်ယောက်

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

ကို ထားခဲ့ပြီး ကျန် တဲ့လူတွေ ဆက်ပျံ သွားကြသလားကွ ဟေ”

၂၅။ တစ်ရံတည်းရယ်

ကိုချူချာ မော်စကို သွားရန် ကိစ္စပေါ်လာသည်။ မိတ်ဆွေများက ပိုင်းပြောကြသည်။

“ဟေ့ကောင်၊ သေတ္တာတစ်လုံးဝယ်”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“ဟ၊ ဘောင်းဘီ၊ အင်္ကျီ၊ စွပ်ကျယ် စတာတွေ ထည့်ဖို့ပေါ့”

“အဲဒါဆို ကျုပ်ဘာနဲ့ သွားရမှာလဲ”

၂၆။ မေ့မှာစိုးလို့

တွဲစောင့်က ကိုချူချာကို ပြောသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့သေတ္တာကို ဘာဖြစ်လို့ လှသွားလမ်းမှာ

ချထားရတာလဲ၊ အားလုံး ခလုတ်တိုက်ကုန်ကြပြီ”
“ဟဲ ဟဲ၊ ခလုတ် မတိုက်ရင် ကျုပ်မှာ သေတ္တာ
ပါလာတယ်ဆိုတာ ကျုပ် မေ့သွားနိုင်တယ်ဗျ”

၂၇။ လဲမယ့်သူ မရှိလို့ပါ

ကိုချူချာ စီးလာသောရထား၊ မော်စကိုဘူတာသို့ ဆိုက်
ရောက်လာသည်။ လာကြိုသော ရုရှားမိတ်ဆွေက ကိုချူချာ၏
မျက်နှာပေါ်က ညိုမည်းနေသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို ကြည့်
ပြီး ပြောသည်။

“ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျား မျက်နှာတစ်ခုလုံး မြင်မကောင်း
ရှုမကောင်းပါလား”

“အပေါ်အိပ်စင်ကနေ အိပ်လိုက်လာတာ တစ်ညလုံး
ခဏခဏ ပြုတ်ကျတာနဲ့ပဲ အခုလို ဖြစ်တာပါပဲဗျာ”

“အောက်အိပ်စင်က လူတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ နေရာ
ချင်း လဲလိုက်ရောပေါ့ဗျာ”

“လဲမလို့ဘဲ၊ ဒါပေမယ့် အောက်အိပ်စင်မှာ ဘယ်သူ
မှ မရှိဘူး”

၂၈။ လန်ဒန်ရောက်
ဂျီချူချာ

ကမ္ဘာလှည့် ခရီး
သည် ကိုချူချာ လန်ဒန်သို့
ရောက်လာသည်။ မိမိတည်း
သည့် ဟော်တယ်၏ ဝန်ထမ်း
ကို ပြောသည်။

“တူးတီးတူ တူးတူး”

ဟော်တယ်ဝန်ထမ်းက နားမလည်ကြောင်း ခေါင်းခါပြ
သည်။ ကိုချူချာ ထပ်ပြောသည်။

“တူးတီးတူ တူးတူး”

ဘာကို ဆိုလိုပါလိမ့်ဟု ဟော်တယ်ဝန်ထမ်း အမျိုးမျိုး
တွေးသည်။ မည်သည့်အခြေမှ ထွက်မလာချေ။ ဧည့်သည်က
စောစောကစကားကိုပင် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောနေသည်နှင့် နောက်ဆုံး
တွင် ဝါရင့် ဘာသာပြန်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်
ခိုင်းသည်။ ကိုချူချာ၏ စကားကို နားထောင်ပြီးနောက် ဘာသာ
ပြန်ဆရာက ဝမ်းသာအားရ ပြောသည်။

“သဘောပေါက်ပြီ၊ သူ ပြောတာက အခန်းနံပါတ်
၂၂-ကို လက်ဖက်ရည် နှစ်ခွက် လာဖို့ပါတဲ့ဗျား”

၂၉။ ဆေးလိပ်သောက်တဲ့ ဖာရောက်ဘုရင်

ပြတိုက်ဝန်ထမ်းက ညဉ့်သည်များကို ရှင်းပြနေသည်။

“အခု တွေ့ကြရတဲ့ အိုးထဲက ပြာဟာ ဖာရောက် ဘုရင်ရဲ့ ပြာတွေ ဖြစ်ပါတယ်”

ပရိသတ်ထဲမှ ကိုချူချာက ဝင်ပြောသည်။

“အင်း။ ဖာရောက် ဘုရင် ဒီလောက် ဆေးလိပ် ကြိုက်မှန်း အစက မသိခဲ့ဘူး”

၃၀။ မဆန်းပါဘူး

ချူချာနှစ်ယောက် ဆုံကြသည်။ တစ်ယောက်က မေးသည်။

“မင့်သား၊ အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

“၁-နှစ်”

“အင်း။ ထူးဆန်းတယ်နော်၊ ငါ မွေးထားတဲ့ ခွေး ကလေးလည်း ၁-နှစ်သားပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင့် သားထက် လမ်းလျှောက်တာ နှစ်ဆပိုသာပါလား”

“ဒါများ အဆန်းလုပ်လို့ မင့်ခွေးက ခြေထောက် နှစ်ချောင်း ပိုများတာလဲ ထည့်တွက်ဦးမှပေါ့”

၃၁။ ဘယ်သူလဲ

စန္ဒရားဆရာသည် ပရိသတ်ကို ကျောပေးပြီး စန္ဒရားကို တီးနေသည်။ ပရိသတ်ထဲမှ ချူချာ တစ် ယောက်က သေးက နောက် ချူချာတစ်ယောက်ကို ပြော သည်။

“ချိုင်ကော့စကီး ထင်တယ်”

“မပြောတတ်ဘူး။ သူ တို့ဘက်လှည့်တဲ့အခါ ကြည့် ကြတာပေါ့”

၃၂။ ဆင်ဆိုတာ

ချူချာနှစ်ယောက် စွန်ပလွန်ပင်အောက်တွင် ထိုင်နေကြ သည်။ ဆင်တစ်ကောင် ရောက်လာပြီး စွန်ပလွန်ပင်ကို နှာမောင်းနှင် ဖွဲ့ရမ်းသည်။ ချူချာတစ်ယောက်က နောက်တစ်ယောက်ကို ပြော သည်။

“ဆင်ရဲ့အသိုက် ဒီသစ်ပင်ပေါ်မှာ ရှိလို့ထင်တယ်”

“မင်း အတော်တုံးပါလား။ ဆင်ဆိုတာ တွင်းအောင်း

www.burmeseclassic.com

သတ္တဝါကွ၊ မှတ်ထား”

၃၃။ မှားဆက်ခြင်း

ကိုချူချာ၏ အိမ်ခန်းတွင် တယ်လီဖုံးသံ မည်လာသည်။
တယ်လီဖုံးကို ကိုချူချာ ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ဟဲ့လို၊ ဒါ အိပ်ခန်းနဲ့ အိမ်ကပါလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ အိပ်ခန်းမှာ တယ်လီဖုံး မရှိဘူး”

၃၄။ မစ္စည်းကောင်း

မိမိဝယ်လာသော ရေဒီယိုကို အိမ်နီးချင်းအား ခေါ်ပြပြီး
ကိုချူချာ ကြွားသည်။

“အင်မတန် ကောင်းတဲ့ ရေဒီယိုဗျ၊ ဥရောပတစ်ခုလုံး
ကို ဖမ်းလို့ရတယ်”

ကိုချူချာ၏ ဇနီးက ဖြည့်ပြောသည်။

“ပြီးတော့ တစ်ပြိုင်နက်တည်းရှင်း”

၃၅။ ဂူသား မစားဘူး

အိမ်နီးချင်းဆီ ကိုချူချာ ရောက်လာပြီး သူ့ကို တစ်ခုခု

ကျွေးရန် မေတ္တာရပ်သည်။
အိမ်နီးချင်း အဖျိုးသမီးက
ပြောသည်။

“ကျွန်မ ယောက်ျား လာ
တော့မယ်၊ ခဏစောင့်ပါ”

“ဟာ၊ ခင်ဗျား

ယောက်ျားတော့ မလုပ်

ပါနဲ့၊ ကျွန်တော် လူသား

မစားဘူးခင်ဗျ”

၃၆။ ဒုက္ခပေးတဲ့ ကိုချူချာ

မနက်သုံးနာရီတိတိ။

အနည်းငယ် ထွေလာသော ကိုချူချာ လမ်းပေါ်မှ နေ၍
တစ်ရပ်ကွက်လုံး ကြားအောင် အော်ပြောသည်။

“အရပ်ကတို့ရေ၊ အရပ်ကတို့ရေ”

တိုက်ခန်းများတွင် မီးများ လင်းလာသည်၊ ပြတင်းတံခါး
များ ပွင့်လာသည်။ စိုးရိမ်ပူပန်သော မျက်နှာများ ပေါ်လာသည်။

ကိုချူချာ ထပ်အော်သည်။

“မျက်နှာလွှဲထားကြပါ၊ ကျွန်တော် ရှူရှူးပေါက်မလို့”

www.burmeseclassic.com

၃၇။ အမှောင်ခွဲအလင်း

ကိုချူချာ အိမ်သာထဲတွင် အကြာကြီး ထိုင်နေသည်။ မိန်းမဖြစ်သူ သတိမေ့ပြီး အိမ်သာမီးခလုတ်ကို အပြင်မှနေ၍ ပိတ်လိုက်သည်။ ချက်ချင်းဆိုသလို အိမ်သာထဲမှနေ၍ 'အောင်မလေးဗျ' ဟု ကိုချူချာ အော်သည်။ သည်တော့မှ ယောက်ျားအထဲမှာ ရှိသေးသင်္ကန်းဟု သတိရကာ မိန်းမက မီးခလုတ်ကို ပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ အထဲမှနေ၍ သက်သာရာရသံဖြင့် ကိုချူချာ ပြောသည်။

“ဟင်း၊ မီးကြောင့်ကိုး၊ ငါက မျက်စိနှစ်ဘက်စလုံး ကန်းသွားပြီ မှတ်နေတာ”

၃၈။ ဈေးကြီးတဲ့သေတ္တာ

သေတ္တာကြီးတစ်လုံးကို အနိုင်နိုင်သယ်ပြီး ကိုချူချာ ဘတ်စ်ကားပေါ် တက်သည်။ လက်မှတ်ရောင်းက ပြောသည်။

“လူတစ်ယောက် တစ်ရူဘယ်၊ သေတ္တာတစ်လုံးကို ၂-ရူဘယ် ကျပါတယ်”

သေတ္တာကို ချပြီး ကိုချူချာ ပြောသည်။

“အိဗန်၊ ထွက်ခဲ့၊ ခရီးသည်အဖြစ်နဲ့ စီးတာက ငိုသက်သာတယ်”

၃၉။ ဒုမြောဂျီပါ

လူနာက မည်းတူး နေသော မိမိ၏လျှာကို ဆရာဝန်အား ပြသည်။ ဆရာဝန်က မေးသည်။

“ဘယ်လို

ဖြစ်တာလဲ”

“လောလော

လတ်လတ် ခင်းထားတဲ့ ကတ္တရာလမ်းပေါ် ဗောဓိကာယုလင်း မတော်တဆ ကျကွဲသွားလို့”

၄၀။ ဖြစ်စေချင်သည့်ဆန္ဒ

“ဘီယာနဲ့ ယောက်ျား ဘယ်ဟာက ပိုကောင်းသလဲ”

“စားပွဲပေါ်မှာ အေးအေးစက်စက်ကြီး ဖြစ်နေတယ် ဆိုရင် နှစ်ခုစလုံး ကောင်းတယ်”

၄၁။ ချက်မှား

အရက်ခိုးချက်သော အဖိုးကြီးကို ကျေးရွာရဲစခန်းပို့

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

ဆင့်ခေါ်ပြီး သတ်ပေး..သည်။

“အဘ၊ အဘ အရက် ခိုးချက်နေ့..ယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိတယ်၊ ရပ်လိုက်ပါ”

“မရပ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်လူရေ အရင်ကလည်း ချက်ခဲ့တယ်၊ အခုလည်း ချက်နေတယ်၊ နောင်လည်း ချက်မှာပဲကွယ်”

“အဲဒါဆို ကျွန်တော်တို့ အဘကို ဖမ်းပြီး ထောင်ချရပါလိမ့်မယ်”

“ဖမ်းချင်ဖမ်းပေါ့၊ ငါမရှိရင် ငါ့သား ဆက်ချက်မှာပဲ”

“သူ့ကိုလည်း ထောင်ချပစ်မယ်”

“အဲဒါဆို ငါ့မြေး ချက်လိမ့်မယ်”

“သူ့ကိုလည်း ဖမ်းမယ်”

“ဖမ်းလေး၊ အဲဒီအချိန်မှာ ငါ ထောင်က လွတ်ပြီ”

၄၂။ စောင့်ရတာ ကြာပြီ

ခရီးသည်တင် လေယာဉ် ပျက်ကျသည်။ လေယာဉ်မယ် တစ်ဦးသာ လေထီးနှင့် ခုန်ဆင်းသဖြင့် အသက်ရှင်သည်။ သူမ၏ လေထီးသည် လူသူမပေါက်သော ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ် ကျသည်။ မြေပေါ်ရောက်ရောက်ချင်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် အမျိုးသမီးသည် အိပ်မောကျသွားသည်။ ပြန်နိုးလာသောအခါ

မိမိ၏အနား၌ ယောက်ျား တစ်ယောက် အသားကင် စားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ရှင် ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်က လာတာလဲ”

“ငါ ရာဇဝတ်သား လေး လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅-နှစ် က သေမှာပဲဆိုပြီး ငါ့ကို

ဒီကျွန်းပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ပစ်ထားခဲ့ကြတယ်၊ အခု မင်း မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ အသားကင် စားနေတယ်လေ”

“ကျွန်မလည်း စားချင်လိုက်တာ”

“ကျွေးမယ်လေ၊ ဘာပေးမလဲပြော”

“ရှင် လိုချင်တာ ပေးမယ်လေ”

ရာဇဝတ်သား နေရာမှထပြီး လေယာဉ်မယ်ကို ပြေးဖက် သည်။ နှုတ်မှလည်း ဝမ်းသာအားရ ပြောသည်။

“မျှော်လင့်တုန်း ကြော့ဆုံးလာတယ်ဆိုတာ တကယ် ပါပဲကလား၊ မင်းဟာ အင်မတန် ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပါလား။ အဟင်၊ဟင်၊ ဗောဒိကာ ဘယ်နှစ် ပုလင်း ယူလာသလဲ ပြော။

www.burmeseclassic.com

၄၃။ အန္တရာယ်ကို မီးပွယ်ထားချင်ဘူး

တစ်နာရီကို ဝိုင်တစ်ရာနှုန်းဖြင့် ကားကို မော့ပေးလာသော အမျိုးသမီးသည် နောက်မှ ရဲကားတစ်စီး လိုက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သို့နှင့် အရှိန်ကို မြှင့်လိုက်သည်။ မကြာမီ နောက်ထပ်ရဲကားနှစ်စီး ပေါ်လာသည်။ အမျိုးသမီးသည် ကားကို ရပ်ပေးရန် လုံးဝ စိတ်မကူးဘဲ လီဗာကုန် နင်းကာ အတင်းမောင်းသည်။ ရဲကားများကလည်း နောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးသည် လမ်းပေါ်က ဓာတ်ဆီဆိုင်တစ်ခုအတွင်းသို့ မောင်းဝင်သွားပြီး ကားကို ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အမျိုးသမီးအိမ်သာသို့ အပြေးအလွှား ဝင်သွားသည်။ ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသွားသည်။ သူမ ပြန်ထွက်လာသောအခါ ၎င်း၏ ကားကို ရဲသားငါးဦး ဝိုင်းထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အမျိုးသမီးသည် ရဲသားတို့ကို ဟန်ပါပါ ပြုံးပြလိုက်ပြီး ပြောသည်။

“ကျွန်မ ဘာကြောင့် မော်တော်ကားကို အရှိန်ကုန် မောင်းရတယ်ဆိုတာ အခုဆို ရှင်တို့ သဘောပေါက်လောက်ပြီ ထင်ပါတယ်နော်”

၄၄။ ဇီဝဟင်္ဂတ ဗဟုတ်သော်လည်း

မြို့နယ် မီးသတ်ဌာနသို့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး အရေးတကြီး

ပုံးဆက်သည်။

“ကျွန်မရဲ့အိမ်ပြတင်းပေါက်ကို ယောက်ျားတစ်ယောက် တွယ်တက်ဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်။ ကူပါဦးရှင်”

“ဒါ ကျွန်တော်တို့နဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ရဲစခန်းကို ဆက်ပါ”

“ရဲစခန်းကို ဘာလို့ ဆက်ရမှာလဲ၊ သူ့အတွက် မီးသတ်လှေခါး လိုနေတဲ့ဥစ္စာပဲ”

၄၅။ ပထမတော့ သုံးယောက်ထဲပါ

“ရဲသား သုံးယောက် လှေလှော်ပြီး မြစ်ကို ဖြတ်တယ်။ မြစ်လယ်မှာ ရုတ်တရက် လှေမှောက်တယ်။ ရဲသား ဘယ်နှစ်ယောက် ရေနစ် သေသွားတယ် ထင်လဲ”

“ခြောက်ယောက်၊ ပထမသုံးယောက်က လှေမှောက်တုန်းက၊ နောက်သုံးယောက်က မြစ်ဖွားပုံကို ပြန်ပြီး လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ကြတဲ့ အခါမှာ”

www.burmeseclassic.com

၄၆။ ခြိမ်းခြောက်စာ

“ဟဲ့လို၊ ရဲစခန်းကပါလား။ ကျွန်တော့်ကို သတ်ပစ်မယ်ဆိုတဲ့ ခြိမ်းခြောက်စာတစ်စောင်ကို အခုပဲ ကျွန်တော်ရတယ်။ သူ့မိန်းမကို ကျွန်တော် ကြာကူရီရိုက်ဖို့ ကြိုးစားနေတာကို ရုပ်ပါ။ မရပ်ရင် ခေါင်းဖြတ်သတ်မယ်လို့ လူတစ်ယောက်က သတိပေးတဲ့စာ ရေးတယ်ခင်ဗျ”

“လွယ်လွယ်လေးပဲ၊ သူ့မိန်းမကို ရှောင်လိုက်ပေါ့”

“ပြောတော့ အလွယ်လေး။ ခြိမ်းခြောက်တဲ့လူက စာကို လက်မှတ် မထိုးထားဘူးဗျ”

၄၇။ ပြန်မခေါ်ပါနဲ့

စားသောက်ဆိုင်မှ အရက်မူးပြီး ထွက်လာသောသူသည် မဖြတ်ကူးရမည့် နေရာတွင် လမ်းကို ဖြတ်ကူးရန် ကြိုးစားသည်။ ရဲသားက ၎င်းကို လှမ်းအော် ပြောသည်။

“ဟေ့ လူ၊ အခုချက်ချင်း ပြန်လှည့်လာခဲ့”

ထိုလူက လျှာလေးအားဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“မလာနိုင်တော့ဘူး၊ ဝိုက်ဆံကုန်ပြီဗျ”

၄၈။ မဲ့ဘော်မိတ်

အိမ်တစ်အိမ်၌ ခိုအောင်းနေသော လက်နက်ကိုင် လူဆိုကို ရဲသား နှစ်ယောက် အသေရရ အရှင်ရရ ဖမ်းကြရမည်ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့တံခါးတွင် တစ်ယောက်က အခြား တစ်ယောက်ကို နေရာဖယ်ပေးပြီး ပြောသည်။

“မင်း အရင်ဝင်ကွာ၊ ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့၊ မင်းအတွက် ငါ ကလဲ့စား ချေမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်”

၄၉။ အင်္ဂါဘိုင်

“ဧပြီလ ၃-ရက်ကနေ ၄-ရက်ကိုအကူး ညပိုင်းမှာ ခင်ဗျား ဘယ်မှာ ရှိနေခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပြနိုင်သလား”

“သိပ် ပြောပြနိုင်တာပေါ့၊ အဲဒီနေ့က အခု ဒီရဲစခန်းမှာ ထိုင်ပြီး မတ်လ ၂၃-ရက်က မတ်လ ၂၄-ရက်ကို အကူး ညမှာ ကျွန်တော် ဘယ်မှာ ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာကို ရှင်းပြနေခဲ့တယ်လေ”

www.burmeseclassic.com

၅၀။ ကားပျောက်ရပုံ

ရဲကဲ ကားမောင်းသမားကို မေးသည်။

“ခင်ဗျားကား ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မှောက်တာလဲဗျ”

“ဒီလိုပါ။ ကားမောင်းနေရင်း ဘယ်ကိုကွေ့ဖို့ မိန်းမက ပြောတယ်။ နောက်ခုံမှာ ထိုင်နေတဲ့ ယောက်ျားမက ညာကွေ့ပါတဲ့၊ ကျွန်တော်က သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းဖို့ ကြိုးစားလိုက်တယ်။ အိမ်ထောင်စုမှာ အငြင်းပွားတာကို ကျွန်တော်က ဘယ်လိုမှ သည်းမခံတတ်တဲ့ လူမျိုးဗျ”

၅၁။ ဂျပားသွားဟယ်

ရဲစခန်းတွင် ဖြစ်သည်။ စခန်းမှူးက လူတစ်ယောက်ကို စစ်မေးနေသည်။

“ခင်ဗျားနာမည် ကိုဘမောင် ဟုတ်တယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“မော်လမြိုင်မှာ မွေးတယ်”

“ဒါလည်း ဟုတ်ပါတယ်”

“မန္တလေးမှာ သေတယ်၊ ဟုတ်လား”

“မဟုတ်ပါဘူး”

“အဲဒါဆို ကျွန်တော် တို့ရှာနေတာ ခင်ဗျား မဟုတ်ဘူး”

၅၂။ ပစ်တယ်၊ မထိဘူး

မူခင်းသတင်း။

လူဆိုးနောက်ကို

လိုက်ရင်း ဒု-ရဲအုပ် စိုးမောင်

သည် သေနတ်ကို အပေါ်သို့ ထောင်ပြီး ပစ်လိုက်သည်။ သို့သော် လူဆိုးကို မထိချေ။

၅၃။ ရုပ်ဆိုးမ

အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရဲစခန်းအတွင်းသို့ ပြေးဝင်လာပြီး ပြောသည်။

“ကျွန်မနောက်ကို ယောက်ျားတစ်ယောက် လိုက်နေတယ်ရှင့်၊ အရက်မူးသမား ဟုတ်ချင် ဟုတ်၊ မဟုတ်ရင် ရှားနေတဲ့ လူပဲ ဖြစ်ရမယ်”

တာဝန်ကျ ရဲသားက အမျိုးသမီးကို အသေအချာ ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“မျက်စိကန်းနေတဲ့ လူလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

၅၄။ ဆေးသေတ္တာ

ကားဆရာကို ယာဉ်ထိန်းရဲက မေးသည်။

“ကားပေါ်မှာ ဆေးသေတ္တာပါသလား”

“မပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့အတူ သူနာပြု ဆရာမ ပါလာပါတယ်ဗျ”

၅၅။ နှစ်ခါမကြည့်ချင်ဘူး

၂၄-နာရီ နောက်ယောင်ခံလိုက်ရန် တာဝန်ပေးထားသည့် ကြားမှ လူဆိုးကို မျက်ခြေပြတ်သွားသည့် ရဲသားနှစ်ယောက်ကို ရဲမှူးက ဆင့်ခေါ်ပြီး မေးသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး မင်းတို့ သူ့ကို မျက်ခြေ ပြတ်သွား ရတာလဲ”

“သူ ရုပ်ရှင်ရုံထဲ ဝင်သွားပါတယ်”

“မင်းတို့ ဝင်မလိုက်သွားဘူးလား”

“ကျွန်တော်တို့ ဒီကားကို ကြည့်ပြီးသား ဖြစ်လို့ပါ”

၅၆။ မိန်းမကြောက်

မှောင်ရိပ်ပျိုးစအချိန် လမ်းထောင့်တစ်နေရာတွင် လမ်းလျှောက်လာသူ တစ်ယောက်ကို လူဆိုးက သေနတ် တွေ့ပြီး ပါသမျှ ပိုက်ဆံအကုန် ထုတ်ရန် အမိန့်ပေးသည်။ အလှခံရသူ က ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ပြောသည်။

“ကျွန်တော် လမ်းမှာ အလှခံရတယ်လို့ ပြောရင် ကျွန်တော့်မိန်းမ ယုံမယ် ထင်သလားဗျ ဟင်” လူဆိုးကလည်း ပြန်ပြောသည်။

“ကျုပ် ဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး ဘယ်သူ့ကိုမှ မလှလိုက် ရဘူးလို့ ပြောရင် ကျုပ်မိန်းမလည်း ယုံမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

၅၇။ အလေမဂျိုက်နဲ့

မိန်းမက ယောက်ျားကို ပြောသည်။

“ရှင် မနေ့က တစ်နေ့လုံး ဘယ် အလေလိုက်နေ သလဲ၊ ဒီနေ့ သတင်းစာတွေထဲမှာ ဖောက်ထွင်းမှု သတင်း”

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုမှ မပါဘူး”

၅၈။ ဗတ်ပါဓဇ

မိန်းမက ယောက်ျားဖြစ်သူ ပါမောက္ခကို ပြောသည်။

“ရှင့် စာကြည့်ခန်းထဲမှာ သူခိုးရောက်နေတယ်”

“ဘာလဲ၊ သူ စာဖတ်နေသလား”

၅၉။ ခြိမ်းခြောက်မှု

ကိုဘမောင်၏ ဇနီးကို လူဆိုးများ ပြန်ပေးဆွဲသွားကြသည်။ နှစ်ရက် ကြာသောအခါ ကိုဘမောင်၏ အိမ်ခန်းတွင် တယ်လီဖုန်းသံ မြည်လာသည်။ တစ်ဘက်မှ လူဆိုးက ပြောသည်။

“နောက်နှစ်နာရီအတွင်း ကျုပ်တို့ တောင်းထားတဲ့ ပိုက်ဆံလာပေးရင် ပေး။ မပေးရင် ခင်ဗျားမိန်းမကို ကျုပ်တို့ ချက်ချင်း ခင်ဗျားဆီ ပြန်ပို့လိုက်မယ်”

၆၀။ ကားသူခိုး

တရားသူကြီးက တရားခံကို မေးသည်။

“ဒီကားကို မောင်မင်း ဘာဖြစ်လို့ ခိုးရတာလဲ”

“ပိုင်ရှင် မရှိဘူး ထင် လို့ပါ”

“ဘာဖြစ်လို့ ထင်ရ တာလဲ”

“သင်္ချိုင်းရှေ့မှာ ရပ် ထားလို့ပါ”

၆၁။ ဘယ်သူ့ကို လိုချင်တာလဲ

အလုပ် လာလျှောက်သောလူကို ဝန်ထမ်းရေးရာဌာန အကြီးအကဲက ပြောသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ အသက်အရွယ်နဲ့ဆိုရင် ဒီထက်ပိုပြီး တက်တက်ကြွကြွ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ရှိသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်”

“လူကြီးမင်းတို့ ရုံးက ဘာကို လိုချင်တာလဲ၊ ငွေ ကိုင်စားရေးကြီးလား။ မျောက်လား”

www.burmeseclassic.com

၆၂။ ဘုရားမလို့

တရားသူကြီးက တရားခံကို မေးသည်။
 “ဖောက်ထွင်းမှုကို ခင်ဗျား ကျူးလွန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဝန်ခံသလား”
 “ဝန်ခံပါဘူး”
 “ခင်ဗျားမှာ အလီဘိုင်ရှိသလား”
 “အလီဘိုင်ဆိုတာ ဘာကို ပြောတာလဲ”
 “ဪ၊ ခင်ဗျား ဖောက်ထွင်းတာကို တစ်ယောက် ယောက်က မြင်သလား”
 “ဘုရားမလို့ တစ်ယောက်မှ မမြင်ပါဘူး”

၆၃။ ရှောင်ပျံမယ်

တရားသူကြီးက တရားခံကို ပြောသည်။
 “ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားကို ချုပ်ရက်တွေ ထည့်တွက်ပြီး ဒီနေ့ပဲ လွှတ်လိုက်ပါတယ်၊ နောင်ဆို မကောင်းတဲ့ လူတွေကို ရှောင်ပေါ့၊ ဟုတ်လား”
 “ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ နောင်ကို တရားသူကြီးမင်း ကျွန်တော့ကို ဘယ်တော့မှ မတွေ့စေရပါဘူး”

၆၄။ မမှူးရင် ဘယ်လုပ်မလဲ

“အရက်မူးနေတဲ့ အချိန်မှာ သူ့ခေါင်းကို ခင်ဗျား ဘီယာခွက်နဲ့ ထုလိုက်တယ်နော်”
 “ဟုတ်ပါတယ်”
 “ခင်ဗျား မူးနေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်သက်သေထူမလဲ”
 “ခွက်ထဲမှာ ဘီယာအပြည့် ရှိနေတယ်လေ”

၆၅။ မွေးရာပါ

တရားသူကြီးက တရားခံကို မေးသည်။
 “ဦးဘမောင်ကို ခင်ဗျား အုတ်ခဲနဲ့ ခေါင်းကို ထုလိုက်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ဝန်ခံတယ်နော်”
 “ဝန်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ခြေထောက် ခွင်နေတာက အရင်ကတည်းကပါ”

၆၆။ ကြိုးစားပါသေးတယ်

“မိန်းမကို ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ လည်ပင်းညစ်သတ် ရတာလဲ၊ ပဋိပက္ခကို တခြားနည်းနဲ့ မဖြေရှင်းနိုင်ဘူးလား”

“အရင်တစ်ခါတုန်းက အဆိပ်ခတ်သတ်ဖို့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပါသေးတယ်၊ မအောင်မြင်ဘူး”

၆၇။ သူ့ကိုပဲ ပြောပြပါ

အိမ်နီးချင်း အမျိုးသမီးအား ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားများဖြင့် ရိုင်းပြဋ္ဌာ ဖော်ကားသော မိန်းမတစ်ယောက်၏အမှုကို တရားရုံးတွင် စစ်ဆေးသည်။ ရှေ့နေပေါက်စက ဆဲရေးတိုင်း ထွာသည့်စကား တစ်လုံးမကျန် ရုံးတော်ကို ပြန်ပြောပြရန် အဖော်ကားခံရသော အမျိုးသမီးကို မေတ္တာရပ်သည်။ အမျိုးသမီးက ငြင်းသည်။

“ကျွန်မ မပြောပြပါရစေနဲ့ရှင်၊ သူပြောခဲ့တဲ့ စကားကို ဘယ်လူကြီးလူကောင်းမှ နားမထောင်သင့်ပါဘူး ရှင်”

“အဲဒါဆို တရားသူကြီးမင်းဘက် သွားပါ၊ သူ့ နားနားကပ်ပြီး တိုးတိုးလေး ပြောပြပါ”

၆၈။ တစ်ယောက်တည်း

စားဟာကိုး

တရားသူကြီးက တရားခံကို မေးသည်။

“တရားလိုရဲ့ ခေါင်းကို ခင်ဗျား ကုလားထိုင်နဲ့ ဘာ ဖြစ်လို့ ပစ်ပေါက်ရ တာလဲ”

“ကျွန်တော် သူ့ကို ပြောတယ်၊ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ပုရစ်ကောင်ကြော်ကို မစားပါနဲ့လို့ မရဘူး၊ ဆက်စားတယ်”

“လှည့်ထွက်သွားလိုက်ပါလား”

“ကျွန်တော်လည်း စားချင်တာကိုးဗျ”

၆၉။ ရွှေနေကောင်း

“အဲဒီရှေ့နေကို ငှားဖို့ ခင်ဗျားကို တိုက်တွန်းချင် တယ်”

“ဘာလဲ၊ ကျွန်တော် အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ သူ သက်သေထူနိုင်မယ် ထင်သလား”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“အဲဒါလော့ လုံးဝ သံသယ မဖြစ်နဲ့၊ တလောက ကျုပ်ကို ခွေးတစ်ကောင်ကိုလိုက်တယ်၊ ဒါနဲ့ ခွေးပိုင်ရှင် ကို ကျုပ် တရားစွဲတယ်၊ ခွေးပိုင်ရှင်ဘက်က စောစောက ကျုပ်ပြောတဲ့ ရှေ့နေလိုက်ပေးတယ်၊ အမှု ဘယ်လိုအဆုံး သတ်သွားတယ် ထင်လဲ၊ ခွေးကို ကိုက်တာ ကျုပ်ပါလို့ တရားရုံးမှာ သူ သက်သေထူလိုက်နိုင်တယ်လေ”

၇၀။ သံသယ

“ဟောဒီ တရားခံဟာ ခင်ဗျားရဲ့ကားကို ခိုးသွားတဲ့ လူပါလို့ အခိုင်အမာ ပြောရဲသလား”

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျာ၊ တရားခံရှေ့နေရဲ့ လျှောက်လဲချက်ကို နားထောင်ပြီးတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော့်ဆီမှာ မော်တော်ကား ရှိမှရှိခဲ့ရဲ့လားလို့တောင် စိတ်ထဲမှာ သံသယ ဝင်လာပါတယ် ခင်ဗျာ”

၇၁။ တွက်ကိန်း

သူဌေးကြီး ဦးဘဖြိုးသည် ညစာစားပွဲတစ်ခု၌ အောက်ပါ အတိုင်း ပြောသည်။

“ကျုပ်သမီးတွေ မက်လာဆောင်တဲ့အခါ သူတို့ တစ်ယောက်ချင်း ကို လက်ဖွဲ့အဖြစ်နဲ့ ပစ္စည်းရေး၊ ပိုက်ဆံပါ ပေးမယ်လို့ စိတ်ကူးထား တယ်၊ ဥပမာ- အငယ် ဆုံးသမီး လှလှ လက်

ထပ်ရင် ရွှေဆွဲကြိုးတစ်ကုံးနဲ့ ပိုက်ဆံတစ်သိန်း၊ အသက် ၂၅- နှစ် ရှိပြီဖြစ်တဲ့ သမီးအလတ် မြမြ လက်ထပ်ရင် စိန်လက်စွပ် တစ်ကွင်းနဲ့ ပိုက်ဆံသုံးသိန်း၊ အသက် ၃၀-ရှိပြီဖြစ်တဲ့ သမီးကြီး ခင်ခင် အိမ်ထောင်ပြုရင် စိန်နားကပ်တစ်ရံနဲ့ ငွေငါးသိန်း ပေး မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်”

ညဉ့်သည်များ အထဲမှ လူငယ်တစ်ယောက်က မေးသည်။
“အန်ကယ့်ဆီမှာ အသက် ၄၀၊ ၅၀-အရွယ်ရှိတဲ့ သမီးကော မရှိဘူးလား၊ ဟင်”

၇၂။ ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ ဒေါ်လေး

အိမ်နီးချင်း အမျိုးသမီး ထပြန်မည်လုပ်သောအခါ ဒေါ်မြမြ

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းတို့က

က ငါးနှစ်အရွယ် သားငယ်ကို ပြောသည်။

“သာ။ အန်တိုကို နှုတ်ဆက်အနမ်းက လေး ပေးလိုက်ပါဦးကွယ်”

“ဟင့်အင်။ မပေးချင်ဘူး။ တစ်နေ့က ဖေဖေသူ့ကို နမ်းတော့ ဒီအန်တိုက ဖေဖေကို ပါးချတယ်ခင်ဗျ”

၇၃။ များများ စုချင်တယ်

ဈေးထဲသို့ အမေနှင့်အတူ ပီတာ လိုက်လာသည်။ ဈေးတွင် လူတစ်ယောက် ချယ်ရီသီးများကို တောင်းတစ်လုံးတွင် ထည့်ကာ ချရောင်းနေသည်ကို ပီတာမြင်ရာ ထိုလူကြီးအနားမှ မခွါဘဲ တောင်းကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေမိသည်။ လူကြီးက ပြုံးပြီး ပီတာကို ပြောသည်။

“ဟေ့ ချာတိတ်၊ ကြိုက်သလောက် ယူကွာ ဦးခွင့်ပြုပါတယ်”

မောင်ပီတာ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသည်။ သို့နှင့် တောင်းပိုင်ရှင်က ချယ်ရီသီးများကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် ကျုံးယူကာ ပီတာအား ပေးလိုက်သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အမေဖြစ်သူက သား၏ အားနာတတ်သောစိတ်နှင့် ယဉ်ကျေးသော အပြုအမူအတွက် ချီးမွမ်း

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

စကား ပြောရာ ပီတာက ပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်တော် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ယူမလို့ဘဲ မေမေရဲ့ ဒါပေမယ့် ဟိုဦးရဲ့လက်က ခိုကြီးတယ် မဟုတ်လား”

၇၄။ ပထမဦးဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံး

“အဖိုး၊ အဖိုးရဲ့ဘဝမှာ ပထမဦးဆုံး နမ်းခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးကို မှတ်မိလားဟင်”

“နောက်ဆုံး အမျိုးသမီးကိုလည်း မမှတ်မိတော့ပါဘူး ငါ့မြေးရယ်”

၇၅။ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်

လူကြီးတစ်ယောက်သည် ချာတိတ်လေးကို လက်ကဆွဲပြီး ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်သို့ ရောက်လာသည်။ လူကြီးသည် ထိုင်ခုံပေါ်တက်ထိုင်လိုက်ပြီး ဆံပင်ညှပ်ဆရာကို ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဆံပင်လည်း ညှပ်၊ မုတ်ဆိတ်လည်း ရိပ်ပေးစမ်း
ဗျာ”

ပြီးသောအခါ ထိုင်ခုံပေါ် ချာတိတ်ကို တင်လိုက်ပြီး
ခလေးကို ဆက်ညှပ်ရန် ပြောသည်။

“ချာတိတ်ကို ညှပ်နေတုန်း ကျုပ် သတင်းစာ ပြေး
ဝယ်လိုက်ဦးမယ်”

တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီခန့် ကြာသွားသည်။ သည်းမခံနိုင်
တော့သည်နှင့် ဆံပင်ညှပ်ဆရာက ချာတိတ်ကို အော်သည်။

“ဟေ့ ချာတိတ်၊ မင်းအဖေ သွားတာ ကြာလှချည်
လားကွ”

“အဲဒါ ကျွန်တော့အဖေ မဟုတ်ဘူး၊ လမ်းမှာ တွေ့
တဲ့ အဲဒီလူကြီးက ဆံပင် အခမဲ့ ညှပ်ချင်ရင် လိုက်ခဲ့ဆိုပြီး
ခေါ်လာလို့ ကျွန်တော် ရောက်လာတာပါ”

၇၆။ နားရွက်

မောင်ပီတာ ကျောင်းမှ ငိုယိုပြီး ပြန်လာသည်။

“မေမေ၊ ကျောင်းမှာ အတန်းကြီးသမားတစ်ယောက်
က သားကို ထိုးတယ်”

“ဟုတ်လား၊ သားကို ထိုးတဲ့ ကျောင်းသားကို သား
မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား”

“သားတင်
မဟုတ်ဘူး၊ တွေ့တဲ့
လူတိုင်း သူ့ကို မုတ်
မိမှာပဲ၊ သူ့နားရွက်
တစ်ဘက်က သားရဲ့
အိပ်ထောင်ထဲမှာ
လေ”

၇၇။ ဆင်နိုင်မင်းသား

ဆင်ကို ခေါင်းညိတ်အောင် လုပ်နိုင်သူရှိလျှင် ဒေါ်လာ
၂၀- ဆုချမည်ဟု ဆပ်ကပ်ရုံ မန်နေဂျာက ကြေညာသည်။
ပရိသတ်ထဲမှ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်ထွက်ကာ အမျိုးမျိုး
ကြိုးစားကြသည်။ အချည်းနီးပင်၊ နောက်ဆုံး ပီတာလေးတွင်
ထွက်လာပြီး ဆင်၏ အမြီးကို နောက်မှနေ၍ တအား ဆောင့်ဆွဲသည်။
နာလွန်းသောကြောင့် ဆင်သည် အသံထွက်အော်ပြီး ခေါင်းကို
အကြိမ်ကြိမ် ညိတ်သည်။ ပီတာ ဒေါ်လာ ၂၀- ရသွားသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မန်နေဂျာက “ဆင်၏ ခေါင်းကို
ဘယ်ပြန် ညာပြန် ခါအောင် လုပ်နိုင်လျှင် ဒေါ်လာ ၅၀-ပေးမည်”
ဟု ကြေညာသည်။ သို့သော် ဆင်ကို နာကျင်အောင် မလုပ်ရဟု

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းဆိုက်

စည်းကမ်းချက် ထားသည်။

မနေ့ကကဲ့သို့ပင် မည်သူမှ မအောင်မြင်ချေ။ ပီတာလေး ထွက်လာပြီး ဆင်အနားသို့ ကပ်သွားသည်။ ထို့နောက် ဆင်ကို မေးသည်။

“ဟေ့ကောင်၊ မင်း ငါ့ကို မှတ်မိလား”
ဆင် ခေါင်းညှိတ်သည်။

“မနေ့ကလို ဆောင့်ဆွဲလိုက်ရမလား”
ဆင် ဘယ်ပြန်ညာပြန် ခေါင်းကို ခါသည်။

၇၈။ ဈေးနှုန်း

ဈေးရောင်းသူအဖေနှင့်အတူ ချာတိတ်လေး ဘောလုံးပွဲ သွားကြည့်သည်။ ဘောလုံးပွဲ စသောအခါ ချာတိတ်က အဖေကို မေးသည်။

“ဖေဖေ ဈေးနှုန်းကို သူတို့ ဘာဖြစ်လို့ ကျော့ကုန်း မှာ ရေးထားရတာလဲ၊ ဟင်”

၇၉။ ဖေဖေမိဘ

ပီတာလေးက အမေကို ပြောသည်။

“မေဖေ
ဖေဖေက ပြောတယ်၊
လူဆိုတာ မျောက်က
ဆင်းသက်တယ်တဲ့၊
ဟုတ်သလားဟင်”
“မသိဘူး
သား၊ မင်းဖေဖေက
မေမေ့ကို သူ့မိဘ
တွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးသေးဘူး”

၈၀။ ကစားတာ မဟုတ်ပါ

အဖေက ပီတာလေးကို ပြောသည်။

“သား၊ မီးခြစ်နဲ့ မကစားပါနဲ့လို့ မင်းကို ဖေဖေ ဘယ်နှစ်ခါ ပြောရမလဲဟင်”

“ကျွန်တော် ကစားတာ မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ၊
စီးကရက် မီးညှိမလို့ပါ”

၈၁။ မအားလို့ပါ

ဆရာမက ပီတာလေးကို မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“ပီတာ၊ အိမ်စာတွေကို ဘာဖြစ်လို့ မင်းအဖေချည်း
လုပ်ပေးရတာလဲ”

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ မေမေမှ မအားတဲ့ဥစ္စာ”

၈၂။ အတွင်းစကား

“ကျွန်တော့်အဖေ ဘာလုပ်သလဲဆိုတာ ကျွန်တော်
မသိဘူး”

“ကျွန်တော့် အဖေကတော့ တက္ကသိုလ်ခိုင်းတာ”

“ပီတာ၊ မင်းအဖေကကော ဘယ်သူလဲ”

“ကျွန်တော့်အဖေ ဆန်ကုန်မြေလေး”

“မင်းကို ဘယ်သူ ပြောလဲ”

“မေမေ”

၈၃။ ဘီးမရှိပါ

“ပီတာ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျောင်းကို ခေါင်းမဖြီးဘဲနဲ့
လာရသလဲ”

“ကျွန်တော့်မှာ ဘီးမရှိလို့ပါ”

“အဖေဘီးကို ယူသုံးရောပေါ့”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၃၂

“ဖေဖေက
ထိပ်ပြောင်ခင်ဗျ”

၈၄။ ဆံပင်

“မေမေ
ဘာဖြစ်လို့ ဖေဖေ
ခေါင်းမှာ ဆံပင်
နည်းနည်းပဲ ရှိတာ
လဲဟင်”

“သားဖေဖေက အင်မတန် ဉာဏ်ကြီးတဲ့လူ၊ သူ
အများကြီး စဉ်းစားတဲ့ လူခိုပေါ့”

“မေမေမှာကျတော့ ဘာဖြစ်လို့ ဆံပင်တွေ အများကြီး
ရှိရတာလဲ”

“ဟဲ့ကောင်လေး၊ လျှာရှည်မနေနဲ့၊ စားမှာသာ စားစမ်း”

၈၅။ အမှားမရှိပါ

ဆရာမက ပီတာလေးကို ပြောသည်။

“ပီတာ၊ မင်းရဲ့ စာစီစာကုံးမှာ အမှားတစ်လုံးမှ

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

မပါဘူး။ မှန်မှန် ပြောစမ်း။ မင်းအဖေကို ဘယ်သူ ကူလိုက်
သလဲ”

၈၆။ မပူပါနဲ့၊ ပေးပါ

“ယူတာထက် ပေးတာက ပိုကောင်းသည်” ဟူသော
ဆောင်ပုဒ်ကို မှတ်သားထားကြရန် ဆရာမက တပည့်များကို ပြော
ရာ ပီတာလေးက ထောက်ခံသည်။

“ကျွန်တော့်အဖေဟာ အဲဒီ ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း
လိုက်နာကျင့်သုံးတယ် ခင်ဗျ”

“အဲဒါဆို မင်းအဖေဟာ အင်မတန် စိတ်ထား
မြင့်မြတ်တယ်လို့ ဆိုရမယ်။ ဒါနဲ့ မင်းအဖေ ဘာလုပ်သလဲ
ကွယ့်”

“လက်ရေ့သမား”

၈၇။ တွေ့ရမှားကြောက်လို့

ပီတာလေး၏ မိဘများနှင့် တွေ့ဆုံရန် အတန်းပိုင်ဆရာမ
အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ ပီတာလေးကိုပဲ တွေ့သည်နှင့် ဆရာမ
က မေးသည်။

“ပီတာ၊ မင်းအဖေ
ရှိသလား”

“ပြန်မလာသေးဘူး”

“မင်းအဖေကော”

“သူလည်း ပုန်းနေ
တယ်”

၈၈။ သိက္ခာဆယ်စုံသား

“ဖေဖေ ဒီနေ့ အတန်းပိုင်ဆရာမက မေးတယ်၊
သင်္ချာပုစ္ဆာတွေကို တွက်ရာမှာ မင်းအဖေ ကူပေးသလားတဲ့”

“သားက ဝန်ခံလိုက်သလား”

“ဟင့်အင်း၊ တစ်ပုဒ်မှ မမှန်တာဘဲ၊ ဖေဖေ သိက္ခာ
ကျသွားမှာပေါ့”

၈၉။ လက်တည့်သူ

“ခင်ဗျားသား၊ ပီတာ ကျွန်တော့်ကားကို ခဲနဲ့ ပေါက်
တယ်ခင်ဗျ”

“ဟုတ်လား၊ မှန်သွားသလား”

“ဘုရားမလို့ လွဲသွားတယ်”
“အဲဒါဆို ပီတာ မဟုတ်ဘူး”

၉၀။ မေးစမ်းပါ

အဖေရှိရာ အခန်းထဲသို့ ပီတာလေး အရေးတကြီး ပြေး
ဝင်လာပြီး အော်ပြောသည်။

“ဖေဖေ ဖေဖေ”

“ပီတာ၊ မမေးဘဲနဲ့ ပါးစပ်ကို မဟရဘူးလို့ မင်းကို
ငါ ဘယ်နှစ်ခါ ပြောရမလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ ဖေဖေစကားကို နားထောင်ပါ့မယ်၊
အခု စောစောက အသံဟာ မင်းအမေ လေ့ခါးက လိမ့်ကျ
တာလားလို့ မေးစမ်းပါ ဖေဖေ”

၉၁။ မျက်လုံး

“ဖေဖေ မျက်စိနှစ်ဘက်စလုံးကို မှိတ်လိုက်ပါ”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ သမီးရယ်”

“မေမေက ပြောတယ်လေ၊ ညည်းတို့အဖေ မျက်စိ
နှစ်ဘက် မှိတ်သွားရင် ငါတို့ဘဝ သာယာလာဖို့ပဲ ရှိတယ်တဲ့”

၉၂။ ကယ်တင်ရှင်

မိန်းမက ယောက်ျားကို
သတိပေးသည်။

“ကိုတမောင်

ဒီနေ့ ကိုရွှေဂဲရဲ့ သား

လာပြီး ရှင့်သမီးကို

လက်ထပ်ပါရစေလို့

ခွင့်တောင်းရင် ရှင့်

အနေနဲ့ ‘အေး’ လို့ တစ်လုံးပဲ ပြောပါ။ ‘အောင်မယ်လေ။

ကယ်တင်ရှင်ကြီးရယ်’ ဆိုပြီး ကောင်လေးကို နေရာက

ထပြီး လက်ဆွဲမနှုတ်ဆက်နဲ့နော်။

၉၃။ အကြောက်တရား

“အခုခေတ် လူငယ်တွေဟာ မိန်းမယူရမှာကို ပိုပို
ပြီး ကြောက်လာကြတယ်”

“အဲဒါ မှန်တာပေါ့၊ ကျွန်တော်ဆိုရင် မိန်းမ မယူ
ခင်တုန်းက အကြောက်တရားဆိုတာ ဘာမှန်း မသိခဲ့ဘူး”

၉၄။ အားကြီးချစ်တယ်

သမီး ရည်းစား ချိန်းတွေ့ရာတွင် ပြောသောစကား

“မောင်၊ မကို ချစ်ရဲ့လား”

“သိပ်ချစ်တာပေါ့”

“အာဒမ်က ငဝကို ချစ်သလိုပဲလား”

“အဲဒီထက်တောင် ပိုပါတယ်”

“ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား မောင်”

“သိပ်ဖြစ်တာပေါ့။ အာဒမ်မှာ ရွေးစရာ မရှိခဲ့ဘူးလေ”

၉၅။ ယုန်မွေးဦးထုပ်

သင်္ဘောပေါ်တွင် ရုရှားလင်မယားစုံတွဲ ပြင်သစ်လင်မယား စုံတွဲ အင်္ဂလိပ်လင်မယားစုံတွဲတို့ လိုက်ပါလာကြသည်။ ယောက်ျားများ အခန်းတစ်ခန်းထဲ စုထိုင်ပြီး ဝိစကီ သောက်ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်က အကြံပြုသည်။

“ကျုပ်တို့တစ်တွေကို သူတို့ သစ္စာဖောက်ခဲ့သလား။ မဖောက်ခဲ့ဖူးလားဆိုတာ မိန်းမတွေကို သွားမေးကြရအောင်”

အင်္ဂလိပ်က သူ့မိန်းမကို ငွေဆော်ဦး စ၊မေးသည်။

“ဒါလင်ရေ၊ မင်း ငါ့ကို သစ္စာဖောက်ခဲ့ဖူးသလား”

အင်္ဂလိပ်မက ပြန်ဖြေသည်။

“ဒါလင် မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်မတို့ဆို မှာ ငွေပိုတွေ ပေါ်လာပြီး မော်တော်ကား ဝယ် လိုက်တာလေ”

ပြင်သစ်က သူ့မိန်းမကို မေးသည်။ ပြင်သစ်မက ပြန်ဖြေသည်။

“ကျွန်မဆိုမှာ စိန်နားကပ်တစ်ရံ ပေါ်လာတုန်းက ရှင် မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား”

ရုရှား၏ အလှည့် ရောက်လာသည်။

“မာရီယာရေ၊ မင်း ငါ့ကို သစ္စာဖောက်ခဲ့ဖူးသလား ကွာ”

“အိဗန်၊ ယုန်မွေးနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ရှင့်ဆောင်းဦးထုပ် ပျောက်သွားတာကို ပြန်သတိဖော်ကြည့်လေ”

၉၆။ ကွာရှင်းခြင်း

“ကိုဘမောင်တို့ လင်မယား ကွာရှင်းကြကော့မယ် ဆိုပဲ”

မောင်ကောင်းထိုက်

“ဟုတ်လော။ ဘယ်သူ အပြစ်ရှိသလဲ”

“ကိုဘမောင်ပေါ့၊ ပုံမှန်အချိန်ထက် ၂- မှာရီစောပြီး သူအိမ်ကို ပြန်ရောက်လာတာကိုး”

၉၇။ လျှပ်စစ်မိတာ

အိမ်နီးချင်းနှစ်ယောက် စကား ပြောနေကြသည်။

“ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျားအိမ်ခန်းမှာ မနေ့ည တစ်ညလုံး မီးတွေ လင်းနေပါလား။ ဧည့်သည်တွေ ရောက်နေလို့လား”

“ဟင့်အင်း၊ မနက်ဖြန် နလံထစခန်းကနေ မိန်းမ ပြန်ရောက်လာမယ်လေ၊ တစ်လလုံးလုံး လျှပ်စစ်မိတာ လုံးဝ ဘူးလို့ မေးမှာ စိုးလို့ဗျို့”

၉၈။ မင်းမားမိခြင်း

ရာဘင်နီဗစ်ချ် မိမိဟာ မိမိ စဉ်းစားသည်။

“ငါ့တို့ဆီမှာ အင်မတန် ကောင်းပြီး သူတို့ဆီမှာ အင်မတန် ဆိုးတယ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ သူတို့တစ်တွေ ကောင်းကောင်းနေကြရပြီး ငါတို့တစ်တွေ ဒီလောက်တောင် ဆင်းရဲရပါလိမ့်”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၉၉။ ဘယ်ကိုလဲ

ယောက်ျားဖြစ်သူ မနက်မှ အိမ်ပြန်ရောက် လာသည်။ တံခါးကို အသာ လေး ဖွင့်သည်။ အိပ် ခန်းထဲ ခြေဖော့ပြီး ဝင်သည်။ ကိုယ် ပေါ်မှ အဝတ်အစားများကို တစ်ခုချင်း ချွတ်သည်။ မိန်းမ ဖြစ်သူ နီးလာသည်။

“ရှင် ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ”

ယောက်ျားဖြစ်သူ အဝတ်အစားကို ကပျာကယာ ပြန် ဝတ်သည်။

“ဘယ်ကလဲ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်ကိုလဲလို့ မေး၊ ငါ အလုပ်သွားမလို့ ပြင်နေတာ မြင်ရက်သားနဲ့”

၁၀၀။ ကြေးနန်းစာ

အနားယူစခန်း ရောက်နေသော ဇနီးသည်က ယောက်ျားထံ ကြေးနန်းစာ ပို့သည်။

“ရှင်ဟာ ကျွန်မရဲ့ ယောက်ျားဆိုတာ မမေ့နဲ့”

မောင်ကောင်းထိုက်

နောက် ၂-ရက်အကြာတွင် ယောက်ျားထံမှ တုန့်ပြန်
ကြေးနန်းစာ ရသည်။

“ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ မင်းပို့တဲ့ ကြေးနန်းစာ နောက်ကျ
မှ ရောက်လာတယ်”

၁၀၁။ ညူငယ်ချင်းကောင်း

ကိုဘမောင် ထွေထွေဖြင့် အိမ်သို့ နောက်ကျမှ ပြန်ရောက်
လာသည်။ မိန်းမက ခါးထောက်ပြီး မေးသည်။

“ရှင် ဘယ်သွားနေတာလဲ”

“ကိုရွှေဂဲဆီ ခဏဆိုပြီး ဝင်လိုက်တာ အရက်
အတင်းတိုက်ပြီး တစ်အိမ်လို့နေလို့ ပိုကာဝိုင်းဖြစ်အောင်
ဝင်ထိုင်ပေးပါဦး ဆိုတာနဲ့ ထိုင်လိုက်ရတယ်ကွာ”

မိန်းမဖြစ်သူ ကိုရွှေဂဲဆီ ချက်ချင်း ဖုံးဆက်သည်။

“ကိုရွှေဂဲ၊ ကိုဘမောင် ရှင့်ဆီ လာသလား”

“လာတယ်၊ အခုထိ ထိုင်နေတုန်းပဲ”

၁၀၂။ လမ်ဘာဒါ(LAMBADA)

မျက်နှာတွင် ညိုမည်းသော ဒဏ်ရာဖြင့် လူငယ်သည်

ရုံးသို့ ရောက်လာရာ
မိတ်ဆွေများက ဝိုင်းမေး
ကြသည်။

“ဟေ့ကောင်
ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

“မနေ့ညနေ
က ကပွဲတစ်ခုကို
သွားတယ်၊ အမျိုး

သမီးတစ်ယောက်နဲ့ ‘လမ်ဘာဒါ’ကတယ်၊ ကနေတုန်း
နားကန်းနေတဲ့ သူ့ယောက်ျား ဝင်လာတယ်ဗျာ”

၁၀၃။ ခြွင်းချက်

“ကျွန်မယောက်ျား ကိုဘမောင်ဟာ ကျွန်မကို ချစ်မှ
ချစ်ရဲ့လားလို့ အမြဲတမ်းလိုလို ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးခွန်းထုတ်
နေမိတယ်”

“အောင်မယ်လေး၊ ဒါများ မေးနေရသေးတယ်၊
ချစ်မှာပေါ့၊ ယူက ဘာဖြစ်လို့ ခြွင်းချက်ဖြစ်ရမှာတဲ့”

၁၀၄။ မေးခွန်းဆန်း

စိတ်ရောဂါက ဆရာဝန်က မေးသည်။

“ခင်ဗျား မိန်းမကို ခင်ဗျား ညာသလား”

“သူ့ကို မညာရင် ကယ်သူ့ကို ညာရမှာလဲ၊ တခြား မိန်းမကိုလား၊ မေးပဲ မေးရက်တယ်”

၁၀၅။ ပုံပြောတဲ့ပေပေ

မနက် ၂-နာရီခန့်တွင် ပီတာလေး ရုတ်တရက် အိပ်ရာ မှ နိုးလာပြီး အမေဖြစ်သူအား ပုံပြောပြရန် ပူဆာသည်။ အမေက ပြောသည်။

“စောင့်ပါဦး သားရယ်၊ ခဏနေ သားဖေဖေ ပြန်လာတော့မှာကွယ်၊ အဲဒီအခါမှာ သူ ပြောပြမယ့်ပုံပြင် ကို မေမေနဲ့သား နားထောင်ကြတာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

၁၀၆။ အရှက်ကွဲခြင်း

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ဆုံကြသည်။ တစ်ယောက်က မေးသည်။

“သူငယ်ချင်း၊ သုန်သုန်မှုန်မှုန်နဲ့ ဘာဖြစ်လာတာတဲ့ကွ”

“ငါ့အတွင်းမှူးမကို အလုပ်က ဖြုတ်ပစ်မလို့”

“ဘာကြောင့်လဲ”

“တစ်နေ့က သူ့ကို လက် ဆွဲ အိတ် တွေ ကို မနိုင်မနင်း ဆွဲလာတာ တွေ့တာနဲ့ ကူဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်တယ်။ သူ့အိမ်ကို

ရောက်တယ်။ လက်ထဲက အိတ်တွေကို ယူပြီး သူ တခြား တစ်ခန်းကို ဝင်သွားတယ်။ နောက်မိနစ် အနည်းငယ် ကြာရင် ဝင်လိုက်ခဲ့ပါတဲ့။ နည်းနည်းလေး ကြာတော့ ငါ ဝင်လိုက်သွား တယ်၊ အစားအသောက်တွေ အပြည့်ခင်းကျင်းထားတဲ့ စားပွဲရဲ့ တစ်ဘက်တစ်ချက်မှာ ငါ့ရုံးသူရုံးသားတွေ ထိုင်နေကြတာကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရတယ်”

“ရယ်စရာလို့ သဘောထားပြီး အားလုံးကို ပြုံးပြ လိုက်ပေါ့ကွာ”

“ပြုံးရမယ် ဟုတ်လား၊ ငါ့ကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်အစား မကပ်တော့ဘူးကွ”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

၁၀၇။ ကတီပေးပါတယ်

ကိုဘမောင် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည်။ လက်ထပ်ပွဲ အခန်းအနား ပြီးစီးသောအခါ ငယ်ရွယ်သော ဇနီးအသစ် ကျပ်ချွတ်ကို ပြောသည်။

“အခု တို့နှစ်ယောက် လင်မယား ဖြစ်လာတဲ့အခါ မှာ ငါ့မှာရှိတဲ့ ချွတ်ယွင်းချက်ကြီးတစ်ခုအကြောင်း မင်းကို ပြောပြထားရမယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ အကြောင်းမဲ့ ငါ မနာလို ဝန်တို ဖြစ်တတ်ခြင်းပဲကွ”

မယားလေးက ပြုံးပြီး ပြန်ပြောသည်။

“စိတ်ချပါရင်၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ရှင် ကျွန်မကို မနာလို မဖြစ်စေရပါဘူး”

၁၀၈။ ယူတော့ ယူမယ်

သေတော့မည့် အဖိုးကြီးက ငယ်သေးသည့် ဇနီးသည်ကို မှာနေသည်။

“ငါသေရင် အိမ်နီးချင်း ကိုလှကို နင်မယူနဲ့သိလား။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း သူနဲ့ငါနဲ့က တရားရုံးမှာ နှစ်နဲ့ချီပြီး ပြိုင်ခဲ့ကြတာ၊ ငါ့ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်ခဲ့တဲ့ အကောင်”

“စိတ်ချပါရင်၊ ကျွန်မ တခြားတစ်ယောက်ကို ကတီ

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

ပေးထားပြီးပါပြီ”

၁၀၉။ ဖြစ်တတ်ပါတယ်

“ဒေါက်တာ၊

ကျွန်တော်နဲ့လက်ထပ်ပြီး သုံးလအကြာမှာ ကျွန်တော့ မိန်းမကလေး မွေးတယ်၊ ကျွန်တော် ဘဝင်မကျဘူး ခင်ဗျ”

“ကလေး နေကောင်းသလား”

“နေကောင်းပါတယ်”

“အဲဒါဆို ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့ ဒါမျိုး ခဏခဏ ဖြစ်တတ်ပါတယ်”

၁၁၀။ အမြောက်ကြိုက်သူ

ယောက်ျားက ပြောသည်။

“ထူးဆန်းတယ်နော်၊ ထုံပေ ညှံပေဆိုတဲ့ ငနဲတွေရဲ့ မိန်းမတွေဟာ ဘာဖြစ်လို့ အချောဆုံး အလှဆုံး ဖြစ်နေရသလဲ မသိဘူး”

မိန်းမက ပြုံးပြီး ပြန်ပြောသည်။

“ရှင် တော်တော် မြောက်ပြောတတ်တဲ့လူ”

၁၁၁။ မင်းကိုပဲ ချစ်တယ်

မိန်းမက ယောက်ျားကို မေးသည်။

“ရှင် ဘယ်မိန်းမကို ပိုကြိုက်သလဲ၊ လိမ္မာတဲ့ မိန်းမ

လား၊ ရုပ်ချောတဲ့ မိန်းမလား”

“ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြိုက်ဘူး။ မင်းကိုပဲ ငါချစ်တာက
လား မိန်းမရယ်”

၁၁၂။ လက်နက်ကိုင်မိ ချီကြသည်

တရားရုံးတွင် ဖြစ်သည်။

“ကောင်းပြီ၊ ရိုက်မယ် နှက်မယ် အဆင့်အထိ ဖြစ်
လာတဲ့အခါမှာ တစ်ဖက်လူရဲ့ လက်ထဲမှာ တုတ်တစ်ချောင်း
ရှိတယ်လို့ ခင်ဗျား ပြောတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ လက်ထဲမှာကော
ဘာရှိသလဲ”

“သူ့ မိန်းမ”

၁၁၃။ ကလေးစား

ယောက်ျားက မိန်းမ
ကို ပြောသည်။

“တကယ်လို့
ငါ မင်းထက်အရင်
စောပြီး သေခဲ့လို့ရ
ရင် အိမ်နီးချင်း ဂျွန်
ကိုပဲ လက်ထပ်ပါ”

“ဘာဖြစ်လို့ ဂျွန်ကိုမှ လက်ထပ်ရမှာလဲ”

“ငါ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ငါ့ကို အမျိုးမျိုး ဒုက္ခ
ရောက်အောင် လုပ်ခဲ့တာ သူလေ”

၁၁၄။ အန်တေးမယ်

အစာအိမ်ထဲတွင် ဝက်ခေါင်းလက်သုပ် ထိုင်နေသည်။
ရုတ်တရက် အပေါ်မှ တစ်စုံတစ်ခု ကျလာသည်။

“မင်း ဘယ်သူလဲ”

“ဗောဇိကာ”

“ဘာအတွက် သောက်ကြတာလဲ”

“ဦးဘမောင်ရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက်”

လက်သုပ်ဆက်ထိုင်သည်။ မကြာမီ စောစောကအတိုင်း ကျလာပြန်သည်။

“ဒီတစ်ခါကော ဘာအတွက် သောက်ကြတာလဲ”

“ဦးဘမောင်ရဲ့ ဂျွန်းမာရေးအတွက်”

ဤပုံစံအတိုင်း အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ထပ်ဖြစ်သည်။ ဝက်ခေါင်း လက်သုပ် အစာအိမ်ထဲတွင် ငြိမ်ငြိမ်ထိုင် မနေနိုင်တော့။

“ကိုဘမောင်ဆိုတဲ့လူ ဘယ်လိုလူလဲဆိုတာ သိရအောင် အပေါ်တက် ကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

၁၁၅။ မူးရင် မရမ်းနဲ့

ယုန်တစ်ကောင် တောထဲ လမ်းလျှောက်လာသည်။ တစ်နေရာတွင် ဗောဓိကော ပုလင်းတစ်ပုလင်းကို တွေ့သည်။ ‘ဟန်ကျတာပဲ’ ဟု မိမိဟာ မိမိပြောကာ နည်းနည်းသောက်လိုက်သည်။ ချက်ချင်း အိပ်ပျော်သွားသည်။

ဝံပုလွေမလေးတစ်ကောင် ရောက်လာသည်။ ပုလင်းနှင့် ယုန်ကို တွေ့သောအခါ ‘ဟန်ကျတာပဲ၊ အရက်အပြင် အမြည်းပါ အဆင်သင့်ပါလား’ ဟု ပြောပြီး အရက်ကို သောက်သည်။ ချက်ချင်း အိပ်ပျော်သွားသည်။

မြေခွေး ရောက် လာသည်။ ပုလင်း၊ ယုန်နှင့် ဝံပုလွေမ

ကိုကို တွေ့သောအခါ ‘ဟန်ကျတာပဲ၊ အရက်ရယ်၊ အမြည်းရယ်၊ မြှာရယ်ပါ အဆင်သင့်ပါလား’ ဟု ပြောပြီး အရက်ကို သောက်သည်။ မြေခွေး လဲကျသွားသည်။ ဝက်ဝံ ရောက်လာ

သည်။ ‘အရက်၊ အမြည်း၊ မိန်းမနဲ့ လက်သီးစာ ကျွေးချင်စရာ ငနဲတစ်ကောင်ပါ အဆင်သင့်ပါလား’ ဟု ပြောပြီး အရက်ကို သောက်သည်။ မိုင်းကနဲ လဲကျသည်။ အသေကောင်လို အိပ်ပျော်သွားသည်။

ယုန် အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။ ဝံပုလွေ၊ မြေခွေးနှင့် ဝက်ဝံတို့ လဲနေသည်ကို ကြည့်ပြီး နောင်တ ရသလိုလို ပြောသည်။

“ဟင်း၊ အရက်မူးမူးနဲ့ ငါ ရမ်းပလိုက်တာ မဆိုင်သူတွေ တော်တော် ထိကုန်ပါလား”

၁၁၆။ ဤလည်းတစ်ခုက

အရက်ဆိုင်၏ အဝင်တံခါး ရှေ့တွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်။ ဆိုင်ထဲကို အပြင်မှနေ၍ ကြည့်သည်။ ဆွေးမြေ့သော

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

မျက်လုံး၊ စိတ်ဓာတ်အလွန်ကျနေသော အမူအရာဖြင့် ကြည့်သည်။ အခြားလူတစ်ယောက်က ၎င်းကို သတိထားမိသည်။ သနားစိတ် ဝင်လာသည်။ သို့နှင့် ၎င်းအနား ကပ်လာပြီး ရင်းနှီးသံဖြင့် ပြော သည်။

“ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း၊ မျက်နှာမကောင်းပါလား၊ ပိုက်ဆံမရှိလို့လား”

“ပိုက်ဆံရှိပါတယ်”

“ဒါဖြင့်ရင် ဗောဓိကာ မရှိလို့လား”

“ဗောဓိကာ ရှိပါတယ်၊ (ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ အရက် ပုလင်း ထုတ်ပြသည်)၊ ဒီမှာ အမြည်း”

“နေဦး နေဦး၊ ဘာလဲ၊ အဖော်မရှိလို့လား”

“အဖော်လား၊ အဖော်ရှိပါတယ်၊ ဒီရပ်ကွက် တစ်ဝက် ဟာ ကျွန်တော့ အသိချည်းပဲ၊ လေချွန်လိုက်တာနဲ့ ပြေး လာကြမှာ”

“အဲဒါဆို ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အရက်မူးရင် မိန်းမက အိမ်ထဲ ပေးမဝင်ဘူးလား”

“ပေးဝင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုပဲ ပြန်လာ ပြန်လာ၊ ဝမ်းသာအယ်လဲ ကြိုစမြဲပါ”

“အဲဒါဆို ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းတဲ့ပုံ ပေါက် နေရတာလဲဗျ”

“(သက်ပြင်း ချပြီး ပြောသည်)-
သောက်ချင်စိတ် မရှိ ဘူးဗျာ”

၁၁၇။ ကျီစားတာပါ

တက္ကစီကားကို လူတစ်ယောက်လက်ထားပြီး

ဒရိုင်ဘာ အနားရှိ ရှေ့ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မိနစ် အနည်းငယ်မျှ သွားမိသောအခါ ခရီးသည်က အိတ်ထဲမှ အရက် ပုလင်းကို ထုတ်ပြီး တက္ကစီဒရိုင်ဘာကို ပြောသည်။

“ကားဆရာ၊ ဝမ်းပက်ဆီ ချလိုက်ကြရအောင်၊ ဘယ်နှယ်လဲ”

“ဟာ မလုပ်နဲ့၊ ကျုပ် ကားမောင်းနေတယ်ဆိုတာ မမေ့နဲ့ လေ”

“မသောက်ချင်ဘူးဆိုလည်း မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့”

ခရီးသည်သည် ပုလင်းတစ်ပုလင်းလုံး ကုန်အောင် မော့ချ လိုက်သည်။ တက်တက်ကြွကြွ ရှိလာသည်။ ဒရိုင်ဘာကို ပြော သည်။

“ကားဆရာ ကျုပ်ကို ပေးမောင်းဗျာ”

“ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျား ရူးနေသလား။ ခင်ဗျား မူးနေတဲ့ ဥစ္စာ ဘယ်လိုလုပ် ကားမောင်းနိုင်မှာလဲ၊ မမူးရင်တော့လား၊ အဲဒါဆို တစ်မျိုးပေါ့”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်လက်ကိုင်နဲ့ ကျုပ်မောင်းမယ်၊ ဒါတော့ ခွင့်ပြုတယ် မဟုတ်လား”

ဤသို့ပြောပြီး ကားလက်ကိုင်တစ်ခုကို ထုတ်သည်။ ဒရိုင်ဘာက အရူးကို ကြည့်သလို ခရီးသည်ကို ကြည့်သည်။

“မောင်းဗျာ”

နှစ်ယောက်သား ဆက်မောင်းလာကြသည်။ လက်ကိုင်ကိုယ်စီဖြင့်၊ ၎င်းတို့၏ ရှေ့တွင် အကောင်းစား နိုင်ငံခြားလုပ် ကားတစ်စီးကို မြင်ရသည်။ ခရီးသည်က ပြောသည်။

“သူ့ကို ကျော်တက်ရအောင်”

“အိုကေ”

ကားအရှိန်ကို မြှင့်လိုက်သည်။ တစ်နေရာတွင် မိလာသည်။ ခရီးသည်နှင့် နိုင်ငံခြားလုပ် ကားဒရိုင်ဘာတို့ ဘေးချင်း ယှဉ်လျက် ဖြစ်လာသည်။ တစ်ဖက် ကားဒရိုင်ဘာက ယှဉ်မောင်းလာသော ကားကို ကြည့်သည်။ ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်ချေ။ ကားတော့ ကားပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ လက်ကိုင်နှစ်ခု ဖြစ်နေပါလိမ့်။ ဤအချိန်တွင် ခရီးသည်က မိမိ၏လက်ကိုင်ကို ညာဘက်ကို တအား ကွေ့ချလိုက်သည်။ တစ်ဘက် ကားဒရိုင်ဘာလည်း ကြောက်လန့်ပြီး

ညာဘက်ကို တအား ကွေ့ချသည်။ ဘေးကသစ်ပင်နှင့် ဝင်ဆောင့်သည်။ ကားတစ်စီးလုံး ရစရာ မရှိအောင် ဖြစ်သွားသည်။ တက္ကစီဒရိုင်ဘာက ခရီးသည်ကို အော်သည်။

“ဟေ့လူ”

ခင်ဗျား ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလဲ။

ခင်ဗျားကြောင့် ကားတစ်စီး ဆုံးသွားရပြီ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မနေ့က ကျုပ်ကို ဒီလိုပဲ ကျီစားခဲ့ကြတယ်”

၁၁၈။ စဉ်းစားလေလေ ယုတ္တိမရှိလေလေ

အတန်းထဲတွင် ပီတာလေး မမျှော်လင့်ဘဲ အသံထွက်လေလည်မိသည်။ ဆရာမက ၎င်းကို အတန်းထဲမှ မောင်းထုတ်သည်။ ကော်ရစ်ဒါ တစ်လျှောက် လျှောက်ရင်း ပီတာလေး အော်သည်။ ‘ဘယ်မှာလဲ ယုတ္တိတရား၊ ဘယ်မှာလဲ ဆင်ခြင် စဉ်းစားညှဏ်’ ကျောင်းအုပ်ကြီးက ပီတာလေးကို ရပ်ခိုင်းပြီး ပြောသည်။ “မောင်ပီတာ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဆူညံဆူညံ လုပ်နေရတာလဲ”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“ကျွန်တော် အတန်းထဲမှာ လေလည်မိတယ်၊ ကျွန်တော့ကို အတန်းထဲက မောင်းထုတ်လိုက်တယ်၊ သူတို့က တော့ အတန်းထဲမှာ နေရစ်တယ်၊ ဟင်။ ဘယ်မှာလဲ ယုတ္တိတရား၊ ဘယ်မှာလဲ ဆင်ခြင် စဉ်းစားဉာဏ်”

၁၁၉။ ဒိမ်ထောင်ဦးစီး

လင်မယား စကားများကြရာ ယောက်ျားက အော်ပြောသည်။ -
“ဟေ့၊ ဒီဒိမ်မှာ ဒိမ်ထောင်ဦးစီး၊ ဘယ်သူလဲကွ၊ ငါ့စကား တည်ဖို့အတွက် ဘာလုပ်ရမလဲကွ ဟေ”
သုံးနှစ်သားကလေးက ဝင်ပြောသည်။

“ဖေဖေ အကျယ်ကြီး ဝိုချလိုက်ပါ”

၁၂၀။ ကောင်းသောအလုပ်

“မေမေ၊ ဒီနေ့လေ သား ကောင်းတဲ့အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်လိုက်တယ်”

“ဘာပါလိမ့် သားရယ်”

“ဪ လူကြီးနှစ်ယောက် ရထားကို မီအောင် ထင်ပါရဲ့၊ ဘူတာဘက် ပြေးသွားကြတယ်၊ အဲ ဒိမ်ကခွေးကို သား ကြိုးဖြေပေးလိုက်တယ်”

ဟာသပဒေသာ အမှတ် ၁၂

၁၂၁။ ဆရာနဲ့တပည့်

“ပါမောက္ခ၊ မလေးရီးယား (ငှက်ဖျား)ဟာ အသေးအမွှား ရောဂါပါလို့ ဘာဖြစ်လို့ ပြောနိုင်သလဲ”

“ကျောင်းသား၊ ခြင်တောင် သူ့ကို သယ်ဆောင် သွားနိုင်လို့ပေါ့”

၁၂၂။ ကြိုက်တာပေး

စားသောက်ဆိုင်တွင် ဖြစ်သည်။

ကိုဘမောင် သက်ပြင်းချပြီး စားပွဲထိုးကို ပြောသည်။

“အရက် မဟုတ်တာတစ်ခုခု သောက်ချင်တယ်ဗျာ”

“သံပုရာရည်၊ လိမ္မော်ရည်၊ ကရင်ဆီဖို၊ သောက်ရေသန့်၊ ဘာကို ယူမလဲခင်ဗျာ”

“ကြိုက်တာပေးဗျာ၊ ကျွန်တော်က ဒီကိစ္စမှာ မကျွမ်းဘူးဗျာ”

မောင်ကောင်းထိုက်

၁၂၃။ ရှေးထဲမှာ

ရှေးထဲတွင် ဖြစ်သည်။

“ကျေးဇူးပြု၍ဗျား ခင်ဗျား ကြက်ကို ဘာအစာ ကျွေးသလဲဆိုတာ သိပါရစေလား။”

“ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ”

“ဪ... သူ့လိုပဲ ပိန်ချင်လို့ပါ”

၁၂၄။ ရှင်းရှင်းလေး

တရားသူကြီး- “ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ ပိုက်ဆံအတု လုပ် ရတာလဲ”

တရားခံ- “ရှင်းရှင်းလေးပဲ၊ အစစ် မလုပ်တတ်သေးလို့ ပေါ့”

၁၂၅။ အကုန်စားသူ

အိမ်ဖော်အလုပ် လာလျှောက်သော အမျိုးသမီးကို အိမ်ရှင်မ က မေးသည်။

“ကြက်တူရွေးတွေ အပေါ်မှာ ညည်း ဘယ်လို သဘောထားသလဲ”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

“စိတ်မပူပါနဲ့ အန်ကီ၊ ကျွန်မ အကုန်လုံး စားပါ တယ်၊ အသား မရောင် ပါဘူး”

၁၂၆။ စားဖို့ပျား

စားသောက်ဆိုင်တွင် ဖြစ်သည်။

“ဟေ့၊ စားဖို့မှူး၊ ဘာလုပ်နေလဲ”

“မနေ့ကကျန်တဲ့ အသားကတ်တလီပ်ကို ဘယ်လို နာမည်သစ်ပေးရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေပါတယ်”

၁၂၇။ မမေးနဲ့လေ

“ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ ဆေးလိပ်သောက်လို့ ရမလား”

“ဟင့်အင်း၊ ဆေးလိပ်သောက်ခွင့် လုံးဝမရှိပါဘူး”

“အဲဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ ကြမ်းပေါ်မှာ ဆေးလိပ်ကို တွေ့ အများကြီး ပြန့်ကျဲနေတာလဲ”

“မမေးတဲ့လူတွေဆီက ကျန်ခဲ့တာပေါ့”

www.burmeseclassic.com

၁၂၉။ ဘယ်သူ့အတွက်လဲ

ရောင်းသူက ဝယ်သူကို မေးသည်။

“လူကြီးမင်းရဲ့ ဇနီးသည်အတွက် လက်ဆောင်ဝယ် တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ရှေးဒိုကြီးတာ ယူမလားဟင်”

၁၂၉။ ကြိုယူထားမှ

စားသောက်ဆိုင်တွင် ဖြစ်သည်။

“မစားခင် ပိုက်ဆံကြိုပေးထားရမယ် ဟုတ်လား။ ငါ ဆိုင်ပေါင်းစုံမှာ စားဖူးတယ်။ ဒီလို ကြိုတောင်းတာမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဖူးပါဘူး။”

“ဒီလိုပါ။ လူကြီးမင်းက မှီဟင်း မှာထားလို့ပါ။”

၁၃၀။ ဆိုရွယ်လစ်လုပ်သားကောင်း

၁၉၁၇-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ အာဏာသိမ်းပွဲ အောင်ပွဲ ဆင်သွယ်နှင့် လီနင်သည် သံချပ်ကာကားပေါ်တက်ကာ လုပ်သားထု ကို မိန့်ခွန်းပြောသည်။

“ရဲဘော်တို့ ဘိုရိုဗစ်(ကွန်မြူနစ်)တွေ အကြာကြီး မျှော်လင့် ခဲ့ကြတဲ့ တော်လှန်ရေးကြီး အထမြောက်ပါပြီ။ အခုအချိန်ကစပြီး

ရဲဘော်တို့ဟာ တစ်နေ့ကို ရှစ်နာရီ အလုပ် လုပ်ပြီး တစ်ပတ်မှာ ၂-ရက် အနား ယူခွင့် ရကြပါမယ်။

မိန့်တားစာဘက်မြို့၊

ဇာဘုရင့်နန်းတော်ရှေ့ ရင် ပြင်ကြီး တစ်ခုလုံး ‘ဟူးရား’ ဆိုသော ထောက်ခံသံများ ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။

အဲဒီနောက်မှာ ရဲဘော်တို့ဟာ တစ်နေ့ကို ၇-နာရီ အလုပ်လုပ်ပြီး တစ်ပတ်မှာ ၃-ရက် အနားယူခွင့် ရကြပါ မယ်”

“ဟူးရား...ရား”

“တစ်နေ့ကို တစ်နာရီပဲ အလုပ်လုပ်ပြီး တစ်ပတ်မှာ ၆-ရက် အနားယူခွင့် ရကြမယ့်အချိန်လည်း မကြာခင် ရောက်လာပါလိမ့်မယ်”

“ဟူးရား...ဟူးရား...ဟူးရား”

ဂျယ်ဇင်းစကီး (ထိုစဉ်က လီနင်၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်၊ နောင်တွင် ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲ)၏ နားနားကပ်၍ လီနင်က တိုးတိုးလေး ပြောသည်။

မောင်ကောင်းထိုက်

“ကျွန်တော် မပြောဘူးလား။ ဒီလူတွေ အလုပ် မလုပ်ချင်ကြပါဘူးလို့”

၁၃၁။ အာဏာရှင် စတာလင်

နာမကျန်းဖြစ်နေသော လီနင်ထံ စတာလင် လူနာ လာ ကြည့်သည်။ လီနင်က ပြောသည်။

“ကျုပ်ရဲ့ ရောဂါအခြေအနေဟာ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ဘူး။ မကြာခင် ကျုပ် သေမယ်လို့ ထင်တယ်”

“အဲဒါဆို ကျွန်တော့်ကို အာဏာလွှဲပေးပါ”

“ခင်ဗျားနောက်ကို ပြည်သူတွေ လိုက်မယ် မထင်ဘူး ရဲဘော် စတာလင်”

“အဲဒါဆို ခေါင်းဆောင်ကြီးနောက်ကို သူတို့လိုက် အောင် ကျွန်တော် လုပ်ပါမယ်”

၁၃၂။ ဘာသဘောပါ

ကြေးနန်း...

“မော်စကို၊ ကရင်မလင်၊ ရဲဘော်လီနင်၊ ဂျူးငွေ့ကို ကယ်ပါ။ ရာဘင်နီဗစ်ချ်”

နောက်တစ်နေ့တွင် ရာဘင်နီဗစ်ချ်ကို သက်ဆိုင် ရာ အာဏာပိုင်များ ဆင့် ခေါ်ပြီး မေးသည်။

“ခင်ဗျား ခေါင်းမှ ကောင်းသေးရဲ့လား။ ဘာလဲ လီနင် ကွယ်လွန်တာ ကြာပြီ ဆိုတာ မသိဘူးလား”

“ဪ... ဒီလိုလား။ ခင်ဗျားတို့ လိုတဲ့အခါကျတော့ ရာသက်ပန် ရှင်သန်နေတဲ့ လီနင်တဲ့။ အဲ... ဂျူးငွေ့ လိုတဲ့အခါမှာ တော့ လီနင် သေတာကြာပြီတဲ့။ ဟင်း”

၁၃၃။ အာဂျင်တိုင်း

၁၉၁၉-ခုနှစ်၊ တပ်နီတော်တွင် စစ်မှုထမ်းရန် ရာဘင်နီ ဗစ်ချ် ဆင့်ခေါ်ခြင်း ခံရသည်။ တပ်နီတော် ရဲဘော် ရာဘင်နီဗစ်ချ် ထံ ၎င်း၏ဇနီး ကြေးနန်းပို့သည်။

“အာလူး စိုက်ချိန်တန်ပြီ၊ ဒါပေမယ့် မြေကို တူးဆွ ပေးမယ့်လူ မရှိဘူး”

ရာဘင်နီဗစ်ချ် ကြေးနန်း ပြန်ပို့သည်။

“မြေကို မတူးနဲ့၊ ခြံထဲမှာ စက်သေနတ်တစ်လက် မြှုပ်ထားတယ်”

ရက်ပိုင်းအတွင်း၊ ဇနီးသည်ထံမှ ကြေးနန်းစာ ရောက်လာသည်။

“အရေးပေါ် ကော်မတီက လူတွေ ရောက်လာတယ်၊ ခြံထဲမှာ နေရာအနှံ့ တူးဆွသွားကြတယ်”
ရာဘင်နီပစ်ချ် ချက်ချင်း ကြေးနန်း ပြန်ပို့သည်။

“အာလူးစိုက်တော့?”

၁၃၄။ ကောင်းကျွန်

“သူ့ရဲဘောကြောင်ခြင်းမှာ ကောင်းတာရှိသလား”

“ရှိတာပေါ့၊ တစ်သက်လုံး အသေကောင် ဖြစ်ရမှာနဲ့စာရင် ငါ့မိနစ်လောက် သူ့ရဲဘောကြောင် ရတာက ပိုကောင်းတယ်လေ”

၁၃၅။ ကညာပျိုနဲ့ဇရာဒို

“ကညာပျိုတစ်ယောက်ဟာ ဇရာဒိုကို ယူသင့်သလား”

“ပိုက်ဆံကို လက်ခံ ယူတဲ့အခါမှာ -
ငွေစက္ကူကို ဘယ်ခုနှစ်က ဂိုက်ထုတ်ထားသလဲ ဆိုတာ ခင်ဗျား မစစ်ဘူး မဟုတ်လား”

၁၃၆။ ဘာထူးဂျီတုန်း

မော်စကိုထုတ် သတင်းစာကြီးတစ်စောင်တွင် ‘လွှတ်တော်အမတ် ထက်ဝက်သည် သူခိုးများ ဖြစ်ကြသည်’ဟု ရေးသားဖော်ပြထားရာ မခံမရပ်နိုင်သော အမတ်များက ငြင်းဆိုချက်ကို ဖော်ပြပေးရန် သတင်းစာ အယ်ဒီတာအား တောင်းဆိုကြသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ငြင်းဆိုချက် ပါလာသည်။

“လွှတ်တော်အမတ် ထက်ဝက်သည် သူခိုးများ မဟုတ်ပါ”

၁၃၇။ ဖော်လှန်ရေး

အောက်တိုဘာ ဆိုရှယ်လစ် တော်လှန်ရေး အထမြောက်

www.burmeseclassic.com

သွားသည်။ ဘိုဂျီဗစ် (ကွန်မြူနစ်)တစ်ယောက်က မိခင်ဖြစ်သူကို အားတက်သရော ပြောသည်။

“ပဒေသာပင်ခေတ် ရောက်ပြီအမေရဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ ဘာမဆို အလုံ့ပယ်ဖြစ်တော့မယ်၊ စားစရာ သောက် စရာတွေ၊ လူသုံးပစ္စည်းတွေ အစစ ပြည့်စုံတော့မယ်၊ နိုင်ငံခြားကို သွားခွင့်လည်း ရတော့မယ် ခင်ဗျ”
အမေဖြစ်သူကလည်း ဝမ်းသာအယ်လဲ ပြန်ပြောသည်။
“ဟင်၊ ဇာဘုရင်လက်ထက်ကအတိုင်းပဲပေါ့နော်”-

၁၃၈။ ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား

ရုရှားသတင်းထောက်က သြစတြီးယား အလုပ်သမားကို မေးသည်။

“ခင်ဗျားဆီမှာ ကိုယ်ပိုင်အိမ်၊ ကိုယ်ပိုင်ကား ရှိတယ်၊ ရေကူးကန်လည်း ရှိတယ်၊ အားကျစရာပါပဲ၊ စကားမစပ် ‘ကမ္ဘာ့ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစားတစ်ရပ်လုံး သွေးစံည်း ညီညွတ်ကြ’ ဆိုတဲ့ နှိုးဆော်ချက်ကို ခင်ဗျား သဘောကျသလားဗျ”
“သဘောကျတယ်၊ ဒါနဲ့ ‘ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား’ ဆိုတာ ဘာလဲဟင်”

၁၃၉။ ရှေးတုန်းကဏား

ရှေးခေတ် ရောမ သားတို့၏ ဆိုရိုးစကား။
“ခြင်္သေ့ အုပ်ချုပ်သော မြည်းတပ်သည် မြည်း အုပ်ချုပ်သော ခြင်္သေ့တပ်ထက် ပိုပြီး အားကောင်းသည်”

၁၄၀။ သိက္ခာပုဒ်

ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးသည် သိက္ခာပုဒ် ၁၀-ပါး နှစ်ကြောင်းကို စတင် ဟောသည်။ ‘ခိုးဝှက်ခြင်း မပြုရ’ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ဆီ ရောက်သောအခါ ရှေ့တန်းတွင် ထိုင်နေသော လူတစ်ဦး၏ မျက်နှာပေါ်တွင် စိုးရိမ်သော အမူအရာ ရုတ်ချည်းပေါ်လာသည်ကို ဘုန်းကြီး သတိထားလိုက်မိသည်။ သို့သော်လည်း ‘ဇနီးမယားနှင့် လင်ယောက်ျားကို သစ္စာမဖောက်ရ’ဆီ ရောက်သည်တွင် စောစောကလူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးရိပ်နှင့်အတူ စိတ်သက်သာရာရသော အမူအရာ ပေါ်လာလေသည်။

တရားပွဲ ပြီးသောအခါ ၎င်းအနား ဘုန်းကြီး ကပ်လာပြီး မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

“ခင်ဗျားရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ပထမပိုင်းမှာ စိုးရိမ် ပူပန်တဲ့ အမူအရာ၊ နောက်ပိုင်းမှာ စိတ်အေးသက်သာ ဖြစ်သွားတဲ့ အမူ အရာ ပေါ်လာတာကို သတိထားလိုက်မိတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဒီလိုပါ ဖာသာ၊ ‘မခိုးရ’ဆိုတာ ကြားရတော့ ကျွန်တော့ ထီး ပျောက်သွားတာကို သိလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် ဖာသာက ‘သစ္စာမဖောက်ရ’လို့ ဆိုတော့မှ ကျွန်တော် ဘယ်မှာ ထီးကို ထား ခဲ့မိသလဲဆိုတာ ပြန်သတိရပါတယ်”

၁၄၁။ အဓိကဿမား

ဒီနေ့ သောက်နိုင်တဲ့ဟာကို မနက်ဖန်အတွက် ချန်မထားရင် အရက်သမား ဖြစ်ပြီလို့ မှတ်။

၁၄၂။ ၂၁-ရာစု

၂၁-ရာစု၊

မြစ်ကမ်းဘေးတွင် မြေးအဖိုးနှစ်ယောက် ရပ်နေကြသည်။

“အဖိုး၊...ဒီနေရာမှာ အရင်တုန်းက အနုမြူဓာတ် ပေါင်းဖို့ ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလားဟင်”

“မှန်တယ် ငါ့မြေး၊

ဤသို့ ပြောပြီး အဖိုးက မြေး၏ခေါင်းကို ညှပ်သောစွာ

ပွတ်သည်။

“အဖိုး၊ အဲဒီ ဓာတ်ပေါင်း-
ဖို့ ပေါက်ကွဲသွားတယ်
ဆိုတာလဲ အမှန်ပဲလား
ဟင်”

“မှန်တယ် ငါ့မြေး၊
မှန်တယ်”

ဤသို့ပြောပြီး အဖိုး
လည် မြေး၏ ဒုတိယခေါင်းကို ညှပ်သောစွာ ပွတ်သည်။

၁၄၃။ စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှား

ဦးစံရှားနှင့် ဦးသိန်းမောင်တို့ တောထဲ လေ့လာရေး ခရီး ထွက်ကြသည်။ တစ်နေရာတွင် ရွက်ဖျင်တဲထိုးပြီး ညအိပ်ရာဝင် ကြသည်။ ရုတ်တရက် ဦးစံရှား နိုးလာပြီး ပြောသည်။

“ကိုသိန်းမောင်၊ ကောင်းကင်က ကြယ်တွေကို ကြည့်ပြီး ခင်ဗျား ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ် ကောက်သလဲ”

“ဪ၊ မနက်ဖန် ရာသီဥတု ကောင်းမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ့ဗျာ”

“ခင်ဗျား မှားတယ်၊ ကျုပ်တို့တဲကို သူခိုးတွေ နိုး

www.burmeseclassic.com

သွားကြပြီဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဗျ”

၁၄၄။ ဒုံးပြဲကျန်ရစ်စွယ်

ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်ကို မြေမြှုပ်ရန်အတွက် နိဗ္ဗာန် ယာဉ်ပေါ် တင်လာသည်။ တစ်နေရာတွင် လမ်းပေါ် ၎င်းကျကျန် ရစ်သည်။ အရက်မူးနေသော ထရက်တာ မောင်းသမားက ၎င်းကို တက်ကြိတ်မိသည်။ ကြောက်လန့်ပြီး အလောင်းကို ချောင်းထဲသို့ ထရက်တာသမား ပစ်ချသည်။ ငါးခိုးမမ်းနေသော တံငါများက မျောလာသောလူကို နယ်ခြား မှတ်တိုင်တွင် ကြိုနှင့် ချည်ထား လိုက်ကြသည်။ နယ်ခြားစောင့်တပ်များက တရားမဝင် ကျူးကျော် သူကို စက်သေနတ်များဖြင့် ပစ်သည်။ နောက်မှ အမှားကိုဖြင်ပြီး ဒဏ်ရာရသူကို ဆေးရုံသို့ ပို့သည်။ ၂-နာရီခန့်ကြာပြီးနောက် ခွဲစိတ်ခန်းထဲမှ ဆရာဝန် ထွက်လာသည်။ နဖူးမှ ချွေးကို လက်ဖြင့် သုတ်ရင်း ပင်ပန်း၊ နွမ်းနယ်စွာ ပြောသည်။

“အသက်အန္တရာယ်ကို မစိုးရိမ်ရတော့ပါဘူး”

၁၄၅။ မပုံးပါနဲ့

ခွဲစိတ်ခန်းထဲတွင် ဖြစ်သည်။ လူနာက ဆရာဝန်ကို ပြောသည်။

“ဆရာ၊ မျက်နှာဖုံး ကို ချွတ်လိုက်ပါလား။ ဘာထူးမှာလဲ၊ ဆရာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျွန် တော် သိနေတာပဲဟာ”

၁၄၆။ ဂိတ်ပြာသန့်ပြီ

မိမိ၏ မိုက်မြစ်များ ကို ဝန်ချရန်အတွက် ခရစ်ယာန် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသို့ သူ့ခိုး ရောက်လာသည်။ သို့သော် လက်က အကျင့်ပါနေသဖြင့် ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီး၏ နာရီကို ၎င်း မသိအောင် အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။ အာပတ်ဖြေသည့် အခန်းထဲမှ နေ၍ ဘုန်းကြီးက မေးသည်။

“ကိုင်း ပြော၊ ဘာအပြစ်တွေ ကျူးလွန်မိခဲ့သလဲ ငါ့သား”

“သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ နာရီကို ကျွန်တော် ခိုးမိပါတယ်။ ဟာသာ လိုချင်မယ်ဆိုရင် အဲဒီနာရီကို ပြန်ပေး ချင်ပါတယ်”

“ဟာသာ မယူဘူး ငါ့သား။ ပိုင်ရှင်ရဲ့လက်ထဲသား ပြန်အပ်လိုက်ပါ”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“ဒါပေမယ့် သူက မယူချင်ဘူးလို့ ပြောနေပါတယ်”
“အဲဒါဆို ငါ့သားပဲ ယူထားပေါ့၊ ဒီအဖေက ဘာမှ လိပ်ပြာမသန့် မဖြစ်နဲ့”

၁၄၇။ ဝင်ခွင့်ရပြီ

မော်စကိုနိုင်ငံတော် တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ခွင့်အတွက် လျှောက်လွှာတင်ထားသူများအား တစ်ဦးချင်း လူတွေ့စစ်မေးခွဲပြု လုပ်နေသည်။ ဘာမေးခွန်းကိုမှ ကောင်းကောင်း မဖြေနိုင်သည်ကို တွေ့သဖြင့် ပါမောက္ခသည် ကျောင်းသားကို ပြောသည်။

“ကိုင်း၊ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဆရာ ရိုးရိုးလေး မေးမယ်၊ ဖြေတာမှန်ရင် ကျောင်းတက်ခွင့်ရပြီလို့ မှတ်လိုက် ပေတော့”

ကျောင်းသား ဝမ်းသာစွာ ခေါင်းညိတ်သည်။

“ဒီအခန်းထဲမှာ လျှပ်စစ်မီးသီး ဘယ်နှစ်လုံး ရှိသလဲ ကွယ့်”

မီးလုံးများကို အမြန်ဆုံး ရေတွက်ပြီး ကျောင်းသားက ချက်ချင်း အဖြေပေးသည်။

“ငါးလုံးပါ ခင်ဗျ”

မိမိ၏ ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ နောက်မီးသီးတစ်လုံးကို

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

ပါမောက္ခ ထုတ်လိုက်သည်။
ထို့နောက် ခပ်ပြုံးပြုံး ပြော
သည်။

“နောက်နှစ်
ကျရင် လာခဲ့ဦးပေါ့၊
ဟုတ်လား”

နောက်နှစ်သို့
ရောက်လာသည်။ စောစော

က ကျောင်းသားသည် မနှစ်က ပါမောက္ခနှင့်ပင် ပြန်ကြုံသည်။

“ဒီအခန်းထဲမှာ မီးသီး ဘယ်နှစ်လုံး ရှိသလဲကွယ့်”

“ခြောက်လုံးပါဆရာ” ကျောင်းသားက စိတ်ချ ယုံ
ကြည်စွာဖြေသည်။

ပါမောက္ခသည် မိမိ၏အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီအိတ်များကို ခါ
သည်။ ဘာမှ မရှိချေ။ ပါမောက္ခ ဘာမှ မပြောနိုင်ခင် ကျောင်းသား
က ကမန်းကတန်း ပြောသည်။

“ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းဝင်ခွင့် ပေးပါဆရာ၊
ကျွန်တော့်အဖြေ မှန်ပါတယ်”

ဤသို့ပြောပြီး မိမိ၏ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ မီးသီးတစ်လုံး
ကို ကျောင်းသား ထုတ်လိုက်လေသည်။

မောင်ကောင်းထိုက်

၁၄၈။ ဖြစ်တတ်ပါတယ်

မီးရထားဘူတာရုံကြီး။

ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် အရှိန်ရစပြုနေပြီ ဖြစ်သော ရထား၏ နောက်သို့ လူနှစ်ယောက် ပြေးလိုက်နေသည်။ တစ်ယောက်၏လက်ထဲတွင် သေတ္တာတစ်လုံး ပါသည်။ ပထမလူ ရထားကို မှီလာပြီး နောက်ဆုံးတွဲပေါ် တက်လိုက်သည်။ ဒုတိယလူမူ ပြေးရင်း ခလုတ်တိုက်ပြီး လဲကျသွားသည်။ ဖြတ်သွားသူတစ်ဦး လဲကျသူ အနားရောက်လာသည်။ လဲကျသူ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်နေသည်ကို တွေ့ရာ ၎င်းက မေးသည်။

“ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ ရယ်တာလဲ”

“ရထားပေါ်တက်သွားတဲ့ သူငယ်ချင်းက ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့တဲ့လူလေ”

၁၄၉။ စာတိုပုံ

ရေချိုးခန်းကို အလုံပိတ်ပြီး ယောက်ျားဖြစ်သူ ဓာတ်ပုံကူးနေသည်။ မိန်းမက အပြင်မှနေ၍ အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ဝေဖန်ချက်ပေးသည်။

“ဟင်း။ အမှောင်ထဲ ကူးရတယ် ဆိုကတည်းက

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

ဘာပုံတွေ ဖြစ်မလဲ ဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့ ရပါတယ်တော်”

၁၅၀။ ခင်သွားကြပြီ

“ငါ့ရဲ့အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း နောက်ကို ငါ့မိန်းမ လိုက်ပြေးသွားတယ်”

“ငါ သိရသလောက် ကောင်းထိုက်ဟာ မင်းရဲ့သူငယ်ချင်း စာရင်းဝင် မဟုတ်ပါဘူး”

“အေး။ အခု သူ ငါ့အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း ဖြစ်သွားပြီ”

၁၅၁။ ညတိမ်ထားမိပါ

“ရှင်ကို ကျွန်မ လက်ထပ်လိုက်တုန်းက ကျွန်မ အင်မတန် မိုက်မဲခဲ့တာပါကလား”

“ဟုတ်လား။ အဲဒီတုန်းက မင်းအပေါ် ငါ အရှူးအမှူး ဖြစ်နေတော့ အဲဒါကို သတိမထားလိုက်မိဘူးကွာ”

မောင်ကောင်းထိုက်

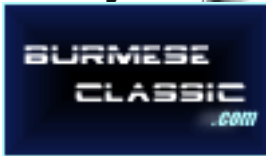
၁၅၅။ မြတ်တယ်

ဖဲကစားရာမှ ညအချိန် အိပ်ပြန်ရောက်လာသော ယောက်ျားက မိန်းမကို ပြောသည်။

“ဒီနေ့ ငါတော်တော်လေး ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမယ်၊ မင်းဝယ်ပေးတဲ့ ၂၀၀-တန် ဂျာကင်ကို ဖဲပိုင်းမှာ ငါ ခြောက်ရာနဲ့ ရောင်းလိုက်တယ်”

“ဘယ်မှာလဲ အဲဒီလိုအံ”

“တစ်ပြားမကျန် ရှုံးသွားတယ်”

၁၅၆။ တောင်းသောက်မလို့

ရုံးအဆောက်အဦ၏ ဆေးလိပ်သောက်ရန်အတွက် သတ်မှတ်ထားသော နေရာတွင် ကိုဘမောင် ရပ်နေသည်။ ရုံးသားတစ်ဦး ရောက်လာပြီး ၎င်းကို နှုတ်ဆက်ကာ မေးသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ဆေးလိပ်မသောက်တာလဲ”

“အခုပဲ တစ်လိပ်သောက်ပြီးပြီ၊ မသောက်တော့ဘူး”

“အင်း၊ အဲဒါဆို ကိုယ့်ဆေးလိပ် ကိုယ် ထုတ်သောက်ရတော့မှာပေါ့”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၁၅၇။ စိတ်ပျက်ခြင်း

ပွဲကြည့်ပရိသတ် နှစ်ဦး စကား ပြောနေကြသည်။

“ဒီနေ့ ပြဇာတ် လာကြည့်ရတာ အင်မတန် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းတယ်၊ ကျွန်မရဲ့ ထိုင်ခုံကနေ ဘာမှ မမြင်ရဘူး၊ ဘာမှလည်း မကြားရဘူး”

“ရှင်က တော်သေးတာပေါ့၊ ကျွန်မက အကုန်လုံး မြင်ရ ကြားရတယ်ရှင်”

၁၅၈။ ကျွန်မပါပဲ

ဓာတ်လှေခါးတွင် လိုက်ပါလာရင်း အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ရုတ်တရက် မီးဖွားရန် ဖြစ်လာသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဓာတ်လှေခါးထဲ လိုက်ပါလာသော ဆရာဝန်က အမျိုးသမီးကို အကူအညီ ပေးသည်။ နှုတ်မှလည်း ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးကို နှစ်သိမ့်သည်။

“ကျွန်တော် ကူပေးမယ်၊ ဘာမှ စိတ်ပူနဲ့၊ ဒါ

မောင်ကောင်းထိုက်

ဘာဟုတ်သေးလဲ၊ မနှစ်ကံဆိုရင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဘတ်စ်ကား၊ စောင့်နေရင်း ဘတ်စ်ကား မှတ်တိုင်မှာပဲ မီးဖွားတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော် ကြားဖူးတယ်”

“ဒေါက်တာ အဲဒါ ကျွန်မပါပဲ”

၁၅၆။ မှတ်ကရာ

“အချစ်ရေ မင်းလားကွ ဟေ”ဟု ယောက်ျားက တယ်လီဖုန်းထဲမှ မေးသည်။

“ဟင့်အင်။ ကျွန်မ”ဟု မိန်းမက ဖြေသည်။

၁၅၇။ ဝမ်းမနည်းပါဘူး

လင်မယားချင်း စကားများကြသည်၊ မိန်းမက ပြောသည်။

“ကျွန်မ တခြား ယောက်ျားဆီ ထွက်သွားရင် ရှင် ဝမ်းနည်းနေရလိမ့်မယ်နော်”

“ရယ်စရာ မပြောနဲ့၊ တခြားယောက်ျားအတွက် ငါက ဘာလို့ ဝမ်းနည်းရမှာလဲ”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၁၅၈။ သွားဆရာဝန်

မိမိလက်ညှိုးကို ဆေးပလာစတာ ကပ်ရင်း အခန်းထဲမှ ထွက်လာသော သွားကုဆရာဝန်က လူနာ ချာတီတ်၏ အမေကို ပြောသည်။

“အမကြီးရဲ့

သားကို အခုပဲ သွားဖာထေးပေးလိုက်တယ်။ အနည်းဆုံး နောက်တစ်နာရီခွဲအတွင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မကိုက်ပါစေနဲ့”

၁၅၉။ ဘယ်သူ့ရုံးလဲ

ဆရာဝန်က မိမိ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကို ပြောပြနေသည်။

“ဒီနေ့ မနက်သုံးနာရီတိတိမှာ အိမ်မှာ တယ်လီဖုန်းသံ မြည်လာတယ်။ ကျွန်တော် ကောက်ကိုင်လိုက်တော့ တစ်ဖက် ယောက်ျားသံက ပြောတယ်။ ကျွန်တော် မလာရင် သူ သေရပါလိမ့်မယ်တဲ့၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်က သူ့ရဲ့လိပ်စာ ကို မေးတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကျွန်တော့်မိန်းမ နီးလာပြီး

ပြောတယ်။ သူ့ကို ဆက်တာ ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်တဲ့ဗျာ”

၁၆၀။ ဖြစ်ဦးမှာ မိုးတယ်

အရေးပေါ်ကားဖြင့် ရောက်လာသောလူနာ၏ အကျိုးတွင် တွယ်အပ်နှင့် ချိတ်ထားသော ဓာတစ်ရွက်ကို တွေ့သည်နှင့် ဆရာဝန်က ဖတ်သည်။

“ဒေါက်တာ၊ ဒါဟာ ငတ်ရှူးနာ(Epilepsy)ပါ။ အူအတက်ပေါက်(Appendicitis) မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့ အူအတက်ကို ဖြတ်တာ သုံးခါရှိပါပြီ”

၁၆၁။ ယဉ်ကျေးစွာ သတိပေးခြင်း

အဝေးပြေး ကားလမ်းမကြီးပေါ်က ဆိုင်းဘုတ်။
“အကယ်၍ တစ်နာရီ မိုင်ခြောက်ဆယ်နှုန်းဖြင့် သင် မောင်းမည်ဆိုလျှင် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျဉ်းထောင်နှင့် သင် မိတ်ဆွေ ဖြစ်ခွင့် ရပါလိမ့်မည်”

“အကယ်၍ တစ်နာရီ မိုင် ရှစ်ဆယ်နှုန်းဖြင့် မောင်းမည်ဆိုပါလျှင် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည့် ကျွန်ုပ်

တို့၏ ဆေးရုံနှင့် သင် မိတ်ဆွေဖြစ်ခွင့် ရပါလိမ့်မည်”

“အကယ်၍ တစ်နာရီ မိုင်တစ်ရာ နှုန်းဖြင့် မောင်းမည် ဆိုပါလျှင် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဖော်ရွှေဆုံးဖြစ်သည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ချိုင်းနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ခွင့် ရပါလိမ့်မည်”

၁၆၂။ ဘာကို ကူညီစာလဲ

“ရေဒီယိုမှ ကြားလိုက်ရသော သတင်းကြေငြာချက်”
“ယာဉ်တိုက်မှုကြောင့် ခရီးသည် နှစ်ဦး ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားပါသည်။ လေးဦးကို ဆရာဝန်များ ကူညီနေကြပါသည်”

၁၆၃။ ကံကောင်းစာယ်

နဖူးပေါ်တွင် အနီရောင်အစင်းဖြင့် ယောက်ျားဖြစ်သူ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာရာ မိန်းမက မျက်နှာကို တင်းတင်းထားပြီး မေး

www.burmeseclassic.com

သည်။

“ဘယ်ကောင်မက ရှင့်ကို ချစ်တံဆိပ် ခပ်နိပ်လိုက် တာလဲ၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း”

“ဟေ့ ဟေ့၊ မင်း အရင်စလို မစွပ်စွဲစမ်းနဲ့၊ ဒါ နှုတ်ခမ်းနီဆိုးဆေး၊ မဟုတ်ဘူး။ သွေးစက်တွေပါကွ၊ အိမ် အပြန်လမ်းမှာ ကားချင်းတိုက်မိတယ်၊ ကားလက်ကိုင်နဲ့ နဖူး ဆောင့်မိပြီး သွေးထွက်သွားတယ်”

“ဟင်။ ဒီအတိုင်းမှန်ရင် ရှင် ကံကောင်းတယ် မှတ်”

၁၆၄။ မကျေနပ်ချင်ဘူး

ခွဲစိတ်မှု ပြီးသွားသည်။ လူနာက မေးသည်။
“လေယာဉ်ပျက်ကျပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော့ခေါင်း ကို ပြန်ချုပ်ပေးတာ ဒေါက်တာလားဟင်”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်ပဲ၊ ဘာလဲ ချုပ်ထားတာ ကို မကြိုက်လို့လား”

“ချုပ်ရိုး အင်မတန် ခိုင်ပါတယ်၊ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခေါင်းက ကျွန်တော့ခေါင်း မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျ”

၁၆၅။ ဒါတို့ဆုံးသတင်း

ခေါင်းကို ယမ်းကာ -
အယ်ဒီတာချုပ်က သတင်း ထောက်ကို အော်ပြောသည်။
“မဖြစ်ဘူး။
မဖြစ်ဘူး။ ခင်ဗျား
ရေးလာတဲ့ သတင်း က ရှည်လွန်းတယ်၊ မလိုအပ်တဲ့ အသေးစိတ်တွေကို ဖယ်ပြီး အသစ် ပြန်ရေး လာခဲ့”

နောက်နာရီဝက် အကြာတွင် အသစ် ပြန်ရေးသော သတင်းကို သတင်းထောက် လာပြသည်။

“မစ္စတာစမစ်သည် တစ်နာရီလျှင် မိုင်တစ်ရာနှုန်း ဖြင့် မောင်းခဲ့သည်။ မနက်ဖြန် ၁၅:၀၀ နာရီတွင် အသုဘ ချမည်”

၁၆၆။ ဂျပန်စကား

သားဖြစ်သူ၏ နေထိုင်ပြုမူပုံနှင့် ပတ်သက်၍ မိန်းမက ယောက်ျားကို ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

“ရှင်သားဟာ တစ်နေ့တခြား ပိုဆိုးလာတယ်နော်၊ ကလေးကချေတွေ့၊ လူမိုက်တွေ့ရဲ့ စကားကို အဟုတ်မှတ် ပြီး နားထောင်နေတယ်။ ကျွန်မ ရှင့်ကို တောင်ပန်ပါရစေ၊ သူနဲ့ စကား ပြောကြည့်ပါဦး”

၁၆၇။ ဒါပေမေတနာ

“ငါဘာလုပ်ရမလဲတောင် မသိတော့ဘူး။ မိန်းမ ယူဖို့ စိတ်ကူးတိုင်း ငါ ယူမယ့် အမျိုးသမီးကို အမေက မကြိုက်ဘူးတဲ့”

“လွယ်လွယ်လေးပဲ၊ မင်းအမေနဲ့ တူတဲ့ အမျိုးသမီးကို ရှာပေါ့”

“ရှာတာ တွေ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဖေက အကြီး အကျယ် ကန့်ကွက်တယ်”

၁၆၈။ ဆိုင်ပွင့်ချိန်

မော်စကို၊ မြို့နယ် စုံစမ်းရေးရုံးတွင် တယ်လီဖုံးသံ မြည် လာသည်။ တစ်ဖက်မှ ယောက်ျားသံက ပြောသည်။

“ဂေါ်ကီလမ်းက အရက်ဆိုင် ဘယ်အချိန် ဖွင့်မလဲ ခင်ဗျ”

“မနက် ရှစ်နာရီပါ”
မနက် သုံးနာရီ တွင် တယ်လီဖုံးသံ မြည်လာ ပြန်သည်။ လျှာလေး အာ လေး အနည်းငယ်ဖြစ်နေသံ ဖြင့် တစ်ဖက်က မေးသည်။
“ဂေါ်ကီလမ်းက အရက်ဆိုင် ဘယ်အချိန် ဖွင့်မလဲ”

“မနက် ရှစ်နာရီ”
မနက် ၆-နာရီတွင် တယ်လီဖုံးသံ မြည်လာပြန်သည်။ တစ်ဖက်မှ စကားကို ကြိုးစားပြောရုံဖြင့် မေးသည်။
“ဂေါ်ကီလမ်းက အရက်ဆိုင် ဘယ်အချိန် ဖွင့်မလဲ ဟင်”
“မနက်ရှစ်နာရီ၊ ဒီမှာ၊ ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ ဒီမေးခွန်းကို ခဏခဏ မေးနေရတာလဲ၊ ဘာလဲ၊ သောက်စရာ မရှိလို့လား”
“ရှိ၊ ရှိပါတယ်”
“ဒါဖြင့်ရင် မြည်းစရာ မရှိလို့လား”
“ရှိ၊ ရှိပါတယ်”
“အဲဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ ခဏခဏ ဆက်နေရတာလဲ”
“ကျွန်တော် ဆိုင်ထဲက ထွက်ချင်လို့ပါ”

www.burmeseclassic.com

၁၆၅။ နည်းနည်းပေး ပြင်လိုက်ပါ

လူငယ်ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာက ဝါရင့်ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ အား မိမိ၏ ဇာတ်ညွှန်းကို ဖတ်ပြီး ထင်မြင်ချက် ပေးပါရန် မေတ္တာ ရပ်သည်။ ဝါရင့်ဆရာက လူငယ်၏ စာမူကို ဖတ်ပြီး ပြောသည်။

“အင်း၊ မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နည်းနည်းလေး ပြင်လိုက်ရင် ကောင်းမလားပဲ”

“ဘယ်နေရာမှာလဲဆရာ၊ ပြောပါ။ အားမနာပါနဲ့ ဆရာ”

“ဇာတ်သိမ်းခန်းမှာပါ။ ခင်ဗျားက အဓိကဇာတ်ကောင် ကို အဆိပ်ကျွေးပြီး သတ်ထားတယ်။ ကျွန်တော်သာဆိုရင် သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်မယ်”

“ဘာကြောင့်လဲဆရာ”

“ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေ နိုးသွားအောင်လို့ပေါ့”

၁၇၀။ ပန်းချီပြပွဲ

ပန်းချီဆရာနှင့် ၎င်း၏မိတ်ဆွေတို့ စကားပြောနေကြသည်။ ပန်းချီဆရာက မေးသည်။

“ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ပန်းချီပြပွဲကို ကြိုက်ရဲ့လား”

“တကယ်တမ်း ပြောရရင် ပန်းချီကား တစ်ကားကိုပဲ

ကြည့်လို့ ရခဲ့တယ်။ အဲဒါ က ခင်ဗျား ဆွဲတဲ့ကား ပဲ”

“ဟုတ်လား၊ ဘာလဲ၊ တခြားပန်းချီ ဆရာတွေ ရေးတဲ့ ကားတွေကို မကြိုက်ဘူးလား” ကျေ နပ်သံဖြင့် ပန်းချီဆရာ က ပြန်မေးသည်။

“မကြိုက်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီပန်းချီကားတွေ ရှေ့မှာ လူတွေ အများကြီး ရပ်နေတော့ ကျွန်တော် အနား ကပ်လို့တောင် မရဘူးလေ”

၁၇၁။ ဒါပေးခြေဖျာ

ညွှန်ခံပွဲတစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။

မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးစိတ် ဝင်နေသော အရာရှိကြီး တစ်ယောက်က တစ်ရှိန်ထိုး နှာမည်ရလာသည့် လူငယ်စာရေးဆရာ ကို ပြောသည်။

“ကျွန်တော် သိရသလောက် ခင်ဗျားရဲ့ အဖေမှာ ဖိနပ်ချုပ်တဲ့လူဆို”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒါဆို ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ အဖေ့ပြေ ဉာဏ် လိုက် မနင်းသလဲ”

“သားသမီးတွေဟာ မိဘတွေ ခင်းထားတဲ့ လမ်း၊ အတိုင်း အမြဲတမ်း လိုက်လျှောက်လေ့ မရှိပါဘူး။ ဥပမာ လူကြီးမင်းကိုပဲ ကြည့်၊ လူကြီးမင်းရဲ့ ဖခင်ဟာ လူကြီးလူကောင်း ဖြစ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

၁၇၂။ သွားတွေသွားမယ်

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် စကား ပြောနေကြသည်။

“အိုင်တို့နှစ်ယောက် ဒီနေ့ ရုပ်ရှင် သွားကြည့်ကြရအောင်နော်”

“သွားတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဟာသကားတွေ မကြည့်ချင်ဘူး။ ယူ သိတဲ့အတိုင်း လွန်ခဲ့တဲ့ အပတ်ကပဲ အိုင် ယောက်ျား ဆုံးသွားတာ မဟုတ်လား”

၁၇၃။ နှုတ်ပန်းတုံး

ဒါရိုက်တာက ဇာတ်ညွှန်းရေး ဆရာကို ပြောသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ဇာတ်ညွှန်းကို ကျွန်တော် ကြိုက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်နုလပ်န်းတုံးမဆို နားလည်နိုင်အောင် တချို့ ဒိုင်ယာလော့ခ်တွေကို ပြင်စေချင်တယ်”

“အိုကေလေ၊ ကိုင်။

ဘယ်နေရာတွေမှာ ခင်ဗျား နားမလည်ဘူးလဲ ပြော”

၁၇၄။ သွားပုပ်လေလွင့်

မော်စကိုမြို့တော်ဝန်ကို နိုင်ငံခြား သတင်းထောက်က မေးသည်။

“လူကြီးမင်း အုပ်ချုပ်တဲ့မြို့မှာ အိုးအိမ်ပြဿနာ အင်မတန် ကြီးမားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား”

“လုံးဝ မဟုတ်ဘူး။ အိုးအိမ် ပြဿနာ ကြီးမားတယ်ဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ ဘယ်မှာမှ နေရာ မရှိတဲ့လူတွေက ထုတ်လွှင့်တဲ့ သွားပုပ်လေလွင့် စကားတွေပါ”

B)

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

၁၇၅။ အာဂဒါစိုး

ကျောင်းသားတစ်ယောက် ကျောင်းအုပ်ကြီး့ဆံ့ ရောက်လာသည်။

“ဆရာကြီး။ ကျွန်တော့အဖွားရဲ့ အသုဘကို လိုက်ဖို့ ဖို့ မနက်ဖန် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပေးပါ”

“မင်းအဖွား သေတာ ခဏခဏပါလား။ အခု ဘယ်နှစ်ယောက်မြောက်လဲ”

“မတတ်နိုင်ဘူး ဆရာကြီး။ ကျွန်တော့အဖိုးမှာ မိန်းမ ၈-ယောက်ရှိတယ်”

၁၇၆။ စာစာမ်းပတ်သည့် ကိုချူချူ

သုတေသန ဆွေးနွေးပွဲသို့ တက်ရောက်လာသော ကိုချူချူက မိမိ ဖတ်ကြားမည့် စာစာမ်း၏ အဓိက ဦးတည်ချက်ကို ဤသို့ ကြေညာသည်။

“အဖြူရောင် ကျီးကန်းတစ်ကောင်ကို ထောက်ပြပြီး အမည်းရောင် ကျီးကန်း လုံးဝ မရှိဘူးဆိုတာကို သက်သေ ထုဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

၁၇၇။ ဒါဖြေပေါ်ပြီ

အဖြူရောင် ကြွက်များနှင့် မီးခိုးရောင်ကြွက်များကို သိပ္ပံပညာရှင်တို့ လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြသည်။ ကြွက်ဖြူများအတွက် အကောင်းဆုံး အခြေအနေများကို ဖန်တီးပေးထားသည်။ မီးခိုးရောင်ကြွက်များမူ အဆိုးဆုံး အခြေအနေများတွင် နေကြရသည်။

ကြွက်နှစ်မျိုး၏ တုန်ပြန်မှုကိုပညာရှင်များ ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်ကြသည်။ ရက်များ မကြာမီ ကြွက်ဖြူတွေ တစ်ကောင်ပြီး တစ်ကောင် နှလုံးရောဂါနှင့် သေကုန်ကြသည်။ မီးခိုးရောင် ကြွက်တွေ သေတော့ သေသည်။ သို့သော် ကြွက်ဖြူတွေလောက် မများ။ သည်ကြားထဲ ဖိုးသက်ရှည်၊ ဖွားသက်ရှည် ကြွက်များပင် ပေါ်လာသည်။ ပညာရှင်များ မည်သို့မှ နားမလည်နိုင်ကြ။ တွေးဆချက် အမျိုးမျိုး ထုတ်ကြသည်။ ပြဿနာ၏ အဖြေကို ကြိုးစားရှာဖွေသည့် မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ယူစာတမ်း၊ ပါရဂူဘွဲ့ယူ စာတမ်းများပင် ဖော်လာသည်။ ဆွေးနွေးပွဲများ၊ နီးနှောဖလှယ်ပွဲများ၌ ယင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အပြန်အလှန် ငြင်းခုံကြသည်။

မမျှော်လင့်လော နေ့တစ်နေ့တွင် ပင်စင်သွားမည့် ညကောင့်

မောင်ကောင်းထိုက်

အဘိုးကြီးက ပြဿနာ၏ အဖြေကို ရုတ်တရက် ဖွင့်ချလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့တစ်တွေ ခေါင်းရှုပ် မခံကြပါနဲ့တော့၊

ကြွက်ဖြူတွေကို ကျုပ် နေ့တိုင်း ကြမ်းအောက်ကနေ

ကြောင်ကို ပြတယ်၊ ဒါကြောင့် သေကုန်ကြတာမျိုး ဒါပဲ”

သို့ဖြင့် သိပ္ပံပဟေဠိတစ်ခုကို ဖြေရှင်းပြီးသား ဖြစ်သွား

တော့သည်။

၁၇၈။ သတိမထားမိဘူး

ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်ရှိလာသော မြို့ပေါ်မှ လူကြီးက နွား
ကျောင်းသားကို မေးသည်။

“ဟိုအနားမှာ မြက်စားနေတဲ့ နွားသားလေး အသက်
ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

“၂-နှစ်သားပါ”

“တိရစ္ဆာန်ရဲ့အသက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အကဲဖြတ်
သလဲ”

“ချိုအရပါ”

“အင်း၊ ဟုတ်သားပဲ၊ ဒီကောင်မှာ ချိုနှစ်ချောင်း
ရှိတယ်ဆိုတာ ရုတ်တရက် သတိမထားလိုက်မိဘူး”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၁၇၉။ အခွင့်ကောင်း

မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်
ဆိုကြသည်။

“မနေ့က ဆရာဝန်
ဆီ ရောက်ခဲ့တယ်၊ သူ့
အဆိုအရ ကျွန်တော်ဟာ
မကြာခင်မှာ မှတ်ဉာဏ်
အား နည်း လာ တာ

ကြောင့် သတိလုံးလုံး မေ့ဖို့ရှိတယ်တဲ့ဗျာ”

“ဟုတ်လား၊ ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်
ကို ငွေတစ်သောင်း ချေးပါလားဗျဟင်”

၁၈၀။ စိတ်ဝင်စားလို့ပါ

“သီချင်းကြီး၊ သီချင်းခန့်ဆိုတီး ပြိုင်ပွဲတွေကို ခင်ဗျား
ဘာဖြစ်လို့ ခဏခဏ သွားနေတာလဲ၊ ခင်ဗျား နားလည်
မလည်ဘူး၊ ခံလည်း မခံစားတတ်ဘူး မဟုတ်လား”

“ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်လိုပဲ ဘာမှ နားမလည်တဲ့
ကျန်ပရိသတ်တွေကို အကဲခတ်ရတာ သိပ်စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းတယ်ဗျ”

၁၈၁။ လုပ်နေကျ

ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးဘမောင် မနက် ရှစ်နာရီတိတိတွင် အိပ်ရာမှ ထသည်။ မိန်းမပြင်ပေးထားသော မုန့်ဟင်းခါးကို စားသည်။ ကော်ဖီတစ်ခွက် သောက်သည်။ ထို့နောက် ကနေထုတ်သတင်းစာကို ကောက်ယူပြီး စိမ်ပြေနပြေ ဖတ်သည်။ နောက်တစ်နာရီ ကြာသောအခါ မိန်းမက မေးသည်။

“မောင်၊ ဒီနေ့ ရုံးမသွားဘူးလား”

ဦးဘမောင် ကမန်းကတန်း ထပြီ ပြောသည်။

“သေလိုက်ပါတော့၊ ငါက ရုံးရောက်နေပြီ မှတ်လို့”

၁၈၂။ မနက်ဖြန်

“ကျွန်တော့အလုပ်မျိုး လုပ်တဲ့လူဟာ မနက်ဖန်ဘာဖြစ်မလဲဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မသိဘူး”

“ဘာလဲ၊ ခင်ဗျား မိုင်းခွင်းသမားလား”

“ဟင့်အင်း၊ မိုးလေဝသသမား”

၁၈၃။ အနုပညာချင်း မထူပါ

တစ်နေ့တွင် အိုင်စတိုင်းက ချာလီချာပလင်ကို ပြောသည်။

“လူ့စရိုက်ကို ပေါ်လွင်အောင် ဖော်ဆောင်နိုင်တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အနုပညာကို ကျွန်တော် အံ့ဩလို့ မဆုံးနိုင်ဘူး။ လူတိုင်းက ခင်ဗျားကို ချီးကျူးတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အားလုံးက နားလည်ကြလို့ပဲ”

ချာလီချာပလင် ပြန်ပြောသည်။

“ဆရာကြီးရဲ့ အနုပညာက ပိုလို့တောင် အံ့ဩဖို့ ကောင်းပါတယ်၊ ဘယ်သူမှ ဆရာကြီးကို နားမလည်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အားလုံးကပဲ ဆရာကြီးကို ချီးကျူးကြတယ်”

၁၈၄။ မမှန်ဘူး

“ပါမောက္ခကြီးခင်ဗျား၊ ဇနီးသည်ကို ပါမောက္ခကြီး ရိုက်နှက်တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား”

“မှားတယ်၊ ကျုပ် ပါမောက္ခ မဟုတ်ဘူး”

www.burmeseclassic.com

၁၈၅။ ခြားနားချက်

မော်စကို ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ဦးကို မေးသည်။

“ပါမောက္ခချုပ်၊ ကျောင်းသားနဲ့ ရထား ဘာခြားနား
သလဲ”

“ကျောင်းသားနဲ့ ပါမောက္ခချုပ်အကြားမှာ ဘာ
ခြားနားချက်မှ မရှိဘူး။ အဲ ရထားအောက်တော့ မရောက်
ဖူးဘူး”

၁၈၆။ ပထမဦးဆုံးသော ယောက်ျား

ဘောဂဗေဒဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ လူတွေ့ စစ်မေးပွဲ ပြုလုပ်
နေသည်။ ရုပ်ချောချော ကျောင်းသူက စီးပွားရေးပညာရှင်
အဖမ်စမစ်အကြောင်းကို ပြောပြနေသည်။ ဤသို့ ပြောပြရာတွင်
စမစ်၏ ရှေ့က အမည်ကို တစ်ခါမှ မဖော်ပြချေ။ သို့နှင့် ဆရာက
ကျောင်းသူကို မေးသည်။

“စမစ်ရဲ့ရှေ့မှာ သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်နာမည် ရှိသေးတယ်၊
ပြောပြစမ်းပါ”

ကျောင်းသူထံမှ မည်သည့်အဖြေမှ မကြားရချေ။ သို့နှင့်
ဆရာက ထောက်ပေးသည်။

“စိတ်ကို အေးအေးဆေးဆေးလေးထား၊ ပထမဆုံး

ယောက်ျားရဲ့နာမည်
ဘယ်လို ခေါ်သလဲ
ဆိုတာ ပြန်စဉ်းစား
လိုက်စမ်းပါ”

ကျောင်းသူ၏ မျက်
နှာတွင် ရှက်သွေးဖြာသွား
သည်။ ထို့နောက် တိုးတိုး
လေး ဖြေသည်။

“ချာလီပါ”

၁၈၇။ စကားပြောမိကြခြင်း

“ဒီမှာခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ရုပ်ရှင်လိုက်ကြည့်ပါလား
ဟင်”

“မကြည့်ချင်ပါဘူးရှင်”

“တွေ့တဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းကို ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့
ခေါ်တတ်တဲ့ ယောက်ျားလို့ မထင်ပါနဲ့ဗျာ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျွန်မလည်း ယောက်ျားတိုင်းကို
ငြင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး”

www.burmeseclassic.com

၁၈၈။ အရှူးကား

ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက် ထွက်လာပြီး ပြောသည်။

“ဒီဇာတ်ကားဟာ အရှူးကား။ အရှူးတွေပဲ ကြည့်မယ့် ကားလို့ ပက်ပက်စက်စက် ပြောလိုက်ကြတာ ဟင်။ ကျုပ် ကတော့ ကြိုက်တယ်ဗျ”

၁၈၉။ ကွန်ပျူတာခေတ်

အမေရိကန် ဧည့်သည်များ ရုရှားသို့ ရောက်လာပြီး အိမ်ရှင်တို့ကို မေးသည်။

“ရုရှားမှာ ကလေးတွေကို ဘယ်အရွယ်က စပြီး ကွန်ပျူတာ သုံးတတ်အောင် သင်သလဲ”

“ပထမတန်းက စပြီးတော့ပါ”

“ဟုတ်လား၊ အားကျစရာပဲ။ ကလေးတွေ ကွန်ပျူတာ အသုံးပြုပုံကို လိုက်ကြည့်လို့ ရမလား”

“ရပါတယ်၊ ရပါတယ်”

အမေရိကန်တို့ကို ပထမတန်းတစ်ခုသို့ ခေါ်လာသည်။ စာသင်ခန်းရှေ့ ခုံတန်းရှည်တွင် ကွန်ပျူတာ လေးလုံးကို ချထားသည်။ ဆရာမက ပြောသည်။

“အိပ်နဲ့နေတဲ့ ကွန်ပျူတာ တစ်လုံးကို ယူပြီး ပြတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ် သွားတင်လိုက်စမ်း”

ချာတိတ်လေး ကွန်ပျူတာကို အနိုင်နိုင် မပြီး ပြတင်းပေါက် ဘောင်ပေါ် တင်လိုက်သည်။ ဆရာမက မေးသည်။

“ကလေးတို့ရေ ခုံတန်းမှာ အခု ကွန်ပျူတာ ဘယ် နှစ်လုံး ကျန်သလဲကွယ်”

၁၉၀။ မိုက်မဲသူ

“ဟိုအနားက အရုပ်ဆိုးဆိုး မိန်းမဟာ ဘယ်သူလဲဗျ”

“ကျွန်တော့်မိန်းမ”

“ဟာ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အင်မတန် မိုက်မဲမိပါတယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မိုက်မဲမိတာက ကျွန်တော်ပါ”

မောင်ကောင်းထိုက်

၁၉၁။ အပြောမတော်တစ်ခွန်း

ဟောလီးဝုမှ နာမည်ကြီး ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကို ၎င်း၏ မိတ်ဆွေက မေးသည်။

“ယူအိမ်က ထမင်းချက် အမျိုးသမီးကို ယူ အလုပ် က ထုတ်လိုက်တယ်လို့ ကြားတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အချက် အပြုတ် မကောင်းလို့လား”

“အချက်အပြုတ် ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ အိုင်ဆီမှာ အလုပ်လုပ်နေတာ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ရှိပြီလို့ လူတကာကို လျှောက်ပြောတယ်လေ”

၁၉၂။ ဖွင့်ချိချက်

“စီးပွားရေးပညာရှင်ဆိုတာ မနေ့က သူ ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စ၊ ဒီနေ့ ဘာကြောင့် ဖြစ်မလာသလဲဆိုတာကို မနက်ဖန်ကျမှ သိတဲ့လူကို ခေါ်တယ်”

၁၉၃။ အကြံပေးပါရစေ

“ဘေးမှာ ထိုင်နေတဲ့ ချစ်သူကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ ဖက်ပြီး အခြားလက်တစ်ဖက်နဲ့ မော်တော်ကားကို ဘယ်တော့

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

မှ မမောင်းနဲ့၊ အမျိုး သမီးကို ပေးမောင်း ပါ၊ ဒါမှ လက်နှစ်ဖက် စလုံးနဲ့ သူ့ကို ဖက်လို့ ရမယ်”

၁၉၄။ ကြိုစဉ်းစား

“ဓာတ်ပုံကို ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး၊ ပုံထဲမှာ ကျွန်မဟာ မျောက်နဲ့ တူနေတယ်ရှင်”
“အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း ဘယ်လိုမှ မတတ် နိုင်ဘူး၊ ဓာတ်ပုံမရိုက်ခင်က ဒီလို ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား စဉ်းစားဖို့ ကောင်းတယ်”

၁၉၅။ ရှားရူး

ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်တွင် ဖြစ်သည်။
“ခေါင်းကို နည်းနည်း လှုပ်ခါပေးပါ၊ ကပ်ကျေး ကျ သွားလို့”

၁၉၆။ ဂျက်မဆေးရသေးဘူး

ဆံပင်ညှပ်ရန် ထိုင်ခုံပေါ် ဝင်ထိုင်သောလူက ဆံပင်ညှပ် ဆရာကို ပြောသည်။

“ဟေ့လူး၊ ခင်ဗျားလက်တွေ ညှစ်ပတ်လှချည်လား”

“ဒီနေ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ခေါင်းလျှော်မပေးရသေးလို့ပါ”

၁၉၇။ ညုအမြင်နဲ့သူ

ကုလားအုပ်က မြင်းကိုကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“တော်တော် ဖွံ့ဖြိုးမှု နှေးကွေးတဲ့ ကုလားအုပ်”

မြင်းက ကုလားအုပ်ကို ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“တော်တော်အရပ်ဆိုးတဲ့ မြင်း”

၁၉၈။ ဒါဟိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်

ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသော အမျိုးသမီးကြီးနှစ် ယောက် နှစ်အတန်ကြာ ကွဲကွာနေခဲ့ရာမှ ပြန်လည် တွေ့ဆုံကြ သည်။

“အင်း၊ တစ်ချိန်တစ်ခါတုန်းက တို့တစ်တွေ အထူး သဖြင့် အိုင်ပေါ့လေ၊ အင်မတန် ချောခဲ့ လှခဲ့ကြတာပါ ကလား”

“ဟုတ်တယ်၊ အခု တော့လည်း တို့တစ်တွေ အထူးသဖြင့် ယူပေါ့လေ၊ အသက်တွေ ထောက် လာတော့ အလှပါ ပျောက်သွားပါပကော”

၁၉၉။ ဂျမ္ဗူရီ

အထက်တန်းစား ‘လူမလိုင်’များ၏ စားသောက်ပွဲတွင် ကြားလိုက်ရသော စကား။

“ဖရဲသီးကို ဘာဖြစ်လို့ မသုံးဆောင်တာလဲရှင်”

“နားရွက်ပေလို့”

၂၀၀။ ဘယ်နေရာလဲ

“ခင်ဗျားမျက်နှာကို ကျွန်တော် တစ်နေရာရာမှာ မြင်ဖူးသလိုပဲ”

“အများကြီး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အဲဒီနေရာ ကို ခဏခဏ ရောက်တယ်”

မောင်ကောင်းထိုက်

၂၀၁။ သဲကန္တာရက ကြော်ငြာ

အာဖရိက သဲကန္တာရက ဓာတ်ဆီဆိုင်တစ်ခု ၊ ချိတ်ဆွဲထားသော ကြော်ငြာဆိုင်ဘုတ်။

“ဓာတ်ဆီတိုင်ကီနှင့် ရှိသမျှ ပုံးများထဲသို့ ဓာတ်ဆီအပြည့် ထည့်ပါ။ ရှေ့တွင် သင်တွေ့ရမည့် ဓာတ်ဆီဆိုင်သုံးခုသည် တံလျှပ်များ ဖြစ်သည်”

၂၀၂။ ကံမဆုံလို့

A ဘူတာမှ B ဘူတာသို့ ဦးတည်၍ ရထားတစ်စီး ခုတ်မောင်းလာသည်။ B ဘူတာမှ ရထားတစ်စီးကလည်း A ဘူတာသို့ ဦးတည်ပြီး မောင်းလာသည်။ ရထားသံလမ်းမှာ တစ်လမ်းတည်းဖြစ်သည်။ ရထားနှစ်စီး မတိုက်မိကြချေ။

“မေးခွန်း- ဘာကြောင့်လဲ”

“အဖြေ- ကံမဆုံလို့”

၂၀၃။ အပွယ်ပေး

စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်၏ ဆေးခန်းတွင် ဖြစ်သည်။

“ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မ တစ်ချိန်လုံး စိုးရိမ်စိတ် ဝင်နေတယ်ရှင်”

“ဘာကို စိုးရိမ်နေတာလဲ”

“ကျွန်မ အိပ်ခန်းထဲက အထွက်မှာ ကုတင်ပေါ်က ကလေး လိမ့်ကျရင် လိမ့်ကျသံကို ကျွန်မ မကြားရမှာကို စိုးရိမ်တာပါ”

“ဘာခက်လဲ၊ ကြမ်းပေါ်က ကော်ဇောကို ဖယ်လိုက်ပေါ့”

၂၀၄။ ဓမ်ပြီးတဲ့နေ့

၁၉၄၅-ခုနှစ်၊ မေလ ၉-ရက်နေ့။

ဖက်ဆစ်ဂျာမန်တို့၏ သံပန်းစခန်းကြီးတစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။

စခန်း၏မြင်ကွင်းသည် ယခင်ရက်များကအတိုင်း ဖြစ်သည်။

သံပန်းအနီး ကျောက်တုံးကြီးများကို မနိုင်တနိုင် သယ်နေ

ကြသည်။ အချို့က ဓာတ်ငွေ့ခန်းထဲဝင်ရန် တန်းဆီစောင့်နေကြ

သည်။ ရုတ်တရက် စခန်းရှေ့ ကွင်းပြင်တွင် သံပန်းအားလုံး စုဝေး

ကြရန် အမိန့်ပေးသံ ပေါ်ထွက်လာသည်။ သံပန်းတို့ကို ဂျာမန်

စစ်သားများ အတင်း တွန်းထိုးပြီး တန်းစီခိုင်းသည်။ စခန်းများ

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

ထွက်လာသည်။ ၎င်းစီးငါးသော ဖိနပ်သည် ပြောင်လက်နေသည်။ လက်တစ်ဖက်တွင် ကြာပွတ်ကို ကိုင်ထားသည်။ ဟိန္ဒူသော သုံးပန်းများရှေ့ ၎င်း ဖြတ်လျှောက်သည်။ ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အားလုံးကြားအောင် အော်ပြောလိုက်သည်။

“စစ်ကြီး ပြီးသွားပြီ၊ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင် ပါတယ်”

၂၀၅။ စောင့်ဆို စောင့်ပါမယ်

“ချာတိတ်၊ ဘာကိစ္စလာတာလဲ”

“အန်တီယောက်ျားရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို မေးခိုင်းလိုက်လို့ပါ”

“မင်းမိဘတွေကို ပြောလိုက်၊ ငါ့ ယောက်ျားရဲ့ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ လုံးဝ မကောင်းဘူး။ အချိန်မရွေး သေနိုင်တာပဲ ဆွေမျိုးတွေအားလုံး ဘယ်မှမသွားဘဲ စောင့် နေကြတယ်လို့”

“ကျွန်တော်ကော စောင့်ရမလား ခင်ဗျာ”

၂၀၆။ ကြွပါတော့

“ကိုင်း၊ သွားတော့မယ်၊ တစ်နေ့ကုန် ခင်ဗျားတို့

အိမ်မှာ ထိုင်နေမိ တယ်၊ ပြန်ချိန်တန် ပြီ၊ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့ရာ မလိုဘူး၊ ဒုက္ခမရှာပါနဲ့”

“ဒုက္ခမဟုတ် ပါဘူးဗျာ၊ သုခလို့ အောက်မေ့ပါတယ်”

၂၀၇။ ငယ်ပြန်

“မင်း ငါ့ကို ချစ်ရဲ့လား”

“ချစ်တယ်”

“ငါလည်း မင်းကို ချစ်တယ်”

“တကယ်လား”

“တကယ်ပါ၊ တို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ကြရင် ပကောင်း ဘူးလား”

“ရှင်ကလည်း ပြောတော့မယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်ကပဲ ကျွန်မတို့ရဲ့အိမ်ထောင်သက် နှစ် ၅၀-ပြည့် ရွှေရတုပွဲ ကျင်းပခဲ့တာ သတိရစမ်းပါဦး”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“ဟုတ်လား၊ တောက်၊ ဒီ ဦးနှောက်ကလည်း ကောင်းကို မကောင်းတော့ဘူး”

၂၀၈။ အိပ်မက်ဆိုး

“ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော် ညတိုင်း အိပ်မက်ဆိုးချည်း မက်နေတယ်၊ ရှိသမျှ အားနဲ့ တံခါးကို ကျွန်တော် တွန်းဖွင့် တယ်၊ ဒါပေမယ့် တံခါးက မပွင့်ဘူး”

“တံခါးမှာ တစ်ခုခုများ ရေးထားသလား”

“ရေးထားတယ်၊ ‘ဆွဲပါ’တဲ့”

၂၀၉။ အဖြေမှားပို့

ထောင်ဒဏ် ၁၅-ရက်ကျခံရန် ရောက်လာသော လူသစ် ကို ထောင်သားက မေးသည်။

“ခင်ဗျား ဘာအတွက်နဲ့ ကျတာလဲ”

“အကွရပဟေဠိ(Cross-word) ဖြေတာများလို့၊ ‘အကွရ ကိုးလုံးပါတဲ့ လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေးဂျာနယ်၏ အမည်’ ဆိုတဲ့ နေရာမှာ (Continent)လို့ ဖြည့်လိုက်မိတယ်”

“ဒါများ အဆန်းလုပ်လို့”

“Communistအမည်နဲ့ ဂျာနယ်တစ်ခု ရှိသေးသတဲ့လေ”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၂၁၀။ စားသောက်ဆိုင်ဟာသ

“ဟေ့ ဘွိုင်း၊ ဘေး စားပွဲက လူကြီးစားတဲ့ အစာ မျိုး ငါ စားချင်တယ်”

“ရပါတယ်၊ တယ် လီဖုံး၊ လာလို့ဆိုပြီး အခု သူ့ကို ကျွန်တော် ခေါ်လိုက် မယ်၊ ဆရာ လှုပ်ရှားပေ တော့”

“ဟေ့ဘွိုင်း၊ မင်းပေးတဲ့ သံပုရာရည်က အရောင် နောက်တောက်တောက် ဖြစ်နေပါလား”

“ဪ ဒါလား၊ ဖန်ခွက်က နည်းနည်း ညစ်ပေနေ လို့ပါ”

“ဘွိုင်း၊ ကျုပ်ရဲ့ ဟင်းချို ပန်းကန်ထဲမှာ ယင် တစ်ကောင် ကူးနေပါလား”

“သူ မကူးနိုင်ပါဘူး၊ ယင်ကောင်က အသေပါ”

www.burmeseclassic.com

“ခင်ဗျား အကြိုက် သောက်စရာ တစ်ခုခု ယူခဲ့
စမ်းပါ”

“ကျေးဇူးပဲဆရာ၊ ဆရာအတွက် ဘာယူခဲ့ရမလဲဟင်”

“ဘွဲ့ငါ၊ ခင်ဗျားတို့ အမဲကင်က မာလှချည်လား”

“ကျွန်တော် ကြက်သားကက်တလိပ်နဲ့ လဲပေးရမလား
ခင်ဗျာ”

“ဒါပေမယ့် အမဲကင်ကို ကျုပ် စ၊စားထားပြီပြီဗျ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ဆရာ၊ ကြက်သား ကက်တလိပ်က
လည်း ကိုက်ထားပြီးသားပါ”

အလွန် ဇီဝကြောင်သော မိန်းမကြီးတစ်ဦး စားသောက်
ဆိုင်တွင် ထိုင်ပြီး ယနေ့ ရနိုင်သော ဟင်းလျာစာရင်းကို လေ့လာ
နေသည်။ ဘာမှာရမလဲ ဆိုသည်ကို မည်သို့မှ မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ
ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် စားပွဲထိုးက ဆိုင်၏ စပါယ်ရှယ်
ဟင်းလျာဖြစ်သော ဒိန်ချဉ်ဖြန်းထားသည့် အမဲလျှာကို ယူရန်
အကြံပြုသည်။ မိန်းမကြီးက ပြောသည်။

“ဘာလဲ၊ သူများ ပါးစပ်ထဲရောက်ပြီးတဲ့ ဟာကို
ကျွန်မ ပါးစပ်ထဲ ထည့်မယ်လို့ ရှင် ထင်သလား”

စားပွဲထိုး အနည်း
ငယ် စဉ်းစားသည်။ ထို့
နောက် နောက်အကြိမ်တစ်ခု
ကို ပေးသည်။

“အဲဒါဆို ကြက်ဥ
ကြော် စားမလားဟင်”

“ဟေ့ ဘွဲ့ငါ၊

ကျုပ် သောက်တာ များသွားပြီထင်တယ်၊ အမူးပြေအောင်
တစ်ခုခု ယူခဲ့စမ်းပါ”

“ရပါတယ် ဆရာ၊ ရော့ ဘောက်ချာ”

“ခင်ဗျားတို့ ကြက်သားဟင်းက အရိုးနဲ့ အရေချည်း
ပါလားဗျ”

“ဘာလဲ၊ အမွှေးနဲ့ လိုချင်လို့လား ခင်ဗျာ”

လာနေကျဖောက်သည်ကို စားပွဲထိုးက မေးသည်။

“ဆရာ ထုံးစံအတိုင်း ဘီယာပဲလား”

“ဘီယာ မသောက်ဘူး၊ ဒီနေ့ ကျွန်တော် စက်သား

နဲ့ လာတာ၊ သံပုရာရည်ပဲ ပေးဗျာ”
ခဏကြာသော် စားပွဲထိုးသည် ဘီယာပုလင်းကို ကိုင်လျက်
ရောက်လာသည်။

“ဆရာ၊ ဘီယာ သောက်လို့ရပြီ၊ ဆရာ စက်ဘီး
လှူခိုးသွားပြီ”

(ဂျူးလူမျိုးတို့၏ စရိုက်လက္ခဏာနှင့် စိတ်နေစိတ်ထား
တို့ကို ဖော်ညွှန်းသည့် ဟာသတို့ကို ယခင်အုပ်များ၌
အလျှင်းသင့်သလို ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ယခု ဆိုဗီယက်ခေတ်
ဂျူးတို့၏ ခံစားချက်ကို ထင်ဟပ်သည့် ဟာသအချို့ကို
ဆက်လက် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။)

၂၁၁။ မျှော်မှန်းချက်

ပါတီဝင်ဖြစ်ရန် လျှောက်လွှာတင်လာသည့် ရာဘင်နီဗစ်ချ်
ကို ပါတီကော်မတီရုံးသို့ ဖိတ်ခေါ်ပြီး မေးသည်။

- “ခင်ဗျား အမေ ဘယ်သူလဲ”
- “ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆိုဗီယက် အမိနိုင်ငံတော်ပါ”
- “ခင်ဗျား အဖေကကော”
- “ကြီးမြတ်တဲ့ စတာလင်ပါ”
- “ခင်ဗျားရဲ့ အကြီးဆုံး မျှော်မှန်းချက်က ဘာလဲ”

“မိဘမဲ့ မြန်
မြန် ဖြစ်ချင်တယ်”

၂၁၂။ ကျေးဇူးရှင်

ပြည်သူပြည်သား
များ မည်သို့ နေထိုင်သည်ကို
သိလိုသဖြင့် ဆိုဗီယက်
ခေါင်းဆောင် ဘရက်လညက်
သည် အဝတ်အစားကို ခပ်ညှပ်ညှပ် ဝတ်ကာ ပြည်သူအကြားသို့
သွားသည်။ တစ်နေရာတွင် တန်ဖိုးကြီးငါးဥ (cavler) ကို ပေါင်မုန့်
နှင့် စားနေသော ချာတီတ်ကို တွေ့သည်နှင့် မေးသည်။

- “ချာတီတ်၊ မင်းအဖေ ဘယ်သူ့လဲ”
- “ကားသစ်စီးပြီး ရုံးကို ထွက်သွားတယ်”
- “မင်းအမေကော”
- “ကားဟောင်းနဲ့ ဈေးဝယ်ထွက်သွားတယ်”
- “အိမ်မှာ ဘယ်သူရှိလဲ”
- “အဖွားရှိတယ်၊ ရောင်စုံ ရုပ်ပြင်သံကြားစက်ကို ဖွင့်ပြီး
ကာတွန်း ကြည့်နေတယ်”
- “အေး၊ မှတ်ထား၊ ငါ့ကြောင့် မင်းတို့ အခုလို နေနိုင်

www.burmeseclassic.com

ကြတာကွ”

“ဖွားဖွား၊ မြန်မြန်လာ၊ အမေရိကားက ဦးလေးမိုရှေ ရောက်လာတယ်ခင်ဗျ”

၂၁၃။ နိုင်ငံရေးသက်ပြင်း

ရာဘင်နီဗစ်ချ်နှင့် ၎င်း၏ဇနီးတို့ ရထားတွဲပေါ် တက်လာ သည်။ ရာဘင်နီဗစ်ချ် ကျယ်လောင်စွာ သက်ပြင်းချသည်။ မိန်းမက အပြစ်တင်သည်။

“ရှင့်ကို ကျွန်မ ဘယ်နှစ်ခါ ပြောရမလဲ၊ လူတွေ ရှေ့မှာ နိုင်ငံရေးအကြောင်း မပြောပါနဲ့လို့”

၂၁၄။ စဉ်းစားရမယ့်ကိစ္စ

“မစ္စတာရာဘင်နီဗစ်ချ်၊ အနာဂတ် ကွန်မြူနစ် လူ့ အဖွဲ့အစည်းမှာ လူသားဟာ ဘယ်လိုပုံသဏ္ဍာန် ရှိမယ် ထင်သလဲဗျ”

“အနာဂတ် ကွန်မြူနစ် လူ့အဖွဲ့အစည်းက လူ့ရဲ့ လက်ဟာ သေးသေးလေး ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆို တော့ လက်နဲ့သူ ဘာမှ မလုပ်တော့ဘူး။ သူ့အတွက် စက် တွေက အလုပ်လုပ်ပေးမှာ ဖြစ်လို့ပါ။ သူ့ရဲ့ ခြွေထောက်တွေ

ကလည်း သေးသေး လေး ဖြစ်မယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ လမ်းမလျှောက် တော့ဘူး။ ကား၊ ရထား၊ သင်္ဘော ဒါမှမဟုတ် လေ ယာဉ်ပျံနဲ့ပဲ သူ သွား

မှာ ဖြစ်လို့ပါ။ သူ့ဆီမှာ ဝမ်းဗိုက်ကလည်း သေးသေးလေး ဖြစ်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ့ဟာ ဗီတာမင် အပြည့် ပါတဲ့ ဆေးလုံးလေးတွေကိုပဲ စားမှာ ဖြစ်လို့ပါ။ အဲ သူ့ရဲ့ ခေါင်းကတော့ အကြီးကြီး ဖြစ်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီဆေးလုံးတွေ ရအောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဆိုတာ အများကြီး၊ အများကြီး စဉ်းစားရမှာ ဖြစ်လို့ပါဗျ”

၂၁၅။ အကြောင်းနှစ်ခု

မော်စကို နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ဌာနစိတ်တွင် ရာဘင်နီဗစ်ချ် က အစွဲရေးသို့ အပြီးအပိုင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လိုသည့် အကြောင်း ရင်းနှစ်ခုကို တာဝန်ခံ အရာရှိအား ရှင်းပြနေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ပထမအကြောင်းက ကျွန်တော်ရဲ့ အိမ်နီးချင်းပဲ၊ သူ ကျွန်တော့ကို ပြောတယ်။ နေနှင့်ဦးပေါ့ကွာ၊ ဆိုဗီယက် အာဏာ ပျက်သုဉ်းတယ်ဆိုတာနဲ့ ပထမနေ့မှာကိုပဲ မင်းရဲ့ မျက်ခွက်ကို ခေးနဲ့ လှီးပစ်မယ်တဲ့”

“ဒါနဲ့များ၊ ခင်ဗျား၊ စိတ်ပူရသလား။ ဆိုဗီယက်အာဏာ ဘယ်တော့မှ ပျက်သုဉ်းမှာမှ မဟုတ်တာ”

“အဲဒါက ဒုတိယအကြောင်း.”

၂၁၆။ ဘာကြောင့်လဲ

ဆိုဗီယက်သင်္ဘောတစ်စီး ပင်လယ်ထဲနစ်မြုပ်ရာ သင်္ဘော ကပ္ပတိန်နှင့် သင်္ဘောသားတစ်စုလုံး လူသားစား အရိုင်းအစိုင်းများ နေထိုင်သည့်ကျွန်းပေါ် ရောက်သွားကြသည်။ ၎င်းတို့က ရောက်လာ သူများကို စားမည် လုပ်သည်။ ကပ္ပတိန်နှင့် သင်္ဘောသားများက ရာဘင်နီဗစ်ချ်ကို ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးချယ်ပြီး ဆွေးနွေးခိုင်း သည်။

“လူသားစားရဲဘော်တို့၊ တစ်ခု မေးပါရစေ၊ ခင်ဗျား တို့ဆီမှာ စုပေါင်းစနစ်(Collectivization)ကို အတင်း အကျပ် သွတ်သွင်းတာ ရှိခဲ့သလား”

“မရှိခဲ့ဘူး”

“ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်မှု (Personality Cult)ရော”

“မရှိခဲ့ဘူး”

“လီနင်ရဲ့ မွေးနေ့ပွဲ ကော ကျင်းပခဲ့ဖူး သလား”

“ဟင့်အင်း”

“ဂျူးတွေကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်တာကော ရှိခဲ့သလား”

“မရှိခဲ့ဘူး”

“အဲဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားတို့တစ်တွေ လူစိတ် ပျောက် ကုန်ရတာလဲဗျဟင်”

၂၁၇။ ဂျူဂျက်မိန်းမပွဲ

ဆိုဗီယက်ပါလီမန် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပသည့်နေ့တွင် ရာဘင်နီဗစ်ချ် မဲရုံသို့ ရောက်လာသည်။ မဲထည့်ရန် မဲပြားကို လက်ခံရယူသည်။ ထို့နောက် ဘာမှ မကြည့်ဘဲ မဲပုံးထဲသို့

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

မဲပြားကို ထည့်ရမည့်အစား တစ်ဦးတည်းသော ကိုယ်စားလှယ် လောင်း၏ အမည်ကို ဂရုတစိုက် ဖတ်သည်။

“ခင်ဗျား၊ ဘာလုပ်တာလဲ” မဲရုံတာဝန်ခံက ၎င်းကို အသံမာမာဖြင့် မေးသည်။

“ဘယ်သူ့ကို ကျွန်တော် မဲထည့်သလဲဆိုတာ သိချင်လို့ပါ”

“ဘာလဲ၊ လျှို့ဝှက် ရွေးကောက်ပွဲဆိုတာ ခင်ဗျား မသိဘူးလား”

၂၁၈။ ဂမ်းချင်း မတူပါ

“ဒီမှာ ရာဘင်နီဗစ်ချ်၊ ဆိုဗီယက်စနစ်ကို ခင်ဗျား မကြိုက်ဘူးလည်း ပြောတယ်၊ အဲဒါဆို ခင်ဗျားတို့ အစ္စရေးကို ခင်ဗျား အခုထိ ဘာလို့ မသွားသေးတာလဲ”

“ကျုပ်ကတော့ သွားမှာပါ၊ အေး။ ခင်ဗျားတို့သာ သွားချင်ရင် လေယာဉ်ကို အနကြမ်းပီးရမယ်မှတ်”

၂၁၉။ အကြောင်းရင်း

“ရာဘင်နီဗစ်ချ်၊ ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ ပါတီထဲ မဝင်တာလဲ”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

“ပါတီဝင်ဖိရင် ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော့်ကို ကွန်မြူနစ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ အမျိုးမျိုး ခိုင်းတော့မယ်၊ အဲ ဒါပေမယ့် ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ ကျုပ်ကို ဂျူးတစ်ယောက်လို့ပဲ ဆက်ဆံမှာ မဟုတ်လားဗျ၊ အဲဒါကြောင့် မဝင်တာ”

၂၂၀။ မြစ်ခိုင်တာဘဲ

အစ္စရေးသို့ ထွက်ခွါရန်အတွက် ရာဘင်နီဗစ်ချ် ထောက်ခံစာ လာတောင်းသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ အစ္စရေးကို သွားချင်ရတာလဲ”

“ဘိုးဘေးဘီဘင်တို့ရဲ့ မွေးရပ်မြေက ခေါ်နေလို့ပါ”

“ခင်ဗျားရဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ ဘယ်မှာ နေကြလဲ”

“ညီတစ်ယောက်က ဟန်ဂေရီမှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

ကို တည်ဆောက်နေတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က ဘူဂေး
ရီးယားမှာ”

“ဘာလဲ၊ အစွရေး ချောက်ရင် သူတို့လိုပဲ ဆိုရှယ်
လစ်စနစ်ကို တည်ဆောက်မှာလား”

“ကိုယ့်တိုင်းပြည်မှာ ဆောက်ရမယ်တဲ့လားဗျာ၊ မဖြစ်
နိုင်တာဘဲ”

၂၂၁။ ဘာပြောင်းရမလဲ

ရာဘင်နီဗစ်ချ်ကို မေးသည်။

“ဆိုဗီယက်လုပ် ကားတွေ ကမ္ဘာနှုန်းစံတွေနဲ့အညီ
ဖြစ်အောင် ဘာပြောင်းသင့်တယ် ထင်သလဲ”

ရာဘင်နီဗစ်ချ် ပြန်ဖြေသည်။

“ကမ္ဘာနှုန်းစံတွေ”

၂၂၂။ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ

ပထမဦးဆုံးသော အာကာသလူသား ဂါဂါရင် မြေပြင်ပေါ်
ပြန်လည် ဆင်းသက်လာကြောင်း သတင်းကို ကြားရသောအခါ
ရာဘင်နီဗစ်ချ် စုတ်တသပ်သပ်နှင့် ပြောသည်။

“ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ၊
ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု
ကနေ ယုံတက်၊ ပြီးတော့
ကမ္ဘာကို ပတ်၊ အဲဒီ
နောက် ဆိုဗီယက် ပြည်
ထောင်စုကို ပြန်လာ
တယ်တဲ့ဗျာ၊ ဒီအတွက်
ဗျား ဂြိုဟ်တုစီးပြီး ကမ္ဘာ
ကို ပတ်နေသေးတယ်၊ ဟင်း”

၂၂၃။ နိုင်ငံတော် ဂျီဂျက်ချက်

ရာဘင်နီဗစ်ချ်ကို နိုင်ငံကူး လက်မှတ်ဌာနသို့ ဆင့်ခေါ်ပြီး
ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုမှ ထွက်ခွါခွင့်ပြုရန် ၎င်း၏ လျှောက်ထား
ချက်ကို ငြင်းပယ်လိုက်ကြောင်း အသိပေးသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲခင်ဗျ”

“ခင်ဗျား လုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်ဟာ နိုင်ငံတော် လျှို့ဝှက်
ချက်နဲ့ ပတ်သက် ဆက်စပ်နေလို့”

“ရယ်စရာ မပြောပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော် လုပ်တဲ့နယ်
ပယ်မှာ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုဟာ ကျွန်တော်တို့ထက်

www.burmeseclassic.com

နစ် ၂၀-လောက် ကျောနေပါပြီဗျ”
“နိုင်ငံတော် လျှို့ဝှက်ချက်ဟာ အဲဒါပဲ ယ”

၂၂၄။ မကြံစား

ရာဘင်နီဗစ်ချ်ကို အာကာသသို့ လွှတ်ကင်လိုက်သည်။
အာကာသထဲမှ နေ၍ မြေပြင်သို့ ၎င်း သတင်းပို့သည်။

“အမိ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံတော်မှ ကိုလိုမိုတာ တစ်ဆောင်း
အကွာ၌ ရောက်ရှိနေချိန်တွင် မကြုံစဖူး၊ အထူး၊ နေလို့
ထိုင်လို့ ကောင်းပါတယ်”

၂၂၅။ ကြေးနန်းစာ

ရာဘင်နီဗစ်ချ်ကို နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ အလည်ခရီး ထွက်ခွင့်
ပြုလိုက်သည်။ ရောက်လေရာအရပ်မှ ၎င်း ကြေးနန်းစာ ပို့သည်။

“လွတ်လပ်တဲ့ ဘူဂေးရီးယားမှ နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်
ပါတယ်၊ ရာဘင်နီဗစ်ချ်”

“လွတ်လပ်တဲ့ ရူမေးနီးယားနိုင်ငံမှ နှုတ်ခွန်းဆက်
လိုက်ပါတယ်၊ ရာဘင်နီဗစ်ချ်”

“လွတ်လပ်တဲ့ ဟန်ဂေရီမှ နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်
ပါတယ်၊ ရာဘင်နီဗစ်ချ်”

“ဩစတြေးလျ
(Austria)နိုင်ငံမှ
နှုတ်ခွန်းဆက် လိုက်
ပါတယ်၊ လွတ်လပ်
တဲ့ ရာဘင်နီဗစ်ချ်”

၂၂၆။ ငြင်းပါရစေ

ရေပြည်တွင် ပါတီ

ကလားစည်း ခေါင်းဆောင် ရွေးကောက်ပွဲ ပြုလုပ်သည်။ နှာခေါင်း
ချွန်ချွန်၊ ပါးသိုင်းမွေး ထူလှပျစ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝိုင်းဝန်း အဆိုပြုကြ
သည်။ အကြောင်းပြချက်မှာ ဤသူသည် သဘောကရားရေး နယ်
ပယ်တွင် အလွန် အားကောင်းသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော်
၎င်းက ဤရာထူးကို မယူပါရစေနှင့်ဟု ငြင်းသည်။

“ကျွန်တော် ကလားစည်းခေါင်းဆောင် မလုပ်ပါရ
စေနဲ့၊ တစ်အချက်- ကျွန်တော်ဟာ တစ်သက်လုံး နိုင်ငံခြား
မှာ နေခဲ့ပါတယ်၊ နှစ်အချက်- ကျွန်တော့်မိန်းမဟာ မှူး
မတ်မျိုးနွယ်ထဲက ဖြစ်ပါတယ်၊ သုံးအချက်- ကျွန်တော်ဟာ
လျှုံးလူမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်”

နောက်ကန်းမှ အော်သံများ ထွက်လာသည်။

မောင်ကောင်းထိုက်

“နာမည်ကို ပြောပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့နာမည်”
ပါးသိုင်းမွေးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောသည်။
“မာကစ်၊ ကားလ်မာကစ်”

၂၂၇။ တပ်နီရဲဘော် ရာဘင်နီဗစ်ချီ

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဖြစ်သည်။ ရှေ့ တက်မတိုက်
မိတွင် တပ်သား ရာဘင်နီဗစ်ချီ လျှောက်လွှာတစ်စောင်ရေးသည်။

“ကျွန်တော် တိုက်ပွဲတွင် ကျွဲခွဲသော် ကျွန်တော့်အား
ကွန်မြူနစ်အဖြစ် သတ်မှတ်စေလိုပါသည်”

ခဏမျှ စဉ်းစားပြီးနောက် ထပ်ဖြည့်ရေးသည်။
“တိုက်ပွဲတွင် မကျလျှင်မူ မသတ်မှတ်ပါနဲ့”

၂၂၈။ မောင်နှမ မဟုတ်ပါ

သားက အဖေကို ပြောသည်။
“အဖေ၊ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ပြုချင်ပြီ”
“အဖေ ထောက်ခံတယ်၊ မင်း အရွယ်ရောက်နေ
ပြီပဲ၊ ဒါနဲ့ ကောင်မလေးက ဘယ်သူလဲကွ”
“ကျွန်တော်တို့ တိုက်ကပါပဲ၊ အခန်းနံပါတ် ၃၇-က
ကေသီပါ”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

“အင်။ သားကို
ဖေဖေ ယောက်ျား
တစ်ယောက်က တခြား
ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို
ပြောတဲ့အနေနဲ့ ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်းပဲ ပြောချင်
တယ်၊ ကေသီကို မင်း
ယူလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူဟာ
မင်းရဲ့ ညီမ ဖြစ်နေတယ်”

သားဖြစ်သူ တော်တော်လေး စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။
အမေက သတိထားမိပြီး မေးသည်။

“ဟဲ့သား၊ ဘာဖြစ်လို့ မျက်နှာ မကြည်မသာ ဖြစ်
နေရတာလဲ”

“ဒီလိုပါ၊ အခန်းနံပါတ် ၃၇-က ကေသီကို ကျွန်တော်
လက်ထပ်ချင်လို့”

ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

“သား၊ ကေသီကို သားလက်ထပ်လို့ မဖြစ်ဘူးကွယ်၊
ကောင်မလေးဟာ သားရဲ့ ညီမလေး ဖြစ်နေတယ်ကွယ့်”

“အဖေလည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ ပြောပါတယ်”
“ဟုတ်လား၊ အင်။ အဲဒီလိုဆိုရင် ယူလို့ရတယ် သား”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

(ပေးထားသော ခေါင်းစဉ်ကို အခြေခံ၍ ဆက်တွေးကြည့်ပါ။ အဖြေပေါ်ပါလိမ့်မည်။)

၂၂၉။ အလုပ်သမား

ပန်းကန်ဆေးနေသော အဖေဖြစ်သူကို သားငယ်က မေးသည်။

“ဖေဖေ၊ ဖေဖေ မေ့မေ့ဆီမှာ အလုပ်လုပ်နေတာ ကြာပြီလားဟင်”

၂၃၀။ တစ်ချောင်းတည်းရယ်

“ဟေ့ ဘွဲ့ငါ၊ သွားကြားထိုးတံ ယူခဲ့စမ်းပါ”

“မအားပါဘူး၊ တခြား လူတစ်ယောက် အသုံးပြုနေပါတယ်”

၂၃၁။ မျှော်လင့်ချက် မရှိဘူး

ရုပ်ရှင်မင်းသမီးနှင့် ဒါရိုက်တာ ဟော်တယ်တွင် ညစာစားနေကြသည်။ မင်းသမီးက မေးသည်။

“ဆရာ၊ ရုပ်ရှင်ကား တစ်ကားကား ရိုက်ဖို့ အစီအစဉ် ရှိသလားဟင်”

“လောလောဆယ် မရှိဘူး၊ အခု ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်း စာအုပ် ရေးနေတယ်”

“အဲဒါဆို ကျွန်မ ပေါင်ပေါ်က ရှင်လက်ကို ရုတ်လိုက်ပါ”

၂၃၂။ မရှိလို့ပေါ့

ကတ်တလောက်ဖြင့် ပစ္စည်းရောင်းသော ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု ယို လူတစ်ယောက် ဖုံးဆက်ပြီး မေးသည်။

“အိမ်သာသုံး စက္ကူတစ်လိပ်ကို ဘယ်လောက် ကျသလဲ ခင်ဗျ”

“ကတ်တလောက်ရဲ့ စာမျက်နှာ ၂၇၃-ကို ကြည့်ပါ”

“ကျုပ်ဆီမှာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကတ်တလောက် ရှိနေရင် အိမ်သာသုံးစက္ကူကို ကျုပ် မလိုပါဘူးဗျ”

၂၃၃။ ဘဝထူ

“ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ မစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး။ ကျွန်မ ယောက်ျားဟာ အချိန်ရှိသရွေ့ သူ့အရင်မိန်းမ အကြောင်းကိုပဲ ပြောနေတယ်”

“ရှင် ကံကောင်းတယ်လို့မှတ်၊ ကျွန်မ ယောက်ျားက တော့ သူ နောက်ယူမယ့် မိန်းမအကြောင်းပဲ အမြဲတမ်း ပြောပြောနေတယ်”

၂၃၄။ ဘာကို မကျေနပ်တာလဲ

တရားသူကြီးက ပြောသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ လျှောက်ထားချက်အရ တရားခံဟာ ခင်ဗျားကို လူယုတ်မာကြီးလို့ ပြောတယ်၊ ဒါ အမှန်ပဲလား”

“အမှန်ပါပဲ”

“အဲဒါဆို ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို မကျေနပ်ရ တာလဲ”

၂၃၅။ ပြုမူမြင်ပါမယ်

အူအတက်ပေါက်သော ရောဂါဖြင့် ရောက်လာသော

အင်မတန် ချောမောလှပ သည့် အမျိုးသမီးကို ဆရာ ဝန်က အောင်မြင်စွာ ခွဲစိတ် ကုသ ပေးလိုက်သည်။ အမျိုး သမီးက စိုးရိမ်သံဖြင့် မေး သည်။

“အမာရွတ်ကို မြင်နေရမှာလားဟင်”

“အဲဒါကတော့ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ တည်ပါတယ်”

၂၃၆။ အမတ်လောင်း

ရုရှားပါလီမန် ရွေးကောက်ပွဲ မကျင်းပမီတွင် ဖြစ်သည်။ အမတ်လောင်း အိမ်နဲ့နေ့သည် မဲဆွယ်စည်းရုံးရန်အတွက် တောင်သူ ဦးကြီးတစ်ယောက်ထံ ရောက်လာသည်။ ၎င်း ရောက်လာသည့် အချိန်တွင် လယ်သမားကြီးသည် နွားနို့ညှစ်နေသည်။ နွားမက အငြိမ်မနေသဖြင့် နွားနို့ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ညှစ်ရသည်။ ဤသည်ကို မြင်သော် အမတ်လောင်းက မိမိ ဝင်ကူပါရစေဟု ပြောသည်။ လယ်သမားကြီးက ဝမ်းသာအားရ လက်ခံလိုက်သည်။ အမတ် လောင်း အိမ်နဲ့နေ့သည် နွားမ၏ ချို့နှစ်ချောင်းကို လက်နှစ်ဖက်

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

ဖြင့် အတင်း ချုပ်ကိုင်သည်။ နို့ညှစ် မပြီးမချင်း ဤအတိုင်း ကိုင်ထားသည်။ ကိုင်ထားရင်းက အမှတ်မထင် မေးလိုက်သည်။

“ပီထရော့ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မလာဘူးလား”

“ခင်ဗျားနဲ့ ပြိုင်ရွေးမယ့်လူလား”

“ဟုတ်တယ်”

“လာတာပေါ့၊ ဟဲဟဲ၊ အခုတောင် ဟိုအနားက တဲမှာ ခြံထဲစိုက်ထားတဲ့ ဂေါ်ဖီထုပ်တွေကို မစားအောင် ဆိုပြီး ကျုပ်ရဲ့ဆိတ်ကို အတင်း ချုပ်ထားတဲ့”

၂၃၇။ အဖွဲ့အကြံ ပို့ပါရဲ့

အမျိုးသမီးငယ်တစ်ယောက် မီးယပ်နှင့် သားဖွားအထူးကု လူငယ် ဆရာဝန်ထံ ရောက်လာသည်။ ဆရာဝန်က အဝတ်အစား ချွတ်ရန် ပြောရာ အမျိုးသမီး၏ မျက်နှာတွင် ရှက်သွေးဖြာသွားသည်။

“ဘာလဲ၊ ဘယ်သူ့ရှေ့မှာမှ အဝတ်အစား မချွတ်ဖူးဘူးလား”

“ချွတ်ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆရာဝန် ရှေ့မှာ တစ်ခါမှ မချွတ်ဖူးဘူး”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၂၃၈။ မအိပ်ဘူး

ညားခါစ ခုံတွဲ တစ်တွဲသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေ မြို့တစ်မြို့၏ ဟော်တယ်သို့ ရောက်လာပြီး အပျံ့စား နှစ်ယောက်ခန်းတစ်ခန်းကို ငှားသည်။ မန်နေဂျာက အခန်းသော့ကို ကမ်းပေးရင်း ပြောသည်။

“ပျော်ရွှင်ရတဲ့ ပျားရည်ဆမ်းလဲ ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်၊ မိတ်ဆွေတို့ကို သူ့ခိုးတွေ ဒုက္ခမပေးဘူးလို့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

အမျိုးသမီးက စိတ်အား တက်ကြွစွာ ပြန်ပြောသည်။

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မတို့ အိပ်ချိန်ရမယ် မထင်ပါဘူး”

၂၃၉။ မဆိုးပါဘူး

အသုအခန်းအနားတစ်ခုတွင် ကြားလိုက်ရသောစကား။

“သူ့တာကြောင့် သေသွားတာလဲဗျ၊ ကင်ဆာလား”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“ဟင့်အင်း”
 “လေဖြတ်လို့လား”
 “မဟုတ်ဘူး”
 “အ-အိုင်-ဒီ-အက်စ်ကြောင့်လား”
 “မဟုတ်ဘူး။ တုတ်ကွေး ဖျားပြီး သေတာ”
 “တုတ်ကွေးကြောင့် ဟုတ်လား။ အင်း။ ဒါဆို သိပ်
 မဆိုးပါဘူး”

၂၄၀။ ဆုံလို့မဖြစ်ပါ

ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးက ဆရာဝန်ကို မေးသည်။
 “ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မ မီးဖွားတဲ့အခါမှာ ယောက်ျား
 က သူ့ အနားမှာ ရှိနေချင်တယ်တဲ့၊ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား
 ဟင်”

“ကျွန်တော် ခွင့်ပြုပါတယ်၊ ကလေး မွေးတဲ့အခါမှာ
 အဖေလုပ်တဲ့လူ အနားမှာရှိနေတာဟာ အင်မတန် ကောင်း
 တယ်လို့ ဆရာဝန်တွေ အားလုံး သဘောညီကြပါတယ်”

“အင်း။ အဲဒါတော့ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်၊ ကလေး
 အဖေနဲ့ ကျွန်မယောက်ျား ဆုံတိုင်း ရန်ဖြစ်ကြတယ်ရှင်”

၂၄၁။ ယုန်ကလေး

မင်္ဂလာဦးည လွန်
 မြောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့
 မနက် နံနက်စာ စားသည့်
 အခါ မိန်းမက ယောက်ျားကို
 ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“အင်း။ ရှင်
 အစား အသောက်
 စားတာလည်း ယုန်ကလေးလိုပဲနော်”

၂၄၂။ ဒါကောင်းဆုံး ဒါကြံ

မင်္ဂလာမဆောင်မီတစ်ရက်အလိုတွင် စနစ်တကျ ထုပ်ထား
 သော စက္ကူပုံးတစ်ခုကို စာတိုလေးတစ်ခုနှင့်အတူ သတို့သမီး
 ရသည်။ စာတိုမှာ ဤသို့ ဖြစ်သည်။

“မင်္ဂလာဦးညမှာ စက္ကူပုံးထဲပါတဲ့ အရာကို ဝတ်ပါ။
 အဲဒါဆို မင်းကို မင်းယောက်ျား တစ်သက်လုံး အချစ်ပြယ်
 မည် ဟုတ်”

စက္ကူပုံးကို သတို့သမီး ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖွင့်လိုက်သည်။
 အထဲတွင် ဘာမှ မပါချေ။

၂၄၃။ ဂေထီးတပ်သား

မွေးရပ်မြေသို့ လေထီးတပ်သား ခွင့်ဖြင့် ပြန်လာသည်။
မိတ်ဆွေများက ဝိုင်းမေးကြသည်။

“လေထီးနဲ့ ဘယ်နှစ်ခါ ခုန်ဆင်းပြီးပြီလဲကွ”

“အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် စာရင်းအရ အကြိမ်
၂၀-ရှိပြီ ဆိုပေမယ့် တစ်ခါပဲ ခုန်ဖူးသေးတယ်။ ၁၉-ကြိမ်
က ငါ့ကို အတင်း တွန်းချလိုက်ကြတာကွ”

၂၄၄။ တစ်ခါဆို တစ်ယောက်

မင်္ဂလာဆောင်ပြီး ကိုးလတိတိအကြာတွင် ဇနီးဖြစ်သူ
မခံသာအောင် ခိုက်နာလာသဖြင့် မိန်းမကို ယောက်ျားက သားဖွား
ဆေးရုံသို့ ချက်ချင်း ခေါ်လာသည်။ နာရီဝက်အကြာတွင် သားဖွားခန်းမှ
ဆရာဝန် ထွက်လာပြီး အပြင်တွင် စောင့်နေသည့် ယောက်ျားကို
ပြောသည်။

“ဒီးကျူးပါတယ်၊ ခင်ဗျား၊ သားယောက်ျားလေးရဲ့
အဖေ ဖြစ်ပြီဗျ”

ပူပူနွေးနွေးကလေးအဖေ ဖြစ်လာသူ လက်ကနာရီကို
ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“ကြည့်စမ်း။ သဘာဝတရားဟာ အင်မတန် တိကျ

တာပဲနော်၊ အခု ၇-
နာရီတိတိပဲ”

နောက် မိနစ် ၂၀-
အကြာတွင် ဆရာဝန် ထွက်
လာပြန် သည်။

“ထပ်ပြီး ကွန်ဂရယ်
ကျူးလိတ် လုပ်ပါတယ်၊
ချစ်စရာ သမီးလေးရဲ့
အဖေ ခင်ဗျား ဖြစ်ပြန်ပြီဗျ”

“ထူးဆန်းပြီရင်း ထူးဆန်းရင်းပါလား၊ တစ်မိနစ်မှ မလွဲဘူး”
ဤသို့ ပြောပြီး ကလေးနှစ်ယောက် အဖေ နာရီကို ကြည့်
သည်။

“ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော် အပြင်ထွက်ပြီး ကော့ညက်
တစ်ခွက်လောက် သွားမော့လိုက်ပါဦးမယ်၊ နောက်တစ်ယောက်
ဟာ ၁၀-နာရီခွဲ မတိုင်မီ မွေးလာစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး”

၂၄၅။ လျှက်ပါရစေ

လင်မယား နှစ်ယောက် စကားများ ရန်ဖြစ်ကြသည်။
မိန်းမက ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“ရှင်ဟာ ကျွန်မကို ထမင်းနပ်မှန်အောင်တောင် မကျွေးနိုင်တဲ့ ယောက်ျား၊ တော်ပြီ၊ ရှင်နဲ့ မ... ဟူ။ အမေ့ ဆီသွားမယ်”

“သိပ်ကောင်းတဲ့အကြံ၊ ဒါနဲ့ ငါပါလိုက်လို့ မရဘူးလား ဟင်”

၂၄၆။ အိပ်ခွင့်ပြုပါတော့

မြေးဖြစ်သူကို အဖွားက သားချောသီချင်းဆိုပြီး သိပ် သည်။ တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီ၊ သုံးနာရီ၊ လေးနာရီအထိ ကြာသွားသည်။ နောက်ဆုံး အဖွား ပင်ပန်းလာပြီး ခဏ နားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဤတွင် ချာတိတ်ကလေး မျက်လုံးနှစ်ဖက်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး အဖွားကို မေးသည်။

“ဖွားဖွား၊ အခု သား အိပ်လို့ ရပြီလားဟင်”

၂၄၇။ အသေကြောင့်ဖြူ

သေတော့မည့် လူနာကို နှစ်သိပ်ချင်သည့် ဆန္ဒဖြင့် ဆရာဝန်က လူနာကို ပြောသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ သွေးခုန်နှုန်း ပုံမှန်ပဲ၊ အဆုတ်နဲ့ နှလုံး

လည်း အခြေအနေ ကောင်းတယ်၊ အပူ ရှိန်လည်း ကျသွား ပါပြီ”

လူနာက အသံ တိုးတိုးနှင့် ပြန်ပြောသည်။

“ဝမ်းသာပါတယ်

ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ သေမှာပေါ့နော်”

၂၄၈။ ကလေးကြီး

အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်၏ အခန်းထဲ ဝင်လာပြီး ပြောသည်။

“ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ကျွန်မသား ဟာ ဆစ်ပြုံးပူပေါင်းချည်း မှုတ်ကစားနေတာ ၂-ရက်ရှိပြီ၊ အကြံပေးပါဦး”

“ဒါများ စိတ်ပူရတယ်လို့ ဒေါ်ဒေါ်ရယ်၊ ကလေးဆိုတာ ဆော့ကစားတတ်တာ သဘာဝပဲဥစ္စာ၊ စိုးရိမ်စရာအကြောင်း လုံးဝ မရှိပါဘူး”

“ကျွန်လည်း ဒီအတိုင်းပဲ ပြောပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့မိန်းမက ဘာကြောင့်မှန်း မသိဘူး။ အင်းကို စိတ်ပူ နေတယ်ရှင်”

၂၄၉။ ပျော်ပျော်၊ တို့ပျော်တယ်

စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံတွင် ဖြစ်သည်။ တာဝန်ကျဆရာဝန် သည် နံနက်ပိုင်း၌ လူနာဆောင်များသို့ လှည့်ကာ လူနာတို့၏ အခြေအနေကို စစ်ဆေးသည်။ လူနာ အများအပြား ဖူးယောင် သောဒဏ်ရာ၊ ညှိမည်းသောဒဏ်ရာ ကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့လိုက်ရသည်။ တစ်ယောက်မှ လက်ပင်ကျိုးနေလေ သည်။ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်ဟု ဆရာဝန် တွေးသည်။ အဖြေမပေါ် ချေ။ သို့နှင့် လူနာတို့ကို မေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ လူနာများ က သံပြိုင်ဖြေကြသည်။

“ကျွန်တော်တို့ သရက်သီးမှည့်မှည့် လုပ်တမ်း ကစား ကြတာခင်ဗျ။ ညနေကျရင် ဆရာ ခြံထဲကို ဆင်းလာခဲ့ပါ။ ဆရာ မြင်ပါလိမ့်မယ်”

ညနေရောက်သော် ဆေးရုံဝင်းခြံထဲသို့ ဆရာဝန် ဆင်း လာသည်။ သို့သော် လူနာတစ်ယောက်ကိုမှ မတွေ့ရချေ။ ဘယ်လိုပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားနေခိုက် ရုတ်တရက် ခြံထဲရှိ သရက်ပင်

ပေါ်မှ အသံတစ်ခုကို ကြား လိုက်ရသည်။

“မောင်နီ၊

မင်း ပုည့်ပြီလားဟေ့”

“မှည့်ပြီကွ”

“အေး၊ အဲဒါ

ဆို ကြွေကျတော့”

၂၅၀။ ဂျိမ်းချင်းစာကြည့်ပါ

ဝကား အလွန်နည်းပြီး မိန်းမကို အင်မတန် ကြောက်ရသော ယောက်ျားတစ်ယောက် စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်ထံ ရောက်လာပြီး မိမိသည် အိပ်မက်တစ်ခုတည်းကိုချည်း မက်နေသည်မှာ ရက်အတန် ကြာသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောသည်။

“ကျွန်တော့အိပ်မက်က ဒီလိုပါဆရာ၊ သင်္ဘောပျက် ပြီး ကျွန်တော်ဟာ မိန်းမချောလေး ၁၂-ယောက်နဲ့အတူ လူသူမရောက်တဲ့ ကျွန်းတစ်ခုပေါ် ရောက်သွားပါတယ်”

“ဟာ၊ ဒီလို အိပ်မက်မျိုးကို ဆိုးတယ်လို့ ဘယ်လိုမှ ပြောလို့ မရဘူးလေဗျာ”

ဤစကားကို ကြားသောအခါ ယောက်ျားက မကျေမချမ်း

မောင်ကောင်းထိုက်

သံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“မိန်းမ ၁၂-ယောက်ကို ဆရာ ထမင်းချက်ကျွေးဖူးသလားဗျာဟင်”

၂၅၁။ မျက်နှာကြက်ကို တံတွေးထွေးခြင်း

“မျက်နှာကြက်ကို ဘယ်အချိန်မှာ လွယ်လွယ်ကူကူ တံတွေး ထွေးနိုင်သလဲ”

“ရာထူးမြင့်လာလေလေ၊ လွယ်လေလေပေါ့”

၂၅၂။ မယူနဲ့

“လူငယ်တွေဟာ မိန်းမယူပြီးတဲ့နောက်မှာ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ပိုလာသလား”

“ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိရင် သူတို့ မိန်းမ မယူဘူး”

၂၅၃။ ကြုံမပြောနဲ့

“ကိုယ်အလည်လာမယ်ဆိုတာကို အိမ်ရှင်တွေကို ကြုံပြောထားသင့်သလား”

“သူတို့ကို အိမ်မှာ တွေ့ချင်ရင် မပြောနဲ့”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၂၅၄။ မိန်းမ

“မိန်းမဆိုတာဘာလဲ”

“မိန်းမဆိုတာ နှင်းဆီ

ပန်းပဲ၊ ပွင့်ချပ်တွေကို ချစ်သူ

ရည်းစားတွေက ခူးသွားကြ

တယ်၊ သူ ယူတဲ့ယောက်ျား

အတွက် ဆူးပဲ ကျန်တယ်”

၂၅၅။ ခြားနားချက်

“လူပျိုနဲ့ လူအို ဘာကွာသလဲ”

“လူပျိုက အိမ်အလုပ်ကို သူ့ဟာသူ လုပ်တယ်၊

လူအိုကတော့ မိန်းမခိုင်းလို့ လုပ်ရတယ်”

၂၅၆။ ဘာမန်ယောက်ျား

“သာမန်ယောက်ျားဆိုတာ ဘာလဲ”

“ချစ်သူရည်းစားဘဝမှာတုန်းက အမျိုးသမီး အထင်

ကြီးခဲ့သလို ဘက်စုံတော်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ချိန်တည်းမှာ

သူ့မိန်းမ ဖြစ်လာတဲ့ခါမှာ သူမ ထင်သလို လုံးဝ အသုံးမကျ

မောင်ကောင်းထိုက်

တဲ့လူလည်း မဟုတ်ဘူး”

၂၅၇။ အားနည်းချိန်

“ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်အချိန်မှာ အင်အားချိန်တဲ့ သဘောကို ခံစားရသလဲ”

“မိန်းမချောတစ်ယောက်က ရှင် အင်မတန် အားကောင်းတဲ့ လူပါလားလို့ ချီးကျူးတဲ့အခါမှာ”

၂၅၈။ မိုက်မဲမှု

“မိုက်တွင်းနက်ပြီး မိန်းမနဲ့ ကွာရှင်းနိုင်သလား”

“မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် မိုက်တွင်းနက်ပြီး မိန်းမတွေကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ကောက်ယူနိုင်တာတော့ အမှန်ပဲ”

၂၅၉။ အိမ်ထောင်

“အိမ်ထောင်ဆိုတာ ဘာလဲ”

“အိမ်ထောင်ဆိုတာ အပိုင်းခံထားရတဲ့ ရဲတိုက်နဲ့ တူတယ်။ အထဲရောက်နေတဲ့ လူတွေက အပြင်ကို ထွက်

ချင်တယ်။ အဲ အပြင်ကလူတွေက အထဲဝင်ဖို့ အားခဲနေကြတယ်”

၂၆၀။ ဘဝပြောင်းခြင်း

“ယောက်ျား ယူတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ လုပ်ရပ်ကို ဘယ်လို အကဲဖြတ်နိုင်သလဲ”

“ယောက်ျားအများကြီးရဲ့ အာရုံစိုက်မှုကို ခံရတဲ့ဘဝကို ယောက်ျားတစ်ယောက်ထဲရဲ့ အာရုံစိုက်မှုကို ခံရတဲ့ဘဝနဲ့ လဲလိုက်ခြင်းပဲပေါ့”

၂၆၁။ ရည်းစားစာ

“ရည်းစားစာဆိုတာ ဘာလဲ”

“အသည်းနှလုံးရဲ့ ရွေးကောက်ပွဲအကြို ကတိစကား”

၂၆၂။ ကျွဲခြားချက်

“ခြောက်လုံးပြုးနဲ့ စက်သေနတ် ဘာကွာသလဲ”
“စကား ပြောနေကြတဲ့အခါမှာ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ ကွာသလို့ပဲပေါ့”

၂၆၃။ အလှူတိုးစေပို့

“ဘယ်အရာက မိန်းမတစ်ယောက်ကို အလှူတိုးစေသလဲ”
“ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အစာအိမ်ထဲက ဝိစနီနှစ်ခွက်”

၂၆၄။ မိုးသားမှု

“ရိုးသားမှုဆိုတာ ဘာလဲ”
“ပြောချင်တာက မုသား၊ ဒါပေမယ့် ပါးစပ်ထဲက တကယ် ထွက်တော့ အမှန်တရား”

၂၆၅။ မေ့ထားပါ

“ငယ်မှုပြန်တာကို ပျောက်အောင် ကုလို့ရသလား”
“ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီအကြောင်းကို မေ့ထားတာ”

ပိုကောင်းပါတယ်”

၂၆၆။ လူနဲ့ခွေး

“လူနဲ့ခွေး ဘာကွာ သလဲ”
“လူဟာ အမျိုးမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ခွေးက တော့ မိတ်ဆွေပဲ ဖြစ် နိုင်တယ်”

၂၆၇။ မခြားနားပါ

“မိန်းမတစ်ယောက်ထဲ ယူတဲ့စနစ်နဲ့ မိန်းမနှစ်ယောက် ယူတဲ့စနစ် ဘာကွာသလဲ”
“ဘာမှ မကွာဘူး၊ နှစ်ခုစလုံးမှာ မိန်းမတစ်ယောက် ပိုနေတယ်”

၂၆၈။ အထင်ကြီးအောင်

“မိန်းမတစ်ယောက် အထင်ကြီးအောင် ဘာလုပ်ရမလဲ”

“လူ့ရှေ့မှာ ဒူးထောက်လိုက်ရင် လုံလောက်ပါတယ်”

၂၆၅။ အကြောင်းရင်း

“ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ သူတို့ရဲ့ပါတနာတွေကို ဘာကြောင့် လဲသလဲ”

“အမျိုးမျိုး ခံစားချင်တဲ့အခါ ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို လဲတယ်၊ အဲ မိန်းမကတော့ ဘာမှ မခံစားရတဲ့အခါမှာ ယောက်ျားကို လဲတယ်”

၂၇၀။ ဂျပီကြီး

“လူပျိုကြီးဆိုတာ ဘာလဲ”

“အိပ်နေတုန်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် စကား ပြောနိုင်တဲ့သူ”

၂၇၁။ ပုံပြင်နဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်

“ပုံပြင်နဲ့ဖြစ်ရပ်မှန် ဘာကွာသလဲ”

“မြွေဟောက်မကို ကြင်ယာအဖြစ် ကောက်လိုက် ပြီးတဲ့နောက်မှာ မိန်းမချောလေးတစ်ယောက် အသွင်ကို

ပြောင်းသွားတယ်ဆိုရင် ဒါပုံပြင်၊ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ကတော့ ပြောင်းပြန်”

၂၇၂။ မဂ္ဂဏ်သား

“ကြောင်နက်တစ်ကောင် ဖြတ်သွားတဲ့ လမ်းကို ဆက်လျှောက်ဖို့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ဖျောင်းဖျာလို့ ရမလား”

“ကြောင်ကို ပြန်လာဖို့ ဖျောင်းဖျာတာကမှ လွယ်ဦးမယ် ထင်တယ်”

၂၇၃။ ဂေးကြိမ်

“ရုပ်ချော၊ ဉာဏ်ကောင်း၊ ဂရုစိုက်တတ်ပြီး ဝိုက်ဆံလည်း ချမ်းသာတဲ့ယောက်ျားကို ယူချင်ရင် ဖြစ်မလား”

“ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လင် လေးခါ ယူရမယ်”

www.burmeseclassic.com

၂၇၉။ ကွာခြားချက်

“ဘီယာနဲ့မိန်းမ ဘာကွာသလဲ”

“ဘီယာက ခင်ဗျား ဘယ်အချိန် အိမ်ပြန်မလဲဆို တာ စိတ်မပူဘူး”

၂၇၉။ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး

“မိန်းမဟာ ဗိုလ်မှူးကြီး ဖြစ်နိုင်သလား”

“ဟင့်အင်း၊ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်”

၂၇၆။ ဂျပန်စေ့

ဆိုဗီယက်ခေတ်က ဖြစ်သည်။ ရုံးတစ်ရုံးသို့ အလုပ်သမား နှင့် လယ်သမား စစ်ဆေးရေး ကော်မတီ (၁၉၂၀-၁၉၃၄)ခုနှစ် များတွင် ရှိခဲ့သော နိုင်ငံတော် လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေး ကော်မတီ ရောက်လာသည်။ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို မေးသည်။

“ခင်ဗျား၊ ဒီမှာ ဘာလုပ်သလဲ”

“ဘာမှ မလုပ်ဘူး”

နောက်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ကို မေးသည်။

“ခင်ဗျား၊ ဒီမှာ ဘာလုပ်သလဲ”

“ဘာမှမလုပ်ဘူး”

စစ်ဆေးရေး ကော်

မတီ ကောက်ချက်ချသည်။

“တစ်နေရာထဲမှာ လူ နှစ်

ယောက် ဖြစ်နေသည်။

ဒုတိယလူကို အင်အား လျှော့

ရမည်”။

၂၇၇။ ယောက်ျား

“အိမ်မှာ ယောက်ျားဆိုတာ ဘာအတွက် ထားကြသလဲ”

“ပရိဘောဂ ရွှေဖို့”

၂၇၈။ ဘဝါမွေခြင်း

“အလွန်အကျွံ သတိမေ့ခြင်းဆိုတာ ဘာလဲ”

“နယ်က ပြန်လာတဲ့ ယောက်ျားက ရွှေဆွဲကြိုးကို မယားကြီးကို ပေးပြီး ညစ်ပေနေတဲ့ အဝတ်အစားကို လျှော်ဖွတ်ဖို့ မယားငယ်ကို ပေးခြင်း”

၂၇၉။ အကောင်းမြင်သမား

“အကောင်းမြင်သမားဆိုတာ ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ”
“အိမ်မှာ ဆေးပေါ့လိပ်တို့ကို မြင်တဲ့အခါ မိန်းမ
လုပ်တဲ့သူ စီးကရက် ဖြတ်လိုက်ပြီလို့ ကောက်ချက်ချတဲ့
ယောက်ျား”

၂၈၀။ မေတ္တာစစ်

“မေတ္တာစစ် မေတ္တာမှန်ဆိုတာ ဘာနဲ့တူလဲ”
“တစ္ဆေခြောက်တာနဲ့ တူတယ်၊ အားလုံးက ဒီအကြောင်း
ကို ပြောကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မမြင်ဖူးဘူး”

၂၈၁။ အချစ်

“အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ”
“အသည်းထဲမှာ သွားကိုက်တာ”

၂၈၂။ ပိုကောင်းတယ်

“ဆင်းရဲတဲ့ မိန်းကလေးကို ပျော်ရွှင်အောင် လုပ်နိုင်

သလား”

“လုပ်နိုင်
တယ်၊ ဒါပေမယ့်
ချစ်သားတို့မိန်းကလေး
ကို စိတ်ဆင်းရဲ
အောင် လုပ်တာက
ပိုကောင်းတယ်”

၂၈၃။ အမွေ

“ဟာသဉာဏ်ကို အမွေပေးလို့ ရသလား”
“တခြား ဘာမှ ပေးစရာမရှိရင် ရတယ်”

၂၈၄။ မိချောင်းမယား

“မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ မိချောင်းနဲ့ အတူ နေနိုင်လား”
“မိချောင်းမှာ ပိုက်ဆံရှိရင် နေမှာပေါ့”

၂၈၅။ အရှင်

“အရှင်ဆိုတာ ဘာလဲ”

မောင်ကောင်းထိုက်

“ဘာလဲ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်သူလဲလို့ မေးရတယ်၊ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဘာမှ မခြားဘူး။ သူ့လည်း လူပဲ”

၂၆၆။ နောင်တ

“သစ္စာရှိတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ သစ္စာမရှိတဲ့ ယောက်ျား ဘာကွာသလဲ”

“သစ္စာရှိတဲ့ ယောက်ျားဟာ တစ်ခါတလေ နောင်တ ကြီးစွာ ရတတ်တယ်”

၂၆၇။ အကောင်းပဲပြော

“ဂျူးလီးယက်ဆီလာအကြောင်း ခင်ဗျား ဘာပြောနိုင် သလဲ”

“သေသွားပြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်အကြောင်းကို အကောင်းပဲ ပြောရတယ်လေဗျာ”

၂၆၈။ ကာမိကာဇေ

“အခုခေတ်မှာ ‘ကာမိကာဇေ’တွေ ရှိသေးသလား”

“ရှိတာပေါ့၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ် စီးတဲ့ လူငယ်တွေ လေ”

၂၆၉။ ကံကောင်းသူ

“ချစ်ရေးမှာ ကံကောင်းတဲ့ လူ ဘယ်သူလဲ”

“လူယိုကြီး”

၂၇၀။ ရောဂါကြီးသူ

ဆရာဝန်၏ အခန်းရှေ့တွင် လူနာများ တန်းစီစောင့်နေ ကြသည်။ နောက်ဆုံး ရောက်လာသော လူနာက တန်းကိုကြည့်ပြီး သူနာပြု ဆရာမကို မေးသည်။

“ဒီလူတွေအားလုံး ဆရာဝန်နဲ့ တွေ့ဖို့ စောင့်နေ ကြတာလားဟင်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင့်ကို ခြွင်းချက်အနေနဲ့ တန်းမစီဘဲ ဝင်ခွင့်ပြုနိုင်ပါတယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် အရင်မလိုပါဘူး”

“ဝင်မှာသာ ဝင်စမ်းပါ၊ ကျွန်မ ရှင့်ဓာတ်မှန်ကို တွေ့ပြီးလို့ ပြောတာရှင့်”

၂၉၁။ ဂုဏ်ရမည်အားပျံ

“ကိုယ့်မိန်းမနဲ့ စကားများကြရာမှာ ကိုယ့်က အနိုင်ရ တယ်ဆိုရင် ဘာလုပ်ရမလဲ”

“ရှင်းရှင်းလေးပဲ သူ့ကို တောင်းပန်လိုက်”

၂၉၂။ ပဓာန

“ငွေသာ ပဓာနဆိုတာ အမှန်ပဲလား”

“မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီငွေရဲ့ အရေအတွက်သာ ပဓာန”

၂၉၃။ အံ့ဩအောင်

“မိန်းမဖြစ်တဲ့သူကို အံ့ဩအောင် ဘာလုပ်ရမလဲ”

“သူ တစ်ချိန်လုံး ပူဆာနေတဲ့ စိန်နားကပ်အစား လက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည် ဝယ်ပေးလိုက်”

၂၉၄။ စမ်းကြည့်ပါ

“မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ချို့ယွင်းချက် မှန်သမျှကို သိအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”

“သူ့ရဲ့အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းရှေ့မှာ သူ့ကို ချီးမွမ်းကြည့်”

၂၉၅။ အနွှာရယ် ပိုမိုသူ

“မိန်းမဟာ ဓားပြ ထက် ပိုကြောက်စရာ ကောင်းတယ်လို့ ပြော ကြတယ်။ ဘာကြောင့် လဲ”

“ဓားပြက

ပိုက်ဆံအိတ်ကို ပေး မလား။ ဒါမှမဟုတ် ဘဝကို အဆုံးခံမလားလို့ မေးတယ်။ မိန်းမကတော့ နှစ်ခုစလုံးကို တောင်းဆိုတယ်လေ”

၂၉၆။ မိန်းမနဲ့စောင့်

“မိန်းမကို ဘာနဲ့ နှိုင်းလို့ ရမလဲ”

“စောင့်နဲ့၊ ခြုံလိုက်ရင် အိုက်တယ်။ ဖယ်လိုက်ရင် ချမ်းတယ်”

၂၉၇။ မရှိတာယူ

“ပညာနဲ့ အသပြာ ဘယ်ဟာကို ယူသင့်သလဲ”

မောင်ကောင်းထိုက်

“ကိုယ့်ဆီမှာ မလုံလောက်တာကို ယူ”

၂၉၈။ သစ္စာ

“ဘယ်လိုအခါမျိုးမှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ခွေးလို ဆက်ဆံကြသလဲ”

“သူမဆီက သူ့စွာစောင့်သိမှုကို လိုချင်တဲ့အခါမှာ ပေါ့”

၂၉၉။ မယားငယ်

“မယားငယ်ဆိုတာ ဘာလဲ”

“အိမ်ခန်းထဲမှာ ထားစရာ နေရာမရှိတဲ့ အဖိုးတန် ပရိဘောဂ”

၃၀၀။ အခွင့်အာလမ်း အမြဲတမ်းရှိတယ်

လူတစ်ယောက်သည် စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံတွင် နှစ်အတန် ကြာ ကုသမှုခံယူခဲ့သည်။ တစ်နေ့တွင် ၎င်းအား ဆေးရုံမှ ဆင်းခွင့် ပေးနိုင်ပြီဟု ဆရာဝန်များ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ဆေးရုံအုပ်ကြီးက ၎င်းအား မိမိ၏ ရုံးခန်းသို့ ခေါ်ပြီး ပြောသည်။

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

“ကိုင်း။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံက ဆင်းခွင့် ပေးတော့မယ်။ အပြင် ရောက်ရင် ခင်ဗျား ဘာလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြစမ်းပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တကယ့်ဘဝထဲကို ပြန်ရောက်တော့မှာ မို့ ကျွန်တော် အင်မတန် ဝမ်းသာပါတယ်။ အရင်က အမှားမျိုးကို ကျွန်တော် ထပ်လုပ်မိလိမ့်မယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ အရင်တုန်းက ကျွန်တော်ဟာ ညူကလီးယား ရူပဗေဒ ပညာရှင်ခင်ဗျ။ လက်နက်ထုတ်တဲ့ ကဏ္ဍမှာ အလုပ်လုပ်ရတော့ အင်မတန် တာဝန်ကြီးတယ်ဆိုတဲ့ အသိက လူကို တစ်ချိန်လုံး ဖိစီးနေခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ဒီကို ရောက်လာခဲ့ရတာကလည်း အဲဒါဟာ အကြောင်းတစ်ခုပဲ။ ကျွန်တော် ဒီက ထွက်ရင်တော့ တာဝန် သိပ်မကြီးတဲ့ သီအိုရီပိုင်းမှာပဲ အလုပ် လုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးပါတယ်”

“ကောင်းပါလေ့ဗျာ”

မောင်ကောင်းထိုက်

“ဒါမှ မဟုတ်ရင်လဲ ကျွန်တော် ကျောင်းဆရာ လုပ်
မယ်ဗျာ။ ပညာရှင်မျိုးနွယ်ဆက် အသစ်တွေ မွေးထုတ်ပေး
ရေးမှာ ကိုယ့်ဘဝကို မြှုပ်နှံရတာဟာလည်း စိတ်ဝင်စား
စရာ ကောင်းတယ် မဟုတ်လားခင်ဗျ”

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ”

“အဲ၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ကျွန်တော် စာရေးမယ်
ဗျာ၊ အခုတလော သိပ္ပံစာပေကို ပရိသတ်က တောင်းဆို
နေတယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ဒီဆေးရုံမှာ ရတဲ့ အတွေ့
အကြုံကို အခြေပြုပြီး ဝတ္ထုရေးမယ်ဗျာ။ မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းပါတယ်”

“နောက်ဆုံး စိတ်ကူးထားတာတွေ တစ်ခုမှ အကောင်
အထည် ပေါ်မလာဘူးဆိုရင် အရူးတစ်ယောက်လို ဒီဆေးရုံကို
ပြန်လာနိုင်တဲ့ အခွင့်အလမ်း ကျွန်တော့်ဆီမှာ အမြဲတမ်း
ရှိနေတာပဲ၊ မပူပါဘူး”

၃၀၈။ ဒါကြောင့်ပါ

ဆောင်းရာသီဖြစ်သည်။ အနတ်ဒီဂရီ ၃၀-နီးပါးရှိနေသော
ကြောင့် မော်စကိုမြို့၏ လမ်းများပေါ်တွင် လူသူမရှိသလောက်ဖြစ်
သည်။

ဂေါ်ကီလမ်းမကြီး
အတိုင်း ဘတ်စ်ကားတစ်စီး
မောင်းလာသည်။ ကားပေါ်
တွင် လူငယ်တစ်ယောက်
တည်း ခရီးသည်အဖြစ်
လိုက်ပါလာသည်။ မှတ်
တိုင်တစ်ခုတွင် အဖွားအို
တစ်ဦး တက်လာသည်။
ထိုင်ခုံအလွတ်များကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး အဖွားကြီးက လူငယ်
ကို ပြောသည်။

“သာ။ အဖွားကို နေရာဖယ်ပေးလာကွယ်”

“ဟာ အဖွားကလဲ၊ နေရာလွတ်တွေ အများကြီးပဲ
ဥစ္စာ ကြိုက်တဲ့နေရာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်စမ်းပါ”

“သာ၊ ထိုင်ထားတဲ့နေရာက နွေးနေပြီမဟုတ်လား
ကွယ်၊ ဒါကြောင့်ပါ”

၃၀၂။ ထူလိုက်တာ

“ဒီတစ်ရာတန် ဘယ်သူ့ရာတန်လဲ”
“ကျွန်တော့်ရာတန်”

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်လား။ ကျွန်တော့ ရာတန်နဲ့ တူလိုက်တာ”

၃၀၃။ ငထုံကြီး

“မင့်ခွေးကို ဘာ ဖြစ်လို့ ‘ငထုံကြီး’ လို့ နာမည် ပေးရတာလဲ”

“လမ်းမှာ ဒီကောင်ကို ခေါ်လိုက်တဲ့အခါ ယောက်ျားတွေ အတော်များများ လှည့်ကြည့်ကြတာ အရသာ ရှိလွန်းလို့”

၃၀၄။ မပေါ့ဘောအဖွေး

ရဟူဒီတရားဟောဆရာထံ ရာဘင်နီပစ်ချ် ရောက်လာပြီး အကြံဉာဏ် တောင်းသည်။

“ဆရာကြီး။ ကျွန်တော့သားလေးရဲ့ မွေးနေ့ကို ဘယ်လို ရေးရမလဲဆိုတာ မတွေ့တတ်လို့ ကူညီပါဦး။ တစ်နှစ် စောပြီး မွေးတယ်လို့ ရေးလိုက်ရင် တစ်နှစ်စောပြီး သူ စစ်မှုထမ်းရလိမ့်မယ်။ အဲ တစ်နှစ်နောက်ကျပြီး မွေးတယ်လို့ မွေးစာရင်း ပေးလိုက်မိရင် သူ တစ်နှစ်နောက်ကျပြီးမှ ကျောင်းနေရလိမ့်မယ်။ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဟင်”

“အရှိကို အရှိအတိုင်း တကယ်မွေးတဲ့နေ့ကိုပဲ ရေးလိုက်ပေါ့”

“ဟုတ်ပါ။ ဒီ

အတွေး ကျွန်တော့ ခေါင်းထဲ ဘာဖြစ်လို့ မပေါ်ခဲ့ပါလိမ့်”

၃၀၅။ ချူချာတို့အကြောင်း

“လျှပ်စီး

လက်တာကို မြင်

တိုင်း ဘာဖြစ်လို့ ချူချာတွေ ပြုံးကြတာလဲ”

“သူတို့ကို ဓာတ်ပုံရိုက်တယ် ထင်လို့”

၃၀၆။ အိပ်ချင်တယ်

အဝေးပြေး ကားလမ်းမကြီးပေါ်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော တည်းခိုခန်းရှေ့တွင် ကားတစ်စီး ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ကားထဲမှ လူတစ်ဦး ထွက်လာပြီး တည်းခိုခန်းရှေ့တွင် ရပ်နေသည့် လူကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။

“ဒီတည်းခိုခန်းမှာ တစ်ညတာ ဝိမ်ကျကျ အိပ်လို့ ရမယ်ထင်သလားဗျ”

“ရမယ် ထင်တာပဲ။ ကြည့်လော့ ကျွန်တော် တံခါး

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

ခေါက်နေတာ နာရီဝက် ရှိပြီ၊ ဘယ်သူမှ နီးမလာသေးဘူး”

၃၀၇။ မကြောက်ပါနဲ့

ဒီရက်ကို အမေရိကန်တို့ မကြေညာဘဲ စတင် ဝင်ကြည့်နေ ချိန်က ဖြစ်သည်။ ဘက္ကဒတ်သို့ ရုရှားဝန်ကြီးချုပ် ချုပ်ပရီမာကော့ အလည် ရောက်လာသည်။ သမ္မတ ဟူစိန်က ၎င်း၏ ဝင်ခွင့်ကို လိုက်ပြသည်။ ပရီမာကော့က မေးသည်။

“ဒီဝင်ခွင့်ကို ဘယ်သူ ဆောက်တာလဲ”

ဟူစိန်က ပရီမာကော့ကို နှစ်သိမ့်သည်။

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ရုရှားတွေ မဟုတ်ပါဘူး”

၃၀၈။ စာခြောက်ရုပ်

မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်ဆုံကြသည်။

“ရာဘင်နီဗစ်ချ်ဟာ သူ့ရဲ့ ဂျုံခင်းမှာ ဘယ်လို စာခြောက်ရုပ်မျိုးကို စိုက်လိုက်သလဲဆိုတာ ကြားပြီးပြီလား”

“ဟင့်အင်း၊ ဘယ်လို စာခြောက်ရုပ်လဲ”

“အင်မတန် ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ စာခြောက်ရုပ်၊ ကြောက်စရာ ကောင်းလွန်းလို့ မနှစ်က ဂျုံစေ့တွေကို

ကျိုးကန်းတွေ လာ ပြန်ပို့သတဲ့”

၃၀၉။ လိမ္မာတဲ့ကလေးတွေ

အမေဖြစ်သူအလုပ်မှ ပြန်လာသည်။ ၁၀-နှစ်သား၊ ၈-နှစ်သားနှင့် ၆-နှစ်သား သားသုံးယောက်က အမေကို ကြိုကြသည်။ အမေက မေးသည်။

“သားတို့ ဒီနေ့အဖို့ အကျိုးရှိတဲ့အလုပ် ဘာတွေ လုပ်ခဲ့ကြသလဲကွယ်။ မေမေကို ပြောပြကြပါဦး”

အကြီးကောင်က ပြောသည်။ “ကျွန်တော် ပန်းကန်တွေ ဆေးတယ်”

“အေး၊ လိမ္မာတဲ့ ငါ့သားပါလား။ ရော့ ချောကလက်” အလတ်ကောင်က ပြောသည်။ “ဆေးပြီးသား ပန်းကန်တွေ ကို ကျွန်တော် အဝတ်နဲ့ သုတ်ပါတယ်”

“အေး၊ တော်တယ်၊ ရော့ ဘီစကွတ်”

အငယ်ဆုံးကောင်ကလည်း အားကျမခံ ပြောသည်။

“ကြမ်းပေါ်က ပန်းကန်ကွဲတဲ့ အစအနတွေကို

သားလိုက်ကောက်ပြီး အမှိုက်ပုံထဲ သွားပစ်လိုက်တယ်
မေမေ”

၃၁၀။ မေးမှ သိမှာပေါ့

ငါးမျှားထွက်ရာတွင် အဖေဖြစ်သူက ငါးနှစ်အရွယ် သား
ငယ်ကို ခေါ်သွားသည်။ လှေပေါ်တွင် နှစ်ယောက်သား ထိုင်နေ
ကြသည်။ ရုတ်တရက် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ချာတိတ်လေး-
စိတ်ဝင်စားလာသည်။ သို့နှင့် အဖေကို မေးသည်။

“ဒီလှေဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရေထဲ ကူးနေတာလဲဟင်”

ငါးတွက်မည့်အချိန်ကို အာရုံစိုက်နေသော အဖေက ပြန်ပြော
သည်။

“စောင့်ဦးသားရယ်၊ အဖေ မဖြေအားသေးဘူးကွယ်”
ခဏအကြာတွင် ချာတိတ်က မေးပြန်သည်။

“ငါတွေ ရေထဲမှာ အသက် ဘယ်လို ရှူသလဲဟင်”

“အဖေ မဖြေအားသေးဘူး သားရယ်”

နောက်မိနစ် အနည်းငယ် ကြာသွားသည်။

“ဖေဖေ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကောင်းကင်ကြီးဟာ ပြာနေ
ရတာလဲဟင်”

“နေဦးသားရယ်၊ ဖေဖေ မဖြေအားသေးဘူးကွယ်”

မိနစ်အနည်းငယ်
ကြာသွားပြန်သည်။
“ကျွန်တော်
မေးခွန်းတွေ မေးမိ
တဲ့အတွက် ဖေဖေ
ကျွန်တော့်ကို စိတ်
မဆိုးဘူး၊ မဟုတ်
လား ဟင်”

“စိတ်မဆိုးပါဘူး သားရယ်၊ မေးမှ သိမှာပေါ့ကွယ်”

၃၁၁။ အိပ်မက်ထဲက လှူဖျါခြင်း

မိန်းမက ယောက်ျားကို နှိုးပြီး ပြောသည်။
“ရှင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ အသံဆိုးနဲ့
အော်ရတာလဲ”
“ခင်မာလာ ရေနစ်တယ်လို့ အိပ်မက်လို့”
“ဘယ်က ခင်မာလာလဲ”
“မင်း မသိပါဘူး။ သူနဲ့ငါ အိပ်မက်ထဲမှာ အသံ ဖြစ်
သွားကြတာကွ”

www.burmeseclassic.com

၃၁၂။ ကားဆရာ

ခွေးက မောင်းပြီး လူက ခရီးသည်အဖြစ် လိုက်ပါလာသော မော်တော်ကားကို ယာဉ်ထိန်းရဲက တားလိုက်သည်။ ရဲက ပြောသည်။

“ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျား ရှူးနေသလား။ ခွေးကို ကားမောင်းခိုင်းရတယ်လို့ဗျာ”

ခရီးသည်က ဆင်ခြေပေးသည်။

“ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးခင်ဗျ။ လွန်ခဲ့တဲ့ မိနစ်ပိုင်းလေးကမှ ကားကို တားပြီး ကျွန်တော် လမ်းကြိုလိုက်လာတာပါ”

၃၁၃။ မီးတစ်တိုလောက်

လူသတ်မှုတွင်ပါဝင်ခဲ့ကြသူ အမေရိကန်၊ အိုင်ယာလန် သားနှင့် ရုရှားတို့ သုံးဦးကို တစ်ဦးစီသီးခြား တိုက်ပိတ်ကာ ထောင်ဒဏ်နှစ် ၂၀-ကျခံစေဟု တရားရုံးက စီရင်ချက်ချသည်။ သို့သော် အသတ်ခံရသူကိုယ်တိုင် လူကောင်း မဟုတ်ခဲ့သဖြင့် လူသတ် တရားခံသုံးဦးကို သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော အတိုင်းအတာဖြင့် မိမိလိုရာကို ယူသွားခွင့်ပြုသည်။

အမေရိကန်သားက မိမိ၏မယားကို ခေါ်သွားသည်။ အိုင်ယာလန်သားက နှစ် ၂၀-စာ ပီစကီပုလင်းများ ယူသွားသည်။ ရုရှားမူ ဒေထွေအထူး စဉ်းစားမနေဘဲ နှစ် ၂၀-စာ သောက်စရာ စီးကရက်များကို တောင်းသွားသည်။

နှစ် ၂၀-ပြည့် သည်။ အားလုံးကို ပြန်လွှတ်ပေးသည်။

အမေရိကန်သားသည် ကလေးသုံးယောက်ကို လက်ဆွဲကာ ဇနီးနှင့်အတူ ပြုံးရွှင်စွာ ထွက်လာသည်။ အိုင်ယာလန်သား ထွက်ဖို့ ငြင်းသည်။ မိမိနှင့်အတူ အရက်သောက်ရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။

ရုရှား၏ တိုက်ခန်းကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ၎င်းကို ထိုင်လျက်သား တွေ့ကြရသည်။ သိသိသာသာ ပိန်ချုံးနေသည်။ တော်တော်လည်း အိုစာသွားသည်။ စီးကရက်ဘူးများကို လက်ရာခြေရာ မပျက်မြင်ရသည်။ ၎င်းက အသံတိုးတိုးလေးဖြင့် ပြောသည်။

“မီးခြစ်ပါရင် မီးညှိပါရစေဗျာ”

၃၁၄။ အလွန်အကျွံသည်းခံခြင်း

“အလွန်အကျွံ သည်းခံခြင်းဆိုတာ ဘာလဲ

“ဗောဓိကာတစ်ပုလင်းကို ဝယ်လိုက်တယ် ဖန်ခွက် အပြည့် ထည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် မိန်းမအလုပ်က ပြန်လာပြီး အမြည်းပြင်ပေးမယ့်အထိ စားပွဲမှာ ပုလင်းနဲ့ ခွက်ကို ရှေ့ထားပြီး ထိုင်စောင့်တာကို ပြောတာ”

၃၁၅။ ဉာဏ်ကြီးရှင်

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးဂျာစီပြည်နယ်ကိုဖြတ်၍ လေယာဉ် ငယ်တစ်စင်း ပျံသန်းလာသည်။ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ပိုင်းလော့၊ ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး ဘောလုံးသမား ရိုနယ်လ်ဒို၊ ‘ကွန်ပျူတာဘုရင်’ ဘီလ်ဂိတ်စ်(BILL GATES) ဒလိုင်လားမားနှင့် ဟစ်ပီလူငယ်တို့ လိုက်ပါလာကြသည်။

ရုတ်တရက် လေယာဉ်အပြီးပိုင်းမှ ပေါက်ကွဲသံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရပြီး လေယာဉ်အတွင်းသို့ မီးခိုးများ လိုမ့်ဝင်လာသည်။ လေယာဉ်မောင်းသည့် အခန်းမှ ပိုင်းလော့ ပြေးထွက်လာပြီး ပြောသည်။

“ကိုင်း၊ လူကြီးမင်းတို့ ကျွန်တော့်ဆီမှာ မကောင်း တဲ့ သတင်းနဲ့ ကောင်းတဲ့သတင်းနှစ်ခု ရှိတယ်။ မကောင်းတဲ့

သတင်းက တော့ ကျုပ်တို့ လေယာဉ် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ပျက်ကျလိမ့်မယ်။ ကောင်းတဲ့သတင်းက တော့ လေယာဉ်ပေါ်မှာ လေထီးလေးခု ရှိတယ်။ တစ်ခုဟာ ကျွန်တော့်အတွက်”

ဤသို့ ပြောပြီး လေထီးနှင့် ၎င်း ခုန်ဆင်းသွားသည်။ ရိုနယ်လ်ဒို နေရာမှ ထသည်။

“သိကြတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်ဟာ ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး ဘောလုံးသမား၊ ကျွန်တော်လို လူမျိုးကို ကမ္ဘာကြီးက မဆုံးရှုံးသင့်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် လေထီးတစ်ခု ရသင့်တယ်”

ဤသို့ ပြောပြီး ရိုနယ်လ်ဒို လေထီးဖြင့်ခုန် ဆင်းသွားသည်။ ဘီလ်ဂိတ်စ် နေရာမှ ထသည်။

“မိတ်ဆွေတို့ ကျွန်တော်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဉာဏ် အထက်ဆုံး၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ကျွန်တော့်လို ဉာဏ်ထက်မတူ

မောင်ကောင်းထိုက်

လူတွေကို လိုအပ်တယ်။ ဉာဏ်အကောင်းဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လေထီးတစ်စုံ ရသင့်ပါတယ်”

ပြောပြီးပြီးချင်း လေထီးအိတ်ကို ဆွဲကာ အောက်သို့ ခုန်ဆင်းသွားသည်။

ဒလိုင်းလားမားနှင့် ဟစ်ပီလူငယ်တို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အပြန်အလှန် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တိဘက်ဘုန်းတော်ကြီးက ပြောသည်။

“ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ အကျိုးရှိတဲ့ ဘဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရတယ်။ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကိုလည်း သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ သေပျော်ပါပြီ။ ငါ့သားကတော့ အသက်ငယ်သေးတယ်။ ရှေ့မှာ လူလုပ်စရာတွေ အများကြီး။ ကိုင်း ... ကျန်တဲ့လေထီးကို ယူပြီး ခုန်ဆင်းပေတော့”

ဟစ်ပီလူငယ် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြုံးလိုက်ပြီး ပြောသည်။

“ဟဲဟဲ၊ မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ အားလုံး အိုကေပါတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ဦးနှောက်အကောင်းဆုံးလို့ ကြွားတဲ့ ‘ဉာဏ်ကြီးရှင်’ ဝန် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျောပိုးအိတ်ကို မှားကောက်ပြီး အောက်ကို ခုန်ဆင်းသွားတာပါ”

၃၁၆။ ဓာတိယယောကျ်ား

“ရှင်ဟ်

ကျွန်မရဲ့ တတိယ ယောက်ျားနဲ့ သိပ်တူတာပဲ”

“ဟုတ်လား။

ဒါနဲ့ ခင်ဗျား ယောက်ျား ဘယ်နှစ်ယောက် ရခဲ့ဖူးသလဲ”

“အခုအထိ နှစ်ယောက်”

၃၁၇။ ကြောင်ကုန်သည်

လူကြီးတစ်ယောက် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ အရောင်းဆိုင်ထဲ ဝင်လာပြီး ပြထားသည့် ပစ္စည်းများကို စိတ်မပျက်တပါး လိုက်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်မည်ပြုသည်။ ရုတ်တရက် ဆိုင်၏ထွက်ပေါက်တွင် ကြောင်တစ်ကောင် နွားနို့သောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ နွားနို့ ထည့်ထားသော မြေပန်းကန်ကို ကြည့်ပြီး လူကြီး၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်လာသည်။ ၇-ရာစုက မြေပန်းကန် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်ထဲသို့ လူကြီး ပြန်ဝင်ပြီး ဈေးရောင်းသူကို ပြောသည်။

“ကျွန်တော်ဟာ တစ်ကိုယ်တည်းသမားပါ။ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းလည်း မရှိပါဘူး။ အခု ခင်ဗျားရဲ့ကြောင် ကို မြင်တော့ ဘယ်လို ဖြစ်နဲ့ မသိဘူး။ ဒါ့ကို အဖော် လုပ်ချင်စိတ် ပေါ်လာတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ပေးပါလားဗျာ”

“ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော့် ကလေးတွေ သူ့ကို သိပ်ချစ်ကြတာပျ”

“ကျွန်တော်က အဖော်မဲ့သူမို့ပါဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို ပေးပါ။ ကျွန်တော် ဆယ်ဒေါ်လာပေးပါမယ်”

“ဟင့်အင်း၊ ဟင့်အင်း။ ဒီကြောင်ကို ကျွန်တော် မရောင်းဘူးဗျာ”

နောက်ဆုံးတွင် ဒေါ်လာ ၂၀၀-နှင့် ဈေးတည့်သွားသည်။ ကြောင်ကို ပိုက်ကာ ဆိုင်မှထွက်မည်အလုပ်တွင် နောက်ပြန်လှည့် ပြီး ဈေးရောင်းသူကို လူကြီးက ပြောသည်။

“ဒါနဲ့ ဒီပန်းကန်ကနေ နို့သောက်တာ ကြောင် အကျင့်ပါနေပြီ ထင်တယ်။ ပန်းကန်ကို တစ်ပါတည်း ပေးလိုက်ပါလားဗျာ”

“ဆောရီးပဲ၊ မပေးနိုင်ပါဘူး”

“ကျွန်တော် ဆယ်ဒေါ်လာပေးပါမယ်”

“ပြောပဲ ပြောရက်တယ်၊ ဒီမြေပန်းကန်က ၇-ရာစု

က ပန်းကန်ဗူး အဟင်း၊ ဟင်း၊ ဒီလို နည်းနဲ့ ကျွန်တော် ကြောင်တွေ ရောင်း တာ အခု မိတ်ဆွေနဲ့ ပါဆိုရင် ကရ-ကောင် ရှိပြီ”

၃၁၈။ ဘီဗွားမှာစိုးတယ်

ဂျူးဘာသာရေး တရားဟောဆရာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး တို့နှစ်ဦးသား ရေကန်အနားတွင် အပန်းဖြေ လမ်းလျှောက်နေကြ သည်။ ကြည်လင်သော ရေကိုကြည့်ပြီး ဂျူးဘာသာရေး တရား ဟောဆရာက ပြောသည်။

“ရေဆင်းကူးကြရအောင်လား”

“ကူးချင်ပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ဆီမှာ ရေကူး ဘောင်းဘီ ပါမလာဘူးဗျ”

“ဘာဖြစ်သေးလဲ၊ အနားမှာ ဘယ်သူရှိတာ မှတ်လို့၊ မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း ဆင်းကူးကြတာပေါ့”

နှစ်ယောက်သား ဆင်းကူးကြသည်။ ဤအချိန်တွင် လူ

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

လတ်ပိုင်းအရွယ် အမျိုးသမီးကြီးများကို အပြည့်တင်ထားသော ကားတစ်စီး ကန်အနားတွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။ တရားဆရာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတို့ ကသောကမြော ကမ်းပေါ်ပြေးတက်သည်။ အဝတ်အစားကို ကောက်ပြီး ချုံရှိရာ ဘက်ပြေးသည်။ ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီးက ခါးကို မိုးကာအင်္ကျီနှင့် ပတ်ပြီး ပြေးသည်။ တရားဟော ဆရာကမူ မိမိ၏ ဝတ်ရုံကို ခေါင်းစွပ်လိုက်ပြီး ပြေးသည်။

ချုံပုတ်၏နောက်ကွယ်တွင် အသက်ကို အနိုင်နိုင် ရှူရင်း ဘုန်းကြီးက ပြောသည်။

“ဘယ်သူမှ ကျုပ်တို့ကို သတိမထားလိုက်မိဘူး ထင်ပါရဲ့၊ ဒါနဲ့ မသိလို့ မေးရဦးမယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ အဝတ် အစား နဲ့ ခေါင်းကို ဘာဖြစ်လို့ ဖုံးရတာလဲဗျ”

“ကျုပ်ရဲ့မျက်နှာကို သူတို့မြင်သွားရင် ကျုပ် ဘယ် သူလဲဆိုတာ သူတို့အားလုံး သိကြတယ်ဗျ၊ အဲဒါကြောင့်”

၃၁၉။ အကြံပေးပါရစေ

“မိက်ဆွေ၏စကားကို မိန်းမဖြစ်သူ တစ်လုံးမကျန် နားထောင်စေလိုလျှင် အိပ်မက်ထဲမှာ စကားပြောတတ်အောင် ကျင့်ပါ”

၃၂၀။ လှိုင်စင်ပြန်ပေး

တစ်နာရီလျှင် ကီလိုမီတာ ၄၀-ထက် ပို မမောင်းရဟု သတိပေး ထားသည့် ဆိုင်းဘုတ် အနားတွင် ယာဉ်ထိန်းရဲ ရပ်နေသည်။

“မော်စကိုဗစ်ချ်”

ကားဟောင်းတစ်စီး ဖြတ်မောင်းလာသည်။ တစ်နာရီလျှင် ၄၀- ကီလိုမီတာနှုန်းလောက် ရှိမည်။ ယာဉ်ထိန်းရဲက ဝီစီမှုတ်ပြီး ကားရပ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ကားထဲမှ ဒရိုင်ဘာ အဖိုးကြီး ထွက်လာ သည်။

“သတ်မှတ်နှုန်းထက် ပိုပြီး ကားကို မောင်းတဲ့အတွက် အရေးယူရပါလိမ့်မယ်၊ ဒဏ်ငွေဆောင်မလား၊ လိုင်စင် အသိမ်း ခံမလား”

“အန်ကယ့်ဆီမှာ ပိုက်ဆံမပါဘူး”

“အဲဒါဆိုရင် ကားမောင်းလိုင်စင်ကို သိမ်းရပါလိမ့် မယ်”

ဤအချိန်တွင် နောက်ဆုံးပေါ် မာစီးဒီးကားကြီး ဖြတ်မောင်း လာသည်။ ယာဉ်ထိန်းရဲ ဝီစီမှုတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

မာစီးဒီးကာ၊ ရပ်လိုက်သည်။ ကားထဲမှ ဗလကြီး ထွက်လာသည်။ ယာဉ်ထိန်းရဲဘက် လျှောက်လာ ရင်း အသံမာမာဖြင့် လှမ်းမေးသည်။

“ဝီစီမူတ်တာ ဘယ်သူလဲဟေ့”

ယာဉ်ထိန်းရဲ ဘာမှ မပြောဘဲ ငြိမ်နေသည်။

အဖိုးကြီး ရဲကို ပြောသည်။

“ဟေ့၊ ငါ့လိုင်စင်ကို ပြန်ပေး။ မပေးရင် ဘယ်သူ ဝီစီမူတ်သလဲဆိုတာ ငါ ပြောလိုက်မယ်”

၃၂၁။ ဂုန်းဆန်းတဲ့မျက်နှာ

ဦးသမားနှစ်ယောက် မိတ်ဆွေ၏ အသုဘကို လိုက်ပို့ကြသည်။ အလောင်းကို ကြည့်ရင်း တစ်ယောက်က ပြောသည်။

“သေတယ်သာ ဆိုရတယ်၊ သူ့မျက်နှာက တော်တော်လေး လန်းနေသေးတာပဲ”

“သူ အရက်မသောက်တာ ၂-ရက်ရှိပြီကိုးကွ”

၃၂၂။ မရိုးရိပ်ပါနဲ့

သေနတ်ကိုင်လူဆိုးတစ်ဦး ဘဏ်ကို ဝင်ပြီး အနကြမ်း စီးသည်။ ငွေကိုင်စာရေးမသည် တုန်တုန်ရင်ရင်ဖြင့် ငွေများကို ထုတ်

ပေးသည်။

“ရော့၊ ဒါ

ရှိသမျှ ပိုက်ဆံအား

လုံးပဲ၊ ရှင့် သေနတ်

ပြောင်းကို ကျွန်မ

ဘက် လှည့်မထား

ပါနဲ့ရှင်၊ ရင်တုန်လွန်း

လို့ပါ။ မတော်တဆ

ကျည်ဆံ ထွက်သွားမှဖြင့်”

“ဖိတ်မပူစမ်းပါနဲ့၊ ကျည်ဆံ မပါပါဘူး”

၃၂၃။ ရော်ဘင်ဟု

“ရော်ဘင်ဟုဟာ ဘာဖြစ်လို့ လူချမ်းသာတွေကိုပဲ လုယက်ရတာလဲ”

“ဆင်းရဲသားဆီက တစ်ပြားမှ မရနိုင်ဘူးဆိုတာ သူ သိလို့ပေါ့”

၃၂၄။ အဓိကအကျဆုံး

လူသားကို ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းလိုက်သောအခါ မည်သူ

www.burmeseclassic.com

အဓိက အကျဆုံးဖြစ်သနည်း။ ဆိုသည်နှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းများ အချင်းချင်း အငြင်းပွားကြသည်။

ဦးနှောက်က စ ပြောသည်။

“လူခန္ဓာကိုယ် အင်္ဂါအပိုင်း အားလုံး ကို ကျုပ်ကပဲ ထိန်း ကျောင်းပေးရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်သာ အဓိက အကျဆုံး”

ခြေထောက်များက ဤသို့ ဆိုသည်။

“လူသွားချင်တဲ့နေရာကို ကျုပ်တို့ကပဲ သယ်ဆောင် ပေးရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့သာ အဓိက အကျဆုံး” အစာအိမ်က ကန့်ကွက်သည်။

“လူစားတဲ့ အစာတွေကို ကျုပ်က မကျေချက်ပေးရင် လူ အသက် မရှင်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်သာ အခရာဗျ” မျက်လုံးများ စောဒကတက်သည်။

“မျက်လုံးမရှိရင် လူဟာ အကာအကွယ်ပဲ့တဲ့ သတ္တဝါ ပဲ။ ဒါကြောင့် ငါတို့သာ အဓိက”

တစ်ချိန်လုံး ဘာမှ မပြောဘဲ နားထောင်နေသော စအို ကလည်း မိမိ၏အယူအဆကို တင်ပြသည်။ ၎င်းပြောသည်ကို နား ထောင်ပြီး အားလုံး ဝိုင်းဟားကြသည်။ ၎င်းအကြီးအကျယ် စိတ် ဆိုးသွားသည်။ သို့နှင့် တစ်ခွန်းမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ အလုံပိတ် ပြီး နေလိုက်သည်။

ရက်အနည်းငယ် ကြာသွားသည်။

ဦးနှောက်သည် လန်းဆန်းမှု မရှိတော့၊ ထုံထုံ ထိုင်းထိုင်း ဖြစ်နေသည်။

ခြေထောက်များ လည်း မခိုင်တော့ဘဲ ယိုင်ချင် သလို ဖြစ်လာသည်။

အစာအိမ်လည်း မအိမ်လည် ဖြစ်လာသည်။ မျက်လုံးများ ကြည်လင်ခြင်း မရှိတော့၊ မြင်သမျှ ဝိုးတိုး ဝါးတား ဖြစ်လာသည်။ ကိုင်း။ ဘယ်သူ အဓိကအကျဆုံးလဲ။

၃၂၅။ ဖြစ်ချင်တဲ့အရာ

“ကြီးလာရင် ဘာဖြစ်ချင်သလဲ” ဆိုသည့် မေးခွန်းကို အတန်းပိုင် ဆရာမက ကလေးများကို မေးသည်။

“မောင်ပီတာ၊ မင်း ကြီးလာရင် ဘာဖြစ်ချင်သလဲကွယ်”

“အမေရိကန်သမ္မတ”

“နာတာရှာလေးကကောကွယ်”

www.burmeseclassic.com

နာတာရှာ မဖြေနိုင်မိ ပီတာလေး ဝင်ဖြေသည်။
“မိုနီကာလီဝင်းစကီး”

၃၂၆။ ဖိတ်စာ

ဘာကင်ဟမ် နန်းတော်တွင်ပြုလုပ်မည့် ဘုရင်မကြီး၏ ညော်ခံပွဲအတွက် ဖိတ်ကြားစာ ရှုရှားသံအမတ်ကြီးထံ ရောက်လာသည်။ ဖိတ်စာ၏ အောက်နားတွင် ယက်ရေးသေးသေးဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ရေးထားသည်။

“ပီစကီခွက်ထဲက ရေခဲတုံးကို လက်နဲ့ နှိုက်မထုတ်ပါနှင့်၊ ဗောဒ်ကာ ထပ်ဖြည့်လိုက်ပါ”

၃၂၇။ ဆရာဝန်အိမှာ

“ခင်ဗျာ။ အတော်လေး ချောင်းဆိုးနေတာပဲ၊ ဆေးလိပ်နဲ့ အရက်ကို ဖြတ်ရမယ်ဗျ”

“ဘာလဲ ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော် ချောင်းပဲဆိုးရမှာလားဗျာ ဟင်”

(ကွန်မြူနစ်စနစ်နှင့် ၎င်းကို ကိုယ်စားပြုသူများအပေါ် သာမန်ဆိုပီယက် ပြည်သူတို့၏ သဘောထားနှင့် ၎င်း

တို့၏ ခံစားချက်များ အားဟာသအသွင်ဖြင့် ထုတ်ဖော် ဆင်ဟပ်ထားသည်များကို ယခင်အုပ်စုများ၌ တွေ့ခဲ့ကြ ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်ရှိနေသေးသည်တို့ကို ထပ်မံ တင်ဆက်လိုက်ပါသည်။)

၃၂၈။ သနားမိတယ်

ဘိုလ်ရှီပစ် (ကွန်မြူနစ်)အဖိုးကြီးတစ်ယောက်က ၎င်း၏ မိတ်ဆွေကို ပြောသည်။

“ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့တော့ ကွန်မြူနစ်စနစ် ရောက်တဲ့အထိ အသက်ရှင်မယ် မထင်ဘူး။ အင်း၊ ခလေးတွေ ကိုတော့ သနားမိတယ်ဗျာ”

၃၂၉။ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်

“ဆာဟာရသဲကန္တာရမှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို တည်

www.burmeseclassic.com

ဆောက်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ”

“သဲတွေ တဖြည်းဖြည်း ရှားကုန်မှာပေါ့”

၃၃၀။ ကတိမတည်ပါလား

“ခေါင်းဆောင် တွေ ကတိပေးထားတဲ့ အတိုင်း ၁၉၈၀-ခုနှစ်ရောက်ရင် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုမှာ ကွန်မြူနစ် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အခြေခံအားဖြင့် တည်ဆောက်ပြီး ဖြစ်မယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလားဟင်”

“ဟင့်အင်း။ အဲဒါ အစား အိုလံပစ်ကစားပွဲ ကျင်းပဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်”

(၁၉၈၀-ခုနှစ်တွင် မော်စကို၌ အိုလံပစ်အားကစားပွဲ ကျင်းပခဲ့သည်။)

၃၃၁။ ဆိုင်းဘုတ်

အမြောက်တပ်ရှေ့တွင် စိုက်ထူထားသော ဆိုင်းဘုတ်။

“ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်မှန်းချက်သည် ကွန်မြူနစ်စနစ် ဖြစ်သည်”

၃၃၂။ စိုးရိမ်မိတယ်

“ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောစမ်းပါ။ အခု ကျွန်တော်တို့ ကွန်မြူနစ် စနစ်ထဲ ရောက်နေပြီလား။ ဒါမှမဟုတ် ဒီထက် ဆိုးဦးမလားဗျဟင်”

၃၃၃။ သိပ္ပံပညာ

“ကျွန်မြူနစ်ဝါဒကို သိပ္ပံပညာလို့ သတ်မှတ်လို့ ရမလားဟင်”

“မရဘူး။ တကယ်လို့သာ သိပ္ပံပညာဆိုရင် သူ့ကို ခွေးတွေ အပေါ်မှာ အရင် စမ်းသပ်ကြည့်မှာပေါ့”

၃၃၄။ ခြားနားချက်

“သင်္ချာနဲ့ သိပ္ပံနည်းကျ ကွန်မြူနစ်ဝါဒအကြားမှာ ဘာ ခြားနားချက် ရှိသလဲ”

မောင်ကောင်းထိုက်

“သင်္ချာဟု ပေးထားချက် တစ်စုံတစ်ခုကနေ သက်သေ ထူချက် တစ်စုံတစ်ခုကို တောင်းဆိုထားတယ်။ - ဝိပဿနာ ကျ ကွန်မြူနစ်ဝါဒမှာတော့ အကုန်လုံး သက်သေထူပြီးသား။ ဘာမှလဲ ပေးမထားဘူး”

၃၃၅။ သေမှတ်ချက်

“ဖွားဖွား။ လိနင်ဟာ လူကောင်းလားဟင်”
“ဟုတ်တယ် ငါ့မြေး။ လူကောင်းမှ တကယ် လူကောင်း”
“ဖွားဖွား။ စတာလင်က လူဆိုးဆိုး”
“ဟုတ်တယ် ငါ့မြေး။ အင်မတန် ဆိုးတဲ့လူဆိုး”
“ကရူးရှက်ကကောဟင်”
“သူ သေတဲ့အခါ ငါတို့ သိကြရမယ် ငါ့မြေး”

၃၃၆။ ရှင်းနေတာပဲ

ကရင်မလင်နန်းတော်ရှေ့ ရင်ပြင်နီတိုင် လူတစ်ယောက် သည် ဖြတ်သွားသူများအား စာရွက်တွေ ဖြန့်ဝေသည်။ ခဏ အကြာတွင် လူအချို့ ၎င်းထံ ပြန်ရောက်လာကြပြီး စာရွက်ဝေနေ သူကို ပြောသည်။

“ခင်ဗျား ဝေတဲ့စာရွက်ပေါ်မှာ ဘာမှ မရေးထားပါလားဗျ”
“ဘာ ရေးစရာလိုလဲ၊ ဒီအတိုင်းလဲ ရှင်းနေတာပဲ ဥစ္စာ”

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

၃၃၇။ မြင်သာမြင်ရ

“ကွန်မြူနစ်
ခေတ်ရောက်ရင် စား
ကုန်သောက်ကုန်နဲ့
လူသုံးကုန်ပစ္စည်း
တွေကို တယ်လီဖုံး
က တစ်ဆင့်မှာလို့
ရမယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ
လားဟင်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ရှိမြင် သံကြားက တစ်ဆင့် ထုတ်ပေးမယ်”

၃၃၈။ ခွင့်မပြုဘူး

ဇိမ်ခန်း ဖွင့်ပွဲအခန်းအနားသို့ ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင် ကရူးရှက် တက်ရောက်လာသည်။ ဖဲကြီးကို ဖြတ်ပေးပြီးသည့်အခါ တွင် မစွတာ ကရူးရှက်သည် မိန်းကလေးတို့နှင့် ရယ်ရယ်မောမော စကားပြောသည်။ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို မနာတနာ ပါး လိမ်ဆွဲပြီး ပြောသည်။

“မင်းဟာ အင်မတန်ချောတဲ့ ကောင်မလေးပါလား။”

www.burmeseclassic.com

ကွန်မြူနစ်ပါတီထဲ ဝင်မလား ပြော ငါ ထောက်ခံစာ ရေးပေးမယ်”

“မဖြစ်ပါဘူးရှင်၊ ဒီမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့တောင် မေမေက မလွတ်ချင်ဘူးရှင်”

၃၃၃။ သွားသင့်တဲ့နေရာ

မော်စကိုနိုင်ငံတော် တက္ကသိုလ်သို့ တက်ခွင့်ရရန် လျှောက်ထားသူများကို သမိုင်းဘာသာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ လူတွေ့ စစ်မေးပွဲ ပြုလုပ်သည်။ ပါမောက္ခက ကျောင်းသားကို မေးသည်။

“ဒီနှစ် ၁၉၆၇-ခုနှစ်မှာ တို့တစ်တွေဟာ ရွှေရတုပွဲ တစ်ခုကို ဆင်နွှဲ ကျင်းပကြဖို့ ရှိတယ်၊ ဘာရွှေရတုပွဲလဲ”

“ကျွန်တော် မသိပါဘူးခင်ဗျာ”

“ဟ၊ မင်း ရေဒီယို နားမထောင်ဘူးလား၊ သတင်းစာ မဖတ်ဘူးလား”

“ကျွန်တော်နေတဲ့ ရွာမှာ သတင်းစာရော၊ ရေဒီယိုပါ မရှိပါဘူး ခင်ဗျာ”

စစ်မေးရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ပါမောက္ခက အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သူ ကထိကကို တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောသည်။

“မှတ်မိလား၊ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်ဗျား တလောကပဲ ဆွေးနွေးကြသေးတယ်လေ၊ ဒီနှစ် နေ့ရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ ဘယ်သွားရရင် ကောင်းမလဲလို့”

၃၄၀။ စဉ်းကမ်းချက်

“ဂျူးတစ်ယောက် ပါတီထဲ ဝင်ဖို့အတွက် ဘာလိုသလဲ”

“အာရပ်နှစ်ယောက် ရဲ့ ထောက်ခံစာ”

၃၄၁။ ဗွင့်ဆိုချက်

၂၁-ရာစုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသည့် စွယ်စုံကျမ်းမှ ဖွင့်ဆိုချက်။

“ဟစ်တလာ- စတာလင်ခေတ်တွင် ပေါ်ခဲ့သော အာဏာရှင်ကလေး”

၃၄၂။ ငါနဲ့တူတာ ဗျူဟာ မရှိ

ခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့် လုံးဝ ခွဲမရအောင် တူသော လူတစ်ယောက် ပေါ်နေကြောင်း ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံက စတာလင်အား အစီရင်ခံရာ ‘ပစ်သတ်လိုက်’ဟု စတာလင်က အမိန့်ပေးသည်။ အရာရှိက မဝံ့မရဲ ပြန်ပြောသည်။

“သူ့ကို နှုတ်ခမ်းမွေး ရိတ်ခိုင်းလိုက်ရင် မကောင်း”

www.burmeseclassic.com

ဘူးလား ခင်ဗျာ”

“အဲဒီအကြံ ကောင်းတယ်၊ ရိတ်ပြီးရင် ပစ်သတ်လိုက်”

၃၄၃။ စောင့်ကြိုနေမယ်

လုပ်ကြံခြင်းခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ ကနေဒီ တခြား ကမ္ဘာသို့ ရောက်လာ သည်။ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ရာ စတာလင်ကို ပုဆိန်ကိုင်လျက် မြင်သဖြင့် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် နောက် ပြန်ဆုတ်သည်။ စတာလင်က ပြောသည်။

“မကြောက်ပါနဲ့ကွ၊ မင်းကို ငါ စောင့်နေတာ မဟုတ်ဘူး”

၃၄၄။ နောက်ကျနေပါလား

ရာဘင်နီဗစ်ချ်ကို အိမ်ရှင် အမေရိကန်က အဖိုးတန် ငါးဥ အမည်း (Black Cavier) ဖြင့် ကျွေးမွေး ဧည့်ခံရာ ရာဘင်နီ ဗစ်ချ်က ပြောသည်။

“ဘုရား ဘုရား၊ ခင်ဗျားတို့ အမေရိကန်တွေ ကျုပ်တို့နောက် အများကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ပါလား၊ ဒီငါးဥမျိုးကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၅၀-က ကျုပ်တို့ စားခဲ့ရတာဗျ”

၃၄၅။ အပယ်အပစ်

“ဒီနှစ်သီးနဲ့”

ထွက်နှုန်း ဘယ်လို ရှိမလဲ”

“အလယ်”

အလတ်ပဲ ရှိမယ်၊

မနှစ်ကနဲ့စာရင် နိမ့်

မယ်၊ ဒါပေမယ့်

လာမယ့်နှစ်နဲ့စာရင် ပိုကောင်းမယ်”

၃၄၆။ ပဒေသာပင်နေ့

“ဆိုဗီယက်အာဏာ ထူထောင်တဲ့နှစ် ၅၀-ပြည့် အထိမ်း အမှတ်အဖြစ် ‘ပဒေသာပင်နေ့’ ကျင်းပဖို့ အာဏာပိုင်တွေ ဆုံးဖြတ် လိုက်တယ်ဆိုပဲ၊ နှစ် ၁၀၀-ပြည့်နေ့ကျရင် ဘယ်လို ကျင်းပမလဲ မသိဘူးနော်”

“ပဒေသာပင်နေ့ကို နှစ်ရက်တိတိ ကျင်းပမှာပေါ့”

၃၄၇။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော ဆိုရှယ်လစ်နစ်

(Developed Socialism)

“ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်တဲ့ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဆိုတာ ဘာလဲ”

“ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှု အခက်အခဲကို အခက်အခဲတွေ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာမှုက အစားထိုးလိုက်ခြင်းပဲပေါ့”

၃၄၈။ ကမ္ဘာပေါ်မှာပထမဆုံး

အသံချဲ့စက်မှ ကြေညာချက် ထွက်လာသည်။

“လေးစားအပ်တဲ့ ခရီးသည်များ ခင်ဗျာ၊ မိတ်ဆွေ တို့ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် မောင်ဆူမဲ့ လေယာဉ်ပေါ်မှာ လိုက်ပါလာကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ လေယာဉ် တစ်ခုလုံးမှာ အလိုအလျောက် စက်ပစ္စည်း ကိရိယာတွေ တပ်ဆင်ထားပါတယ်။ “အဲဒီလူတို့” လေယာဉ်ဟာ မော်စကို လီနင်ဂရက် ခရီးစဉ် အတိုင်း ပျံသန်းနေပါတယ်။ အမြင့်ပေ သုံးသောင်းက ပျံသန်းနေပြီး အပြင်မှာ အနုတ်ဒီဂရီ ၅၀- စင်တီဂရိတ် ရှိပါတယ်။ လေယာဉ်ပေါ် တပ်ဆင်ထားတဲ့ အလိုအလျောက် စက်ပစ္စည်း ကိရိယာများအားလုံး ပုံမှန် အလုပ်လုပ်နေကြပါတယ်။

“ပုံမှန် အလုပ် လုပ်နေကြ ပါတယ်”

“ပုံမှန် အလုပ် လုပ်နေကြ ပါတယ်”

“ပုံမှန် အလုပ် လုပ်နေကြ ပါတယ်”

“.... အလုပ် လုပ်..”

“.... အလုပ် လုပ်နေကြပါတယ်”

၃၄၉။ ခြိမ်းခြောက်မှု

၁၉၈၀-ခုနှစ်၊ မော်စကို အိုလံပစ်ပွဲကို အနောက်နိုင်ငံ အချို့ သပိတ်မှောက်မည်ဟူသော ခြိမ်းခြောက်ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တက္ကသိုလ်တစ်ခုက ကြေညာချက်။

“ကျုပ်တို့ဆီ ခင်ဗျားတို့ မလာရင် ခင်ဗျားတို့ဆီ ကျုပ်တို့ လာမယ်”

မောင်ကောင်းထိုက်

၃၅၀။ ဆိုရှယ်လစ်သရုပ်မှန်ဝါဒ

“ဆိုရှယ်လစ်သရုပ်မှန်ဝါဒကို ဘာဖြစ်လို့ တီထွင် လိုက်တာလဲ”

“ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ရဲ့ သရုပ်သကန်ကို အမှန်အတိုင်း ဖော်ထုတ်မှာ စိုးလို့ပေါ့”

၃၅၁။ ဆိုဗီယက်စာရေးဆရာ

ဆိုဗီယက် စာရေးဆရာအသင်း၏ အလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီဝင်၊ ပြည်တွင်း စာပေဆု အဖိုးဖိုးကို ဆွတ်ခူးခဲ့သူ၊ အပျံ့စားတိုက်ခန်း၊ အနားယူအိမ်နှင့် မော်တော်ကားတို့ကို ပိုင်ဆိုင်သူ ဆိုဗီယက် စာရေးဆရာသည် ရွှေငါးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းမိသည်။ ရွှေငါးလေးက မိမိအား လွှတ်ပါရန်နှင့် လွှတ်ပေးပါက စာရေး ဆရာကြီး၏ ဆန္ဒတစ်ခုကို ဖြည့်ဆည်းပေးပါမည်ဟု ကတိပေး တောင်းပန်သည်။ ‘ဆိုလင်ဇင်နစ်ဇင်’ကို ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးရန် ၎င်း ဆန္ဒပြုပြီး ငါးကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်သော် မိန်းမအား ဤအကြောင်းကို ပြော ပြသည်။ မိန်းမက စာရေးဆရာကြီးကို ငေါက်သည်။

“ရှင် အင်မတန် အသုံးမကျတဲ့လူ၊ စာရေးတဲ့ အတတ်ပညာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်သူ

ဖြစ်ရပါ့လို့အဲလို ဆန္ဒ ပြုလိုက်တာ မဟုတ် ဘူး”

(ဆိုဗီယက် စနစ်ကို ဆန့်ကျင်မှု ကြောင့် ပြည်နှင့်ဒဏ် ပေးခံရသော စာပေ နိဘယ်ဆုရှင်)

၃၅၂။ အရည်အချင်းသုံးရပ်

“ဘုရားသခင်ဟာ အရည်အချင်း သုံးခုကို ဖန်ဆင်း ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ရိုးသားခြင်း၊ အမြော်အမြင် ရှိခြင်းနဲ့ ပါတီဝင်ဖြစ်ခြင်းပဲ။ ဒါပေမယ့် လူတစ်ယောက်ကို အရည် အချင်း နှစ်ခုထက် ပိုပြီး မပေးဘူး။ ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက်ဟာ ရိုးလည်း ရိုးသားတယ်။ အမြော်အမြင်လည်း ရှိတယ်ဆိုရင် သူဟာ ပါတီဝင် မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ သူဟာ ရိုးသားတယ်။ ပါတီဝင်လည်း ဖြစ်တယ်ဆိုရင် အမြော်အမြင် ရှိသူ မဟုတ်တော့ဘူး။ အဲ အမြော် အမြင် ရှိတယ်။ ပါတီဝင်ဖြစ်တယ်ဆိုရင်တော့ သူဟာ ရိုးသားသူ မဟုတ်တော့ဘူး”

www.burmeseclassic.com

၃၅၃။ ဂဏ်ဦးသူ

(၁၉၆၈-ခုနှစ်က ချက်ကိုစလိုပေးကီးယား နိုင်ငံတွင်းသို့ ဆိုဗီယက်တပ်များ ဝင်ခဲ့ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထိုစဉ်က ပေါ်ခဲ့သော ဟာသ)

ချက်ကိုစလိုပေးကီးယား တပ်မတော်အတွင်း ပြုလုပ်သည့် နိုင်ငံရေးသင်တန်းတစ်ခု၌ အရာရှိကြီးက တပ်သားကို မေးသည်။

“နယ်ချဲ့အင်အားစုတွေအကြောင်း မင်း ဘာသိ သလဲ၊ သိသမျှ ပြောပြစမ်း”

“နယ်ချဲ့အင်အားစုတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံကို ဝင် ရောက် သိမ်းပိုက်ဖို့ အမြဲတမ်း ကြံစည် နေကြပါတယ်”

“မှန်တယ်၊ နောက်ထပ် ဘာပြောနိုင်သေးသလဲကွ”

“ဒါပေမယ့် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုက လက်ဦး သွားပါတယ်”

၃၅၄။ ဒီဏာကိုး

ချက်ကိုစလိုပေးကီးယား ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ ဝင်ရန် လျှောက် ထားလိုသူများကို မြို့နယ်ပါတီယူနစ် ကော်မတီရုံး၌ ခေါ်ယူ တွေ့ ဆုံသည်။ လျှောက်ထားသူတိုင်းကို မေးခွန်းတစ်ခုတည်း မေးသည်။ ယင်းမှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်နှင့် အရင်းရှင်စနစ်အကြား ခြားနားချက်

ဘာရှိသနည်းဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ပထမလူ = ခြားနားချက် ကို လုံးဝ မသိချေ။ ၎င်း ကို ပါတီဝင် အဖြစ် လက် ခံလိုက်သည်။

ဒုတိယလူ = ခြားနားချက် ကို ကောင်းကောင်း မသိချေ။ ၎င်းကို နောက်တစ်နှစ် တွင် ပြန်လာရန် မှာလိုက်သည်။

တတိယလူ = ခြားနားချက်ကို ကောင်းကောင်း သိသည်။ ၎င်းကို ထောင် သုံးနှစ်ချလိုက်သည်။

၃၅၅။ မှန်မြှောပါနဲ့

ပိုလန်အဖိုးကြီးတစ်ယောက်သည် မိမိတွင် ရှိသည့် ဇလိုတို (ပိုလန်ငွေ)သုံးရာကို နိုင်တော်ဘဏ်တွင် အပ်ထားသင့်၊ မသင့်နှင့် ပတ်သက်၍ ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မဝံ့မရဲနှင့် ဘဏ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကို မေးသည်။

“တကယ်လို့ လူကြီးမင်းတို့ရဲ့ဘဏ် ပျက်သွားရင်

www.burmeseclassic.com

ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲ ဟင်”

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ အန်ကယ်ရဲ့ ငွေကို ပိုလန်နိုင်တော်
တစ်ခုလုံးပိုင် နေဥစ္စာနဲ့ အကာအကွယ် ပေးထားပါတယ်”

“ပိုလန်နိုင်ငံ မွဲသွားမယ်ဆိုရင်ကော”

“ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု အမှူးပြုတဲ့ဆိုရှယ်လစ်
အုပ်စု တစ်ခုလုံးက ကျွန်တော်တို့ကို အာမခံထားပါတယ်
ခင်ဗျ”

“ဆိုဗီယက်ယူနီယံကြီး မွဲပြာကျသွားမယ်ဆိုရင်ကော”

“ဒီအတွက် ငွေသုံးကို နှမြောသလားဗျာ”

၃၅၆။ လမ်းမှားခြင်း

(ပီရီစထရိုင်ကာ ခေတ်က ဖြစ်သည်။) ဆိုဗီယက်
ခေါင်းဆောင် ဂေါ်ဘာချော့ဗ၏ မိန့်ခွန်းအပြီးတွင် ပါတီညီလာခံ
ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးက အခြားတစ်ဦးကို ပြောသည်။

“ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ၊ အားလုံးရဲ့ ရှေ့က သွားတယ်
လည်း ဆိုသေးတယ်၊ တကယ်ကျတော့ သူ့များနောက်
ကျပ်တို့ ရောက်နေပါလား”

“ရှင်းရှင်းလေးပဲ၊ လမ်းမှားသွားမိလို့ပေါ့ဗျ”

၃၅၇။ ယာယီနဲ့ အမြဲတမ်း

မော်စကိုရှိ အော်
စတန်ကင်နီ မျှော်စင်မှနေ၍
ကွန်မြူနစ်စနစ် ပေါ်ပေါက်
လာမည့်နေ့ကို စောင့်ကြည့်
ရန်အတွက် လူတစ်ယောက်
ကို အလုပ်ခန့်လိုက်သည်။
လစာမှာ ရှုဘယ် ၂၀၀-
ဖြစ်သည်။ သို့နှင့် အလုပ်သမားသည် မျှော်စင်မှနေ၍ နေစဉ်
စောင့် ကြည့်သည်။ ရုတ်တရက် ပဲရစ်ရှိ အီဖယ်မျှော်စင်ပေါ်မှနေ၍
လူတစ်ယောက်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို ဂရုတစိုက် ကြည့်နေကြောင်း
တွေ့လိုက်ရသည်။ ရုရှားလုပ်သားက ပြင်သစ်က လူကို မေး
သည်။

“ခင်ဗျား ဘာကို ကြည့်နေတာလဲဗျ”

“အရင်းရှင်စနစ် ကျဆုံးမယ့်နေ့ကို စောင့်ကြည့်နေ
တာပါ”

“ခင်ဗျား လခ ဘယ်လောက်ရလဲ”

“တစ်လကို ဒေါ်လာတစ်သောင်း”

ဤစကားကို ကြားသောအခါ ရုရှားကြီး ဒေါသပုန်ထ
တော့သည်။ အလုပ်ချင်း တူပါလျက် အီဖယ်မျှော်စင်မှ ပုဂ္ဂိုလ်သည်

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

သူ့ထက် လခ အဆပေါင်းများစွာ ပိုရနေကြောင်း၊ လုံးဝ တရား မျှတမှု မရှိကြောင်း အထက်လူကြီးများကို အရေးဆိုသည်။ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်က ၎င်းကို ဤသို့ ပြန်ဖြေသည်။

“လာပြီ၊ ဂျီကျမနေနဲ့၊ သူက ယာယီအလုပ်သမား၊ မင်းက အမြဲတမ်း ခန့်ကွဲ နားလည်လား”

၃၅၈။ မြိုင်စာနဲ့ ဘီတယ်

ကေ-ဂျီ-ဘီရုံးသို့ လူတစ်ယောက်ကို ဖမ်းခေါ်လာသည်။

“ပါတီနဲ့အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တဲ့ လူဆိုတာ သေချာ တယ်”

“သူ ဘာပြောလို့လဲ”

“ဘာမှ မပြောဘူး၊ သူက ဆွံ့အ နားမကြား၊ ဒါ ပေမယ့် သူ တံတွေး ထွေးတဲ့ပုံက ဆန့်ကျင်ရေးသမား ဆိုတာ ပေါ်လွင်လွန်းတယ်၊ ဒါကြောင့် ဖမ်းလာတာ”

၃၅၉။ လာယီဦး

အန်တီမြက ဧည့်သည်များကို ပြောသည်။

“စားကြပါ၊ သောက်ကြပါ၊ စိတ်ကြိုက် သုံးဆောင်

ဟာသပဒေသာ အမှတ်စဉ် ၁၂

ကြပါ။ အဲ အားနာ တတ်တဲ့စိတ် မရှိဘူး ဆိုရင် မနက်ဖြန် လည်း လာကြပါဦး နော်”

၃၆၀။ ဟန်မဆောင်ပါ

“ဒေါက်တာ

များချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ဆေးရုံ တက်နေတဲ့ ကျွဲတင် ၆- က လူနာကို ဆရာ မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား”

“မှတ်မိသားပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သူသေပြီ”

၃၆၁။ စဉ့်စားမိသည့်မှာ

ကိုချူချာ မိမိ ကလေးများကို ကြည့်သည်။ အားလုံး ညစ်ပတ် ပေရေနေကြသည်။ မိန်းမက မေးသည်။

“ရှင် ကလေးတွေကို ကြည့်ပြီး ဘာတွေ စဉ့်စား နေတာလဲ”

www.burmeseclassic.com

မောင်ကောင်းထိုက်

“ကြွေး၊ ဒီကောင်တွေကို ရေချိုးပေးရမလား၊ ဒါမှ
မဟုတ် အာဇာနည်အောင်ပဲ လုပ်ရမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ
ပါ”

www.burmeseclassic.com

မောင်တောင်းထိုက်
လက်ရွေးစင်
ဟာသပဒေသာ
အမှတ်(၁၂)

BURMESE
CLASSIC
.COM

POZAR

www.burmeseclassic.com